

Prop. 132 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til

- 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m.
(videreutvikling av Schengen-regelverket),
- 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Innhold

1	Innledning	5	Forslag til vedtak om samtykke til	
2	Nærmere om rettsaktene	6	1) godtakelse av forordning (EU)	
2.1	Europaparlaments- og råds- forordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF	6	nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytte grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytte grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020	14
2.2	Europaparlaments- og råds- forordning (EU) nr. 514/2014 av 16. april 2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integreringsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, fore- bygging og bekjempelse av kriminalitet og krisehåndtering ...	7		
2.3	Generelt om avtalen mellom Kongeriket Norge og Den europæiske union om tilleggs- regler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020	9		
2.4	Merknader til de enkelte bestemmelser i avtalen om tilleggsregler	10		
3	Økonomiske og administrative konsekvenser	11		
4	Vurdering	12		
			Vedlegg	
		1	Europaparlaments- og råds- forordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF	15
		2	Europaparlaments- og råds- forordning 514/2014/EU av 16. april 2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integreringsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, fore- bygging og bekjempelse av kriminalitet og krisehåndtering	35
		3	Avtale mellom Den europeiske union og Kongeriket Norge om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020	61

Prop. 132 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til

- 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket),
- 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 20. mai 2016,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union vedtok 16. april 2014 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF. De vedtok samtidig Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014 av 16. april 2014 om

fastlegging av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integreringsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet og krisehåndtering. Rettsaktene innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket og erstatter det såkalte Yttergrensefondet som gjaldt for perioden 2007–2013, jf. Prop. 60 S (2009–2010).

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 oppretter under fondet for indre sikker-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

het, ordningen for økonomisk støtte av forvaltningen av de felles yttergrensene og den felles visumpolitikken (heretter «grense- og visumordningen»). Hovedformålet med grense- og visumordningen er å bidra til å sikre et høyt sikkerhetsnivå i EU. Innenfor rammen av dette skal grense- og visumordningen i tråd med EUs prioriteringer i relevante strategier og programmer m.m. bidra spesielt til å støtte den felles grenseforvaltning og visumpolitikk. For perioden 2014–2020 er grense- og visumordningen i utgangspunktet på 2 760 millioner euro (senere redusert av Europaparlamentet til 2 716 millioner euro). I tillegg kommer bidragene fra de Schengen-tilknyttede statene. Hovedformålet med Europaparlaments- og rådsforordning nr. 514/2014 er å gi de generelle reglene for gjennomføringen av fondene, herunder grense- og visumordningen. Prinsippet om byrdefordeling og ansvarsdeling mellom Schengen-statene er en av grunnkomponentene i EUs felles politikk for forvaltningen av de felles ytre grensene. Selv om utgangspunktet er at grensekontroll, visumutstedelse og utgiftene forbundet med dette er et nasjonalt ansvar og anliggende, erkjennes gjennom fondets prinsipp om solidaritet, at Schengen-regelverket også forvaltes på vegne av andre medlemsstater.

Videre er det framforhandlet en avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet (ISF) for perioden 2014 til 2020, med tilhørende erklæring om Kommisjonens adgang til tilbakesøking av midler. Avtalen er ennå ikke undertegnet. Dette henger sammen med at Kommisjonen tolker Schengen-tilknytningsavtalen slik at Norge først er forpliktet til å meddele godkjenning av Schengen-rettsaktene iht. tilknytningsavtalens artikkel 8, annet ledd. Norge har fremholdt at rettsaktene og tilleggsavtalen utgjør et hele som må forelegges Stortinget samlet. Det er funnet en løsning som innebærer at Kommisjonen i brev gir uttrykk for at den ikke har til hensikt å endre den fremforhandlede avtalen om tilleggsregler. Undertegning vil således finne sted når Stortinget har samtykket til godtakelse av rettsaktene og inngåelse av avtalen.

Gjennomføring av rettsaktene og avtalen om tilleggsregler krever bevilgningsvedtak og anses også å være en sak av særlig stor viktighet. Stortingets samtykke til godtakelse av rettsaktene og inngåelse av avtalen er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26, andre ledd.

Norge er tilknyttet Schengen-samarbeidet gjennom avtale av 18. mai 1999 om Norges og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendel-

sen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet i rettsakter som er en videreutvikling av Schengen-regelverket, skal godtas fra norsk side og innarbeides i norsk rett. Grunnet ovennevnte diskusjon har Norge hittil ikke iht. tilknytningsavtalens artikkel 8, annet ledd c) meddelt Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen at innholdet i de aktuelle rettsaktene kan bli bindende først etter at folkerettslige krav er oppfylt. Men siden avtalen nå er ferdigforhandlet legges det opp til at notifikasjon av de to forordningene vil gjøres med det første i henhold til tilknytningsavtalens artikkel 8, annet ledd c).

Rettsaktene og avtaleteksten i norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om rettsaktene

2.1 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF

Formålet med grense- og visumordningen er å bidra til å sikre et høyt sikkerhetsnivå i EU samtidig som legitim reisevirksomhet fremmes gjennom en ensartet kontroll på høyt nivå på yttergrensen, og å fremme en effektiv visumbehandling, alt i tråd med EUs forpliktelser iht. grunnleggende friheter og menneskerettigheter. Gjennom kriteriene for tildeling av midler støttes særlig de medlemsstatene som har en tung og vedvarende finansiell byrde mht. gjennomføringen av de felles standardene for kontroll og overvåking på de ytre grensene og i visumpolitikken. Grense- og visumordningen skal med andre ord bidra til å gjennomføre Schengen-regelverket for grensekontroll og visumsamarbeid og politisk vedtatte føringer.

Kapittel I i rettsakten gir en beskrivelse av formål, mål og støtteberettigede tiltak. Hovedformålet med grense- og visumordningen er å bidra til å sikre et høyt sikkerhetsnivå i EU. Innenfor rammen av dette skal ordningen i tråd med EUs prioriteringer i relevante strategier og programmer m.m. bidra til spesielt å støtte den felles visumpolitikk og grenseforvaltning. Virkningen av støtten skal bli målt mot indikatorer. For å oppnå disse formålene, skal grense- og visumordningen gi støtte for å sikre fravær av kontroll på indre grense, et høyt nivå på personkontrollen på ytre grense, gradvis etablering av det

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

integreerte forvaltningssystem for yttergrensen inklusive forsterking av samarbeidet mellom byråer når det gjelder migrasjon og kriminalitetsbekjempelse, tiltak på territoriet og nødvendige utfyllende tiltak relatert til dokumentsikkerhet og identitetsforvaltning. Tiltak som kan støttes er infrastruktur på grenseovergangssteder og overvåkingstiltak mellom grenseovergangssteder, samt tiltak for å bekjempe ulovlig kryssing av yttergrensen. Videre kan det bl.a. gis støtte til transport og kommunikasjonsutstyr som er nødvendig for en effektiv grensekontroll og sporing av personer. Ordningen skal videre gi støtte til tiltak som fremmer utviklingen og gjennomføringen av felles visumpolitikk inkludert konsulært samarbeid. Her kan det gis støtte til nødvendig infrastruktur for behandling av visumsøknader og konsulært samarbeid. Det skal gis støtte til å utvikle og drifte IT-systemer, systemenes kommunikasjonsinfrastruktur og utstyr som skal støtte forvaltningen av migrasjonsstrømmer over yttergrensen. Når det gjelder IT-systemer er det først og fremst systemene under Kommisjonens forslag om Smarte grenser man tenker på. Det skal gis støtte til tiltak som sikrer en effektiv og ensartet anvendelse av fellesskapsretten om grenser og visum, herunder evaluerings- og overvåkingsmekanismen i Schengen-samarbeidet. Tiltak som styrker samarbeidet mellom medlemsstater i tredjeland med hensyn til strømmen av tredjelandsborgere inn i medlemsstater, samt samarbeid med tredjeland i denne sammenheng, skal støttes. I tillegg skal det også gis støtte til finansiering av teknisk bistand. Aktuelle tiltak her er IT-systemer og utstyr for informasjonsdeling, tiltak for å fremme samarbeid inkludert fellesoperasjoner, studier, opplæring, utstyr og pilotprosjekter for å gjennomføre anbefalinger, operative standarder og beste praksis.

Kapittel II fastsetter det økonomiske rammeverket og rammeverket for gjennomføringen av grense- og visumordningen. Den økonomiske rammen for grense- og visumordningen som helhet og de økonomiske rammene for de forskjellige tiltakskategoriene fastlegges. Det framgår at midlene skal fordeles til nasjonale programmer, spesielle tiltak, transittregimet gjennom Litauen, sentrale unionstiltak, krisestøtte og utvikling av IT-systemer på grensekontrollsidene. Det framgår at de Schengen-tilknyttede statene skal delta i gjennomføringen av grense- og visumordningen, at det må inngås avtaler om de nærmere detaljene i disse statenes deltakelse, samt at de finansielle bidragene fra disse statene kommer i tillegg til midlene fra unionsbudsjettet.

Det skal utarbeides et nasjonalt program for hele perioden 2014–2020. Kommisjonen skal godkjenne programmet. I det nasjonale programmet skal medlemsstatene bl.a. særlig prioritere arbeidet med det europeiske system for grenseovervåking (Eurosur), opprettet ved Europaparlamentets- og rådsforordning (EU) nr. 1052/2013, for å sikre at dette systemet fungerer godt, støtte og utvide nasjonal kapasitet med hensyn til forvaltning av grensene, og da særlig ta hensyn til ny teknologi, støtte videreutviklingen av konsulater og andre tjenester i tredjeland for å fremme lovlig reise og forhindre ulovlig migrasjon, teste og innføre nye verktøy og systemer for økt informasjonsutveksling mellom medlemsstatene samt øke kapasiteten for å møte framtidens press og trusler mot yttergrensen. Under det nasjonale programmet kan opptil 40 prosent av midlene brukes til driftsstøtte. Det stilles opp flere vilkår som må være oppfylt før midler fra det nasjonale programmet kan brukes til drift. I tillegg innføres det en egen rapporteringsrutine for bruk av driftsmidler.

Det innføres regler om hvordan negative funn i en Schengen-evaluering skal rettes opp.

På Kommisjonens initiativ kan det iverksettes unionstiltak. Videre skal grense- og visumordningen gi økonomisk støtte i krisehåndtering.

Det skal etableres et program for å utvikle et nytt IT-system (Smarte grenser). Det er avsatt 791 millioner euro til dette. Det kan settes av inntil 1.7 millioner euro til teknisk assistanse for Kommisjonen.

Kapittel III omhandler delegering av myndighet til Kommisjonen gjennom en komitologiprose-dyre, oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF som opprettet Yttergrensefondet, overgangsbestemmelser, bestemmelser om gjennomgang i 2020 og ikrafttredelse samt anvendelse.

2.2 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014 av 16. april 2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integreringsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet og krisehåndtering

Kapittel I i rettsakten gir en beskrivelse av formål, mål og definisjoner. Formålet med Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014 er å gi de generelle reglene for gjennomføringen av fondene, herunder grense- og visumordningen.

Kapittel II inneholder generelle prinsipper for støtte fra fondene. Støtten skal gis gjennom nasjo-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

nale programmer, tiltak i regi av EU og nødhjelp. Tiltakene skal utfylle nasjonale tiltak på feltet. Det stilles ikke direkte krav om hvilke andre tiltak som skal gjennomføres. Kommisjonen og medlemsstatene skal samarbeide tett i gjennomføringen av tiltakene, og partene skal sørge for at støtten koordineres med unionens politikk og andre instrumenter. Gjennom overvåking, rapportering og evaluering skal partene sørge for at støtten er effektiv, og partene har et ansvar for å redusere administrative byrder. Tiltak som finansieres gjennom fondet skal være i overensstemmelse med EU-regelverket og nasjonal lovgivning. Videre inneholder kapitlet bestemmelser om beskyttelse av EUs økonomiske interesser. Kommisjonen gis delegert lovgivningsmyndighet for å regulere medlemsstatenes plikt til effektivt å bekjempe misligheter. Til slutt slås det fast at målene for fondet skal nås innenfor et flerårig program for perioden 2014 til 2020. Dette flerårige programmet skal gjennomgå en midtveisevaluering.

Av *kapittel III* framgår det blant annet at Kommisjonen gjennom komitologi skal vedta arbeidsprogrammet for de sentrale tiltakene samt nødhjelp. Sentrale tiltak og nødhjelp kan gjennomføres direkte av enten Kommisjonen eller EUs byråer, eller indirekte av andre virksomheter eller personer (i tråd med finansforordningen, (EU, Euratom) nr. 966/2012). Nødhjelp kan finansieres med inntil 100 prosent. Nødhjelptiltak kan finne sted i en medlemsstat eller i et tredjeland. Også kostnader som er påløpt i forbindelse med tiltaket forut for at en søknad om støtte til nødhjelp ble fremmet, kan dekkes når de var nødvendige for gjennomføringen av tiltaket.

Også sentrale tiltak og nødhjelp i eller relatert til tredjeland kan finansieres. Medlemsstater, tredjeland, felles virksomheter opprettet av tredjeland og EU og/eller medlemsstater, nærmere definerte internasjonale organisasjoner, Den internasjonale Røde Kors-komiteen samt NGO'er etablert og registrert i EU eller et Schengen-tilknyttet land, kan søke om midler til slike tiltak.

Kapittel IV inneholder regler om at ordningen for gjennomføring og bruk av støtten fra grense- og visumordningen, og særlig nødvendige økonomiske og administrative ressurser for rapportering, evaluering, forvaltning og kontroll, skal stå i forhold til størrelsen på tildelt støtte. Hver medlemsstat skal organisere partnerskap med relevante myndigheter og virksomheter for å utvikle og gjennomføre nasjonale programmer. Partnerne skal være involvert i forberedelse, gjennomføring, overvåking og evaluering av nasjonale programmer. Hver medlemsstat skal nedsette en

overvåkingskomité som skal støtte gjennomføringen av nasjonale programmer. For å starte programperioden skal Kommisjonen og hvert medlemsstat ha en policy-dialog om nasjonale behov og hva slags bidrag unionsbudsjettet kan gi for å oppfylle disse behovene.

På basis av policy-dialogen skal hver stat foreslå et nasjonalt program som skal dekke perioden fra 1. desember 2014 til 31. desember 2020. Det stilles krav til innholdet i det nasjonale programmet. Forslaget til nasjonalt program skal være basert på en modell vedtatt av Kommisjonen i komitologiprosedyren. Forslaget til nasjonalt program skal godkjennes av Kommisjonen i komitologiprosedyren innen seks måneder etter at det har blitt framlagt. Skulle det oppstå uforutsette forhold, kan et nasjonalt program endres.

De nasjonale programmene skal revurderes i 2017 og kan da eventuelt bli endret.

Tiltak under det nasjonale programmet skal delfinansieres av offentlige eller private kilder, ikke ha inntektsformål og heller ikke motta tilskudd fra EU-budsjettet for øvrig. Bidraget fra EU-budsjettet skal ikke overstige 75 prosent, med mindre det foreligger spesielle tiltak eller strategiske prioriteringer spesifisert i forordningen om grense- og visumordningen. Da kan finansierungsgraden gå opp til 90 prosent. I tillegg kan bidraget fra EU bli økt til 90 prosent dersom dette ved ekstraordinære tilfeller anses riktig, særlig dersom prosjektet ellers ikke ville kunne blitt gjennomført.

Kapitlet har en rekke bestemmelser om hvordan utgifter kan erstattes og hvordan de skal beregnes.

Videre fastlegges krav til forvaltnings- og kontrollsystemer. Medlemsstatene er ansvarlig for forvaltning og kontroll av de nasjonale programmene og skal sørge for at de nasjonale forvaltnings- og kontrollsystemene er i overensstemmelse med forordningen og virker effektivt. For å gjennomføre programmene skal hver medlemsstat peke ut ansvarlig myndighet og revisjonsmyndighet og når relevant, en eller flere delegerte virksomheter. Det skal utarbeides regler for forholdet mellom disse forskjellige myndighetene og virksomhetene. Kommisjonen er gitt delegert lovgivningskompetanse til å fastlegge regler for å sikre en enhetlig anvendelse av reglene, herunder kontrollpliktene som pålegger ansvarlig myndighet. Revisjonsmyndigheten skal sørge for revisjon av forvaltnings- og kontrollsystemene og av et utvalg av tilskudd. Kommisjonen er gitt delegert lovgivningskompetanse til å fastlegge status for revisjonsmyndigheten og vilkårene for dets revi-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

sjonsvirksomhet. Internasjonalt anerkjente revisjonsprinsipper skal følges. Avsnittet inneholder også bestemmelser om Kommisjonens kontroll og revisjon av medlemsstatenes organisering og gjennomføring av nasjonale programmer samt og beskyttelse av EUs finansielle interesser. Kommisjonen skal samarbeide med revisjonsmyndighetene i medlemsstatene.

Forordningen legger opp til årlige overføringer fra Kommisjonen til medlemsstatene, basert på godkjenning av det flerårige programmet. Utbetalinger fra Kommisjonen til medlemsstatene skal skje i form av en engangs forhåndsutbetaling, betaling av årlig balanse og betaling av endelig balanse. Budsjettåret defineres til å gå fra 16. oktober til 15. oktober året etter. Årlig balanse skal utbetales til medlemsstatene senest seks måneder etter at nødvendig dokumentasjon er innsendt og skal dekke hele det aktuelle budsjettåret. For å avslutte det nasjonale programmet skal medlemsstaten senest 31. desember 2023 sende inn nødvendig dokumentasjon for den siste årlige balansen, krav om betaling av endelig balanse samt en endelig gjennomføringsrapport for det nasjonale programmet. Forordningen inneholder også vilkår om hvordan Kommisjonen kan holde tilbake eller suspendere utbetalinger dersom det har blitt oppdaget urettmessigheter eller det foreligger alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrollsystemet i en medlemsstat.

Til slutt regulerer dette kapitlet hva slags informasjon som må sendes inn og reglene for oppgjør. Kommisjonen skal gjennom komitologiprosedyren vedta en modell for hvordan dokumentasjonen skal være. Kommisjonen skal innen 31. mai året etter budsjettåret treffe beslutning om det årlige regnskapsoppgjøret. Kommisjonen skal gjennom komitologiprosedyren vedta nærmere regler for samsvarskontrollen.

Kapittel V gir regler om informasjon til publikum og publisering av informasjon om programmene. Det er medlemsstaten og ansvarlig myndighet som skal sørge for slik publisering, herunder etablere en egen nettside eller nettportal. Kommisjonen er gitt delegert lovgivningskompetanse til å fastlegge regler for informasjons- og publiseringstiltak. Gjennom komitologiprosedyren skal Kommisjonen også definere de tekniske kravene til informasjons- og publiseringstiltakene. Videre inneholder kapitlet bestemmelser om gjennomføringsrapporter. Det skal utarbeides årlige rapporter og en sluttrapport. Det opprettes et felles rammeverk for overvåking og evaluering. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene når det er relevant, gjennomføre regelmessig overvåking

av gjennomføringen av rettsaktene. Kommisjonen er gitt delegert lovgivningskompetanse til å fastlegge det felles rammeverket. Det fastsettes nærmere regler for tidsfrister og innhold i evalueringsrapportene. Hver medlemsstat skal evaluere sine nasjonale programmer for å forbedre gjennomføringen av disse. De nasjonale evalueringene skal gjennomføres av sakkyndige som er funksjonelt uavhengige av ansvarlig myndighet eller revisjonsmyndigheten. Evalueringer skal offentliggjøres.

I *kapittel VI* finnes bestemmelser om delegering av myndighet til Kommisjonen, komitologibestemmelser, revisjons- og ikrafttreddelsesbestemmelser. Reglene tilsvarer i hovedsak reglene som gjaldt for Yttergrensefondet.

2.3 Generelt om avtalen mellom Kongeriket Norge og Den europeiske union om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

EUs regelverk om forvaltning, kontroll og revisjon av fellesskapets midler er ikke omfattet av Schengen-avtalen. Det er derfor framforhandlet avtaler om tilleggsregler med EU for Norge og de øvrige Schengen-tilknyttede stater. Forhandlingene har foregått i felleskap, og det er utarbeidet fire så å si identiske avtaler. De enkelte bestemmelsene i avtalene er i all hovedsak likelydende for de fire statene som er tilknyttet Schengen-samarbeidet – Norge, Island, Liechtenstein og Sveits. Enkelte forskjeller finnes likevel, blant annet som en konsekvens av ulike konstitusjonelle krav til inngåelse av avtalen, og ulik tilknytningsform til regelverket om offentlige anskaffelser i det indre marked.

Avtalen med Norge er ferdigforhandlet, men ennå ikke undertegnet. Avtalen fastsetter at de relevante bestemmelsene i EUs regelverk som skal sikre god forvaltning av fellesskapets midler, også får anvendelse i Norge. EUs forvaltningsmyndighet omfatter midler som tildeles Norge. Dette er i samsvar med ordningen under det tidligere Yttergrensefondet og tilsvarende ordninger for norsk programdeltagelse mv. under EØS-avtalen og er basert på ordninger for revisjonssamarbeid nedfelt i Protokoll 32 til EØS-avtalen. Kommisjonens og Revisjonsrettens kontrollmyndighet vil måtte omfatte grense- og visumordningens midler som forvaltes i Norge. Kontroll må gjennomføres i samarbeid med nasjonale myndigheter. I tillegg beregner avtalen – basert på formelen for Norges

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

økonomiske bidrag til Schengen-samarbeidet i vår tilknytningsavtale – det norske bidragets størrelse, hvordan innbetalingene av de norske bidragene skal skje, samt hva de norske innbetalingene skal brukes til.

2.4 Merknader til de enkelte bestemmelser i avtalen om tilleggsregler

Fortalen viser bl.a. til Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014, og til at denne rettsakten er en videreutvikling av Schengen-samarbeidet. Videre vises det til Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014, og uttrykkes at også denne forordningen i tilknytningsavtalens forstand og så langt den er nødvendig for å gjennomføre grense- og visumordningen, er en videreutvikling av Schengen-samarbeidet. Det slås også fast at den komiteen som skal bistå Kommisjonen i gjennomføringen av instrumentene og som er hjemlet i forordning (EU) nr. 514/2014, er en Schengen komitologikomite så langt den behandler saker nødvendig for gjennomføringen av forordning (EU) nr. 515/2014.

Artikkel 1 angir virkeområdet for avtalen, som er å fastsette de nødvendige tilleggsbestemmelser for Norges deltakelse i Det indre fondet for sikkerhet.

Artikkel 2 henviser til de relevante bestemmelsene i EUs regelverk om økonomistyring og finansiell kontroll, og fastsetter at de tilknyttede statene skal overholde disse felles standardene ved forvaltning av grense- og visumordningens midler.

Artikkel 3 og 4 gjengir hovedprinsippene for forsvarlig økonomiforvaltning: forsvarlig økonomistyring og fravær av interessekonflikt.

Artikkel 5 gir regler om fullbyrding av krav om tilbakebetaling av grense- og visumordningens midler fra ikke-statlige aktører. Denne bestemmelsen kan være aktuell dersom mottakerstaten delegerer forvaltning av grense- og visumordningens midler til eksterne aktører. Dersom Kommisjonen i slike tilfeller treffer vedtak om tilbakesøking av midler, skal vedtaket ha tvangskraft i nasjonal rett. En parallell bestemmelse om slik tvangskraft finnes i EØS-avtalen artikkel 110. Norge har imidlertid ved en særskilt erklæring til EØS-avtalen tatt forbehold om at Kommisjonens vedtak rettet mot foretak ikke har tvangskraft i Norge. Det vil derfor fra norsk side bli avgitt en erklæring til avtalens artikkel 5 om tvangskraft:

«Avtalepartene gjøres oppmerksom på at Norges gjeldende forfatning ikke tillater direkte tvangskraft for EU-organenes vedtak om pengeforplik-

telser rettet til foretak i Norge. Norge aksepterer at slike vedtak fortsatt kan rettes direkte til foretakene, og at de bør oppfylle sine forpliktelser i samsvar med den nåværende praksis. De nevnte forfatningsrettslige begrensninger i den direkte tvangskraft for EU-organenes vedtak om pengeforpliktelser gjelder ikke for datterselskaper og aktiva på Unionens territorium som tilhører foretak som ligger i Norge. Dersom det skulle oppstå vanskeligheter, er Norge innstilt på å drøfte spørsmålene og arbeide for en gjensidig tilfredsstillende løsning.»

I praksis vil ikke denne erklæringen ha særlig betydning fordi det er besluttet at forvaltning av grense- og visumordningens midler i Norge skal være en oppgave for statlige myndigheter.

Artikkel 6 pålegger de tilknyttede statene å bekjempe bedrageri rettet mot grense- og visumordningens midler.

Artikkel 7 gir Kommisjonen rett til å foreta kontroll på territoriet til de tilknyttede stater for å beskytte grense- og visumordningen mot bedrageri og andre uregelmessigheter.

Artikkel 8 gir EUs Revisjonsrett adgang til å utføre sine oppgaver på territoriet til de tilknyttede statene. Utførelsen av revisjonsoppgaver i Norge skal foregå i nær kontakt med Riksrevisjonen.

Artikkel 9 viser til EUs regelverk om offentlige anskaffelser. Dette er for Norges del inntatt i vedlegg XVI til EØS-avtalen

Artikkel 10 angir nærmere hvilke beløp Norge skal innbetale til grense- og visumordningen for årene 2016–2020. Av budsjettmessige hensyn har det vært nødvendig å angi hvilke beløp som tilføres grense- og visumordningen for hvert budsjettår. Samtidig skal innbetalingene til grense- og visumordningen være i samsvar med Norges avtale om tilknytning til Schengen-samarbeidet, og dermed basert på en fordelingsnøkkel beregnet ut fra tilgjengelige BNP-tall. Disse to hensynene er ivaretatt ved at det for årene 2016 til 2018 fastsettes en fast sum på 19 777 712 euro for hvert år, mens det deretter skal foretas en beregning i henhold til en formel angitt i vedlegget til avtalen, for å bringe det samlede norske bidraget i samsvar med den fordelingsnøkkel som er fastsatt i artikkel 12 nr. 1 i Norges tilknytningsavtale til Schengen-samarbeidet. Norges andel av grense- og visumordningens midler for de påfølgende år, fremgår av et vedlegg til Europaparlaments- og rådsforordningen og er derfor ikke fastsatt nærmere i avtalen.

Artikkel 11 angir hvordan midlene fra Norge og de andre Schengen-tilknyttede statene skal benyttes av EU.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 12 pålegger taushetsplikt om opplysninger som meddeles eller innhentes på grunnlag av avtalen, i samsvar med nasjonal lovgivning. Bestemmelsen kan få betydning ved kontroll eller revisjon av private aktører dersom disse får delegert forvaltningsoppgaver for grense- og visumordningens midler, og der innhentede opplysninger berører drifts- eller forretningsforhold som har konkurransemessig betydning.

Artikkel 13 gir regler for utpeking av ansvarlig myndighet.

Artikkel 14 definerer regnskapsåret.

Artikkel 15 angir et unntak fra forordningens regler om når utgifter er støtteberettigete.

Artikkel 16 gir regler for når og hvordan krav om utbetaling av årssaldoen skal sendes til Kommisjonen.

Artikkel 17 angir enkelte tilpasninger til bestemmelsene i rettsaktene om grense- og visumordningen for så vidt angår tidspunkter for rapportering mv.

Artikkel 18 fastlegger at all offisiell utveksling av informasjon mellom Norge og Kommisjonen skal foregå via et elektronisk informasjonsutvekslingssystem som Kommisjonen skal stille til rådighet.

Artikkel 19 gir regler om depositar og ikrafttredelse av avtalen. EU og Norge skal godkjenne avtalen i samsvar med sine interne prosedyrer.

Avtalen er gjenstand for undertegning og vil tre i kraft når den er godkjent av EU og av Norge. Den trer i kraft den første dagen i den første måneden etter at partene har underrettet hverandre om at de godkjenner avtalen. Avtalen, med unntak av artikkel 5, skal anvendes midlertidig fra og med dagen etter at den er undertegnet, dersom dette ikke strider mot konstitusjonelle bestemmelser.

Artikkel 20 gir regler om opphør av avtalen ved oppsigelse eller ved at Norges avtale om tilknytning til Schengen-samarbeidet bortfaller. EU eller Norge kan si opp avtalen ved underretning om sin beslutning til den øvrige part. Avtalen opphører å gjelde tre måneder etter at slik underretning er gitt.

Artikkel 21 fastsetter at avtalen skal utferdiges på norsk og islandsk i tillegg til EUs offisielle språk.

Vedlegget angir formelen for å beregne Norges økonomiske bidrag til grense- og visumordningen i 2019 og 2020, for å bringe det totale norske økonomiske bidraget i overensstemmelse med fordelingsnøkkelen som er fastsatt i artikkel 12 nr. 1 i Norges tilknytningsavtale til Schengen-samarbeidet.

3 Økonomiske og administrative konsekvenser

For perioden 2014 til 2020 er budsjettet for grense- og visumordningen i utgangspunktet på 2 760 millioner euro. EUs regelverk tillater at Europaparlamentet i sin årlige budsjettbehandling kan redusere eller øke summen med inntil 5 prosent. Så langt, (det vil si for budsjettårene 2014–2016), har Europaparlamentet vedtatt en økning på til sammen ca. 91 millioner euro. Dette tilsier at totalsummen for grense- og visumordningen i dag ser ut til å bli 2 851 millioner euro.

Den norske innbetalingen til grense- og visumordningen skal følge beregningsnøkkelen i Norges Schengen-tilknytningsavtale, det vil si at Norge skal betale en prosentandel av totalsummen for grense- og visumordningen, som tilsvarer den prosentandel som framkommer når Norges BNP ses i forhold til alle deltakende staters BNP.

I den omforente avtalen om tilleggsregler fastsettes det norske bidraget til årlige faste summer for årene 2016 til 2018 på 19 777 712 euro. For årene 2019 og 2020 skal det tas utgangspunkt i BNP-tallene som er kjent pr. 31. mars 2019 for alle deltakende stater, og beregne hva Norges totale andel for alle år skal være ut fra gjennomsnittet av forholdstallet mellom Norges BNP og alle deltakende staters BNP. Fra denne summen trekkes de summene som allerede er innbetalt for årene 2016–2018. Differansen innbetales i to like store summer i 2019 og 2020. For hele perioden stipuleres Norges innbetalinger til ca. 819,6 millioner kroner. Tallet er imidlertid usikkert, fordi grense- og visumordningens budsjett kan endres av Europaparlamentet med inntil 5 prosent, fordi eurokursen vil endre seg og den økonomiske utviklingen i Norge og Europa kan føre til endrede BNP-tall både i Norge og Europa. Anslaget er basert på en beregning i samsvar med fordelingsnøkkelen i Schengen-avtalen med siste tilgjengelige BNP-tall (2014) og en kronekurs på 9,5 i forhold til euro.

Innbetalingene til grense- og visumordningen skal foretas innen 45 dager etter mottatt krav fra Kommisjonen. Det er sannsynlig at første innbetalingskrav vil komme høsten 2016.

Bevilgningen knyttet til Norges innbetalinger til grense- og visumordningen budsjetteres under Justis- og beredskapsdepartementets kap. 440 Politidirektoratet- politi og lensmannsetaten, post 73 Tilskudd til EUs grense- og visumfond.

Norge vil få tildelt midler til samfinansiering av prosjekter som omfattes av Schengen-samarbeidet. Tildelingens størrelse er beregnet på bak-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

grunn av gjennomsnittet av tildelingen til Norge under Yttergrensefondet for årene 2010–2012. Tildelingene under Yttergrensefondet bygde på geografiske variabler og statistikk. Fordelingsnøgkelen for tildeling av midler er derfor således en annen fordelingsnøkkel enn den som benyttes for Norges innbetalinger. Grense- og visumordningen kan som hovedregel dekke inntil 75 prosent av prosjektkostnadene. I unntakstilfeller der bestemte vilkår er oppfylt, kan inntil 90 prosent av prosjektkostnadene dekkes. For teknisk assistanse kan 100 prosent dekkes. Dette gjelder både prosjekter som det allerede er dekning for i statsbudsjettet, og nye prosjekter som skal vurderes i den ordinære budsjettprosessen. Aktuelle prosjekter kan være knyttet til investeringer i utstyr som skal benyttes til grensekontroll og grenseovervåkning, samt gjennomføring av opplæring av relevant regelverk for grensekontrollører og visumpersonell. Norge kan for hele perioden 2014–2020 kunne motta ca. 14,3 millioner euro. Det vises til budsjettforslagets i Prop. 1 S (2015–2016), jf. postomtalen for kap. 3440, post 08 – Refusjoner fra EUs grense og visumfond.

De administrative utgiftene vil ikke innebære vesentlige endringer i administrasjonen på norsk side, sammenlignet med hva som har vært knyttet til Yttergrensefondet.

4 Vurdering

Hovedformålet med grense- og visumordningen under fondet for indre sikkerhet er å bidra til å sikre et høyt sikkerhetsnivå i EU, samtidig som legitim reisevirksomhet fremmes gjennom en ensartet kontroll på høyt nivå på yttergrensen, og å bidra til å sikre en effektiv visumbehandling. Gjennom kriteriene for tildeling av midler støttes særlig de medlemsstatene som har en tung og vedvarende finansiell byrde med gjennomføringen av de felles standardene for kontroll og overvåking på de ytre grensene og i

visumpolitikken. Grense- og visumordningen skal med andre ord bidra til å gjennomføre det felles Schengen-regelverket for grensekontroll og visumsamarbeid og politisk vedtatte føringer. Prosjektene som finansieres av grense- og visumordningens midler skal bl.a. bidra til økt kvalitet på yttergrensekontrollen. Dette vil gi positive virkninger for Norge. Samarbeidet vil bidra til å redusere omfanget av ulovlig grensepassering og dermed sekundærforflytning av personer innenfor Schengen-området.

Forordningene om grense- og visumordningen og om fastleggingen av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integreringsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet og krisehåndtering, medfører heller ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Det berører i første rekke praktisk og budsjettmessig samarbeid mellom myndighetene som er ansvarlige for grensekontroll og visumpolitikk.

Gjennomføring av rettsaktene og avtalen om tilleggsregler krever bevilgningsvedtak og anses også å være en sak av særlig stor viktighet. Stortingets samtykke til godtakelse av rettsaktene og inngåelse av avtalen er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26, andre ledd.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integreringsfondet og for ordning for økonomisk støtte til politisamarbeid m.m.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår videre inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til

- 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket),
- 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til

- 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket),

- 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020, i samsvar med et vedlagt forslag

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Forslag

til vedtak om samtykke til

- 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket),**
2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

I

Stortinget samtykker i

- 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket),
 - 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020.
-

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen, etter oversending av utkast til rettsakten til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære lovgivningsprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

1. Unionens mål om å sikre et høyt sikkerhetsnivå innenfor et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet i henhold til artikkel 67 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) bør nås blant annet gjennom felles tiltak for personers passering av de indre grensene og for grensekontroll ved de ytre grensene samt den felles visumpolitikk som en del av et ensartet flernivåsystem som kan gjøre det mulig å utveksle data og få full oversikt over situasjonen, og som har til formål å lette lovlig reisevirksomhet og bekjempe ulovlig innvandring.
2. Unionen trenger en mer sammenhengende tilnærming til de indre og ytre forholdene ved håndtering av migrasjon og indre sikkerhet og bør etablere en sammenheng mellom bekjempelse av ulovlig innvandring og forbedring av sikkerheten ved Unionens ytre grenser samt bedre samarbeid og dialog med tredjestater med sikte på å håndtere ulovlig innvandring og fremme lovlig migrasjon.
3. Det er nødvendig å utvikle en integrert tilnærming til spørsmål som oppstår i forbindelse

med migrasjonspress og asylsøknader, og når det gjelder forvaltningen av Unionens ytre grenser, og sikre at det foreligger et budsjett og tilstrekkelige midler til å håndtere nødssituasjoner som et uttrykk for respekt for menneskerettighetene og solidaritet mellom alle medlemsstatene, samtidig som man fortsatt må være klar over det nasjonale ansvaret og sikrer en klar oppgavefordeling.

4. Den europeiske unions strategi for indre sikkerhet («strategien for indre sikkerhet») som Rådet vedtok i februar 2010, utgjør en felles dagsorden for å håndtere disse felles sikkerhetsutfordringene. Kommisjonsmeldingen av november 2010 med tittelen «EUs strategi for indre sikkerhet i praksis» omsetter strategiens prinsipper og retningslinjer i konkrete tiltak ved å fastslå fem strategiske mål: å svekke de internasjonale kriminelle nettverkene, å forebygge terrorisme og bekjempe radikaliserings og rekruttering, å heve sikkerhetsnivået for borgere og virksomheter på Internett, å styrke sikkerheten gjennom grenseforvaltning og øke Europas evne til å stå imot kriser og katastrofer.
5. I samsvar med strategien for indre sikkerhet er frihet, sikkerhet og rettferdighet mål som skal søkes oppnådd parallelt, og for å oppnå frihet og rettferdighet bør det alltid arbeides mot målet om sikkerhet i samsvar med traktatens prinsipper, prinsippet om rettsstaten og Unionens forpliktelser med hensyn til grunnleggende rettigheter.
6. Solidaritet blant medlemsstatene, en tydelig fordeling av oppgavene, respekt for grunnleggende friheter og menneskerettigheter og prinsippet om rettsstaten, et sterkt fokus på det globale perspektivet og forbindelsen til ytre sikkerhet samt konsekvens og sammenheng i forhold til Unionens utenrikspolitiske mål som fastsatt i artikkel 21 i traktaten om Den europeiske

¹ EUT C 299 av 4.10.2012, s. 108.

² EUT C 277 av 13.9.2012, s. 23

³ Europaparlamentets holdning av 13. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. april 2014.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

- union (TEU), bør være hovedprinsipper i gjennomføringen av strategien for indre sikkerhet.
7. For å fremme gjennomføringen av strategien for indre sikkerhet og sikre at den blir satt ut i livet bør medlemsstatene motta tilstrekkelig økonomisk støtte fra Unionen gjennom opprettelsen av et fond for indre sikkerhet («fondet»).
 8. På grunn av de særlige juridiske forholdene som gjelder for avdeling V i TEUV, er det ikke juridisk mulig å opprette fondet som én samlet finansieringsordning. Fondet bør derfor opprettes som en felles ramme for Unionens økonomiske støtte på området indre sikkerhet som omfatter ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum («ordningen»), som opprettes ved denne forordning, samt ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet samt krisehåndtering som opprettes ved Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2014⁴. Denne felles rammen bør utfylles ved Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014⁵ som denne forordning skal vise til når det gjelder regler for programplanlegging, økonomistyring, forvaltning og kontroll, regnskapsoppgjør, avslutning av programmer og rapportering og vurdering.
 9. Den nye todelte strukturen for finansiering av innenrikssaker bør bidra til forenkling, rasjonalisering, konsolidering og innsyn på dette området. Synergi, konsekvens og komplementaritet med andre fond og programmer bør søkes oppnådd, blant annet med sikte på tildeeling av midler til felles mål. Det bør imidlertid unngås at ulike finansieringsordninger overlapper hverandre.
 10. Fondet bør gjenspeile behovet for økt fleksibilitet og forenkling samtidig som det oppfyller kravene til forutsigbarhet og sikrer en rettferdig og åpen fordeling av midlene med sikte på å nå de allmenne og særskilte målene som er fastsatt i denne forordning.
 11. Effektive tiltak og kvalitet i måten midlene brukes på er veiledende prinsipper for gjennomføringen av fondet. Videre bør fondet også gjennomføres på en mest mulig effektiv og brukervennlig måte.
 12. Fondet bør ta særlig hensyn til medlemsstater som på grunn av den geografiske beliggenheten sin står overfor uforholdsmessige byrder som følge av migrasjonsstrømmer.
 13. Solidaritet og ansvarsdeling mellom medlemsstatene og Unionen er en grunnleggende del av den felles politikken for forvaltning av de ytre grensene.
 14. Fondet bør uttrykke solidaritet gjennom økonomisk støtte både til de medlemsstatene som fullt ut anvender Schengen-bestemmelsene om de ytre grensene, samt de medlemsstatene som forbereder seg på full deltakelse i Schengen-samarbeidet, og det bør brukes av medlemsstatene til beste for Unionens felles politikk for forvaltning av de ytre grensene.
 15. Med sikte på å bidra til at fondets allmenne mål nås bør medlemsstatene sikre at de nasjonale programmene er rettet mot ordningens særskilte mål, og at fordelingen av midler mellom målene står i forhold til utfordringene og behovene og sikrer at målene kan nås. Dersom et nasjonalt program ikke er rettet mot et av de særskilte målene eller det tildelte beløpet er under den minste prosentandelen for noen mål i de nasjonale programmene som er angitt i denne forordning, bør den berørte medlemsstaten begrunne dette i programmet.
 16. For at fondets resultater skal kunne måles bør det fastsettes felles indikatorer for hvert av ordningens særskilte mål. Når det brukes felles indikatorer til å måle om de særskilte målene er oppfylt, blir det ikke obligatorisk å gjennomføre tiltak i tilknytning til disse indikatorene.
 17. En medlemsstat bør ikke samtidig delta i fondet og i en av Unionens midlertidige finansieringsordninger som hjelper de støtteberettigede medlemsstatene med blant annet å finansiere tiltak ved Unionens nye ytre grenser med sikte på å gjennomføre Schengen-regelverket om grenser, visum og kontroll ved de ytre grensene.
 18. Ordningen bør bygge på kapasitetsutbyggingen som er utviklet med støtte fra fondet for de ytre grenser for perioden 2007–2013 som ble opprettet ved Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF⁶, og bør utvide den slik at den tar hensyn til den siste utviklingen.

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2014 av 16. april 2014 om opprettelse, som en del av fondet for indre sikkerhet, av ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet samt krisehåndtering og om oppheving av rådsvedtak 2007/125/JHA (EUTL 150 av 20.5.2014, s. 93).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014 av 16. april 2014 om fastsettelse av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integrasjonsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet samt krisehåndtering (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 112).

⁶ Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer» (EUT L 144 av 6.6.2007, s. 22).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

19. Når medlemsstatene utfører oppgaver ved ytre grenser og konsulater i samsvar med Schengen-regelverket for grenser og visum, gjør de det til beste for og på vegne av alle andre medlemsstater i Schengen-området og dermed utfører de en offentlig tjeneste for Unionen. Ordningen bør bidra til å dekke driftskostnader i tilknytning til grensekontroll og visumpolitikk og gjøre det mulig for medlemsstatene å opprettholde den kapasiteten som er avgjørende for å kunne utføre denne tjenesten på vegne av alle. Denne støtten består av full tilbakebetaling av et utvalg av særlige kostnader i tilknytning til målene for ordningen og bør utgjøre en integrert del av de nasjonale programmene.
20. Ordningen bør utfylle og forsterke virksomheten som utøves for å utvikle det operative samarbeidet i regi av Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union («Frontex»), som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004⁷, herunder den nye virksomheten som følge av endringene som ble innført ved Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1168/2011⁸, og dermed ytterligere styrke solidariteten mellom medlemsstatene som har ansvar for kontrollen ved de ytre grensene til beste for og på vegne av hele Schengen-området. Dette betyr blant annet at medlemsstatene når de utarbeider de nasjonale programmene, bør ta hensyn til analyseverktøy og operative og tekniske retningslinjer som Frontex har utformet, samt opplæringsplanene som er utarbeidet, det vil si den felles opplæringsplanen for grensekontrollører, herunder de delene av planen som gjelder grunnleggende rettigheter og adgang til internasjonal beskyttelse. For å utvikle komplementariteten mellom Frontex' oppdrag og medlemsstatenes ansvar for kontroll og overvåking av de ytre grensene samt sikre sammenheng og unngå kostnadsineffektivitet bør Kommisjonen rådspørre Frontex om utkastene til nasjonale programmer som medlemsstatene framlegger, og særlig om virksomheten som skal finansieres ved hjelp av driftsstøtte.
21. Ordningen bør gjennomføres i fullstendig samsvar med rettigheter og prinsipper som er nedfelt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og med Unionens internasjonale forpliktelser og uten at det berører anvendelsen av særlige bestemmelser om retten til asyl og til internasjonal beskyttelse.
22. Ensartet kontroll av høy kvalitet ved de ytre grensene er avgjørende for å styrke området med frihet, sikkerhet og rettferdighet. I samsvar med de felles EU-standardene bør ordningen støtte tiltak som gjelder forvaltningen av de ytre grensene, og som skal gjennomføres i samsvar med firetrinnsmodellen for adgangskontroll som omfatter tiltak i tredjestater, samarbeid med nabostater, kontrolltiltak ved grensen og kontrolltiltak innenfor området med fri bevegelighet for å forebygge ulovlig innvandring og kriminalitet over landegrensene innenfor Schengen-området.
23. I henhold til artikkel 3 i TEU bør ordningen støtte virksomhet som sikrer beskyttelse av barn som er i en utsatt situasjon ved de ytre grensene. Særlig bør medlemsstatene når de gjennomfører tiltak som gjelder identifisering, umiddelbar hjelp og henvisning til omsorgstjenester så langt det er mulig rette særlig oppmerksomhet mot sårbare personer, særlig barn og enslige mindreårige.
24. For å sikre ensartet kontroll av høy kvalitet ved de ytre grensene og lette lovlig reisevirksomhet på tvers av de ytre grensene innenfor rammen av strategien for indre sikkerhet, bør ordningen bidra til at det utvikles et europeisk helhetlig grenseforvaltningssystem. Dette systemet omfatter alle tiltak som gjelder politikk, lovgivning, systematisk samarbeid, fordeling av byrder, vurdering av situasjonen og skiftende omstendigheter med hensyn til grensekryssingssteder for ulovlige innvandrere, personale, utstyr og teknologi, som treffes på ulike plan av medlemsstatenes vedkommende myndigheter i samarbeid med Frontex, tredjestater og om nødvendig med andre aktører, særlig Europol og Byrået for den operative forvaltningen av store IT-systemer, blant annet ved hjelp av Unionens firedelte grensesikkerhetsmodell og integrerte risikoanalyse.
25. I samsvar med protokoll nr. 5 til tiltredelsesakten om persontransitt over land mellom Kaliningrad-regionen og andre deler av Den russiske føderasjon bør ordningen dekke eventuelle til-

⁷ Rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 av 26. oktober 2004 om opprettelse av et europeisk byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union (EUT L 349 av 25.11.2004, s. 1).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1168/2011 av 25. oktober 2011 om endring av rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 om opprettelse av et europeisk kontor for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union (EUT L 304 av 22.11.2011, s. 1).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

- legggskostnader knyttet til gjennomføringen av de særlige bestemmelsene i Unionens regelverk som omfatter slik transitt, dvs. Rådsforordning (EF) nr. 693/2003⁹ og Rådsforordning (EF) nr. 694/2003¹⁰. Behovet for fortsatt finansiell støtte ved tapte avgifter bør imidlertid være avhengig av den gjeldende visumordningen mellom Unionen og Den russiske føderasjon.
26. Ordningen bør omfatte støtte til nasjonale tiltak og samarbeid mellom medlemsstatene om visumpolitikk og annen virksomhet før grensen som foregår før kontrollen ved de ytre grensene, og bør utnytte visuminformasjons-systemet (VIS) fullt ut. En effektiv forvaltning av virksomhet som organiseres av medlemsstatenes tjenester i tredjestater, er viktig for den felles visumpolitikken som ledd i et system med flere bestanddeler som har som mål å lette den lovlige reisevirksomheten og bekjempe ulovlig innvandring til Den europeiske union, og utgjør en integrert del av det felles integrerte grenseforvaltningssystemet.
27. Videre bør ordningen støtte tiltak på Schengen-statenes territorium som ledd i utviklingen av et helhetlig grenseforvaltningssystem som får Schengen-området til å virke bedre som helhet.
28. Ordningen bør også støtte utviklingen av Unionens IT-systemer, på grunnlag av eksisterende og/eller nye IT-systemer, som vil utstyre medlemsstatene med verktøy til å håndtere tredjestatsborgeres grensepassering mer effektivt og sikre bedre identifisering og kontroll av reisende, og på denne måten gjøre det lettere å reise og forbedre grensesikkerheten. For dette formål bør det opprettes et program i samsvar med informasjonshåndteringsstrategien for EUs indre sikkerhet som kan dekke kostnadene til utvikling av både de sentrale og de nasjonale delene av slike systemer, og sikre teknisk samsvar og samvirkingsevne med andre IT-systemer i Unionen, reduserte kostnader og en smidig gjennomføring i medlemsstatene. Disse IT-systemene bør være i samsvar med grunnleggende rettigheter, herunder retten til vern av personopplysninger.
29. Medlemsstatene bør avsette de nødvendige midlene til Det europeiske system for grenseovervåking (Eurosur) som ble opprettet ved Europaparlamentets- og rådsforordning (EU) nr. 1052/2013¹¹, for å sikre at systemet fungerer godt.
30. For umiddelbart å kunne håndtere uforutsett migrasjonspress og risiko for grensesikkerheten bør det være mulig å gi nødhjelp innenfor rammen som er fastsatt i forordning (EU) nr. 514/2014.
31. Videre bør den berørte medlemsstaten med det formål å forbedre solidariteten i Schengen-området som helhet, dersom svakheter eller mulig risiko fastslås, særlig etter en Schengen-evaluering, følge opp saken på en passende måte ved å bruke midler innenfor rammen av det nasjonale programmet etter prioritet, der det er relevant, for å utfylle tiltakene i nødssituasjoner.
32. For å styrke solidariteten og ansvarsdelingen bør medlemsstatene oppfordres til å bruke en del av de tilgjengelige midlene innenfor rammen av de nasjonale programmene til særlige prioriteringer som Unionen har fastlagt, for eksempel innkjøp av teknisk utstyr til Frontex og utvikling av Unionens konsulære samarbeid. Det er behov for å oppnå størst mulig virkning av unionsfinansieringen ved å mobilisere, samle og øke offentlige og private økonomiske midler. Det bør sikres mest mulig innsyn, ansvarlighet og demokratisk kontroll for nyskapende finansieringsordninger som omfatter Unionens budsjett.
33. For å sikre anvendelsen av Schengen-regelverket i hele Schengen-området bør gjennomføringen av Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013¹² også støttes innenfor rammen av ordningen som et viktig verktøy for å lette gjennomføringen av Unionens politikk på området med frihet, rettferdighet og sikkerhet ved å sikre at det er et høyt beskyttelsesnivå ved de ytre grensene, og at det ikke er grensekontroll innenfor Schengen-området.

⁹ Rådsforordning (EF) nr. 693/2003 av 14. april 2003 om innføring av et særlig forenklet transittdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransittdokument (FRTD) samt om endring av Den konsulære fellesinstruks og Felleshåndboken (EUT L 99 av 17.4.2003, s. 8).

¹⁰ Rådsforordning (EF) nr. 694/2003 av 14. april 2003 om ensartet utforming av forenklede transittdokumenter (FTD) og forenklede jernbanetransittdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003 (EUT L 99 av 17.4.2003, s. 15).

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1052/2013 av 22. oktober 2013 om opprettelse av Det europeiske system for overvåking av grenser (Eurosur) (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 11).

¹² Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en vurderings- og overvåkingsordning for kontroll av anvendelsen av Schengen-regelverket og om oppheving av styringskomiteens beslutning av 16. september 1998 om opprettelse av en fast komité for vurdering og gjennomføring av Schengen-regelverket (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

34. På bakgrunn av erfaringen med fondet for de ytre grenser og utviklingen av SIS II og VIS anses det som hensiktsmessig å tillate en viss grad av fleksibilitet med hensyn til mulig overføring av midler mellom de ulike metodene for gjennomføring av målene for ordningen, uten at det berører prinsippet om at programmene og medlemsstatenes driftsstøtte fra begynnelsen skal sikres en kritisk masse og økonomisk stabilitet, og uten å berøre Europaparlamentets og Rådets kontroll.
35. Tilsvarende bør virkeområdet for tiltakene og den øvre grensen for midler som Unionen fortsatt har til rådighet («unionstiltak»), økes for å forbedre Unionens kapasitet til i et gitt budsjettår å gjennomføre en rekke former for virksomhet i forbindelse med forvaltningen av de ytre grensene og den felles visumpolitikken til beste for Unionen som helhet, når og i den grad behovet oppstår. Slike unionstiltak omfatter undersøkelser og forsøksprosjekter med sikte på å fremme forvaltningen av de ytre grensene og den felles visumpolitikken og anvendelsen av disse, opplæring av grensekontrollører i beskyttelse av menneskerettighetene, tiltak eller ordninger i tredjestater for å håndtere migrasjonspress fra disse statene med det formål å oppnå en best mulig håndtering av migrasjonsstrømmen til Unionen og en effektiv organisering av de tilknyttede oppgavene ved de ytre grensene og konsulatene.
36. Tiltak i og i tilknytning til tredjestater som støttes gjennom ordningen, bør treffes i synergi og sammenheng med andre tiltak utenfor Unionen som støttes gjennom Unionens ordninger for eksternt støtte, både geografisk og tematisk. Ved gjennomføringen av slike tiltak bør det særlig arbeides for fullstendig samsvar med prinsippene og de allmenne målene for Unionens opptreden utad og utenrikspolitikk som gjelder den aktuelle staten eller regionen. De bør ikke ha til hensikt å støtte tiltak som er direkte rettet mot utvikling, og de bør, der det er hensiktsmessig, utfylle den økonomiske støtten som gis gjennom ordninger for eksternt bistand. Det bør også arbeides for samsvar med Unionens humanitære politikk, særlig når det gjelder gjennomføring av nødstiltak.
37. Finansiering over Unionens budsjett bør fokusere på virksomhet der innsats fra Unionen kan tilføre tilleggsverdi i forhold til tiltak som medlemsstaten treffer på egen hånd. Ettersom Unionen er bedre stilt enn medlemsstatene til å sørge for en ramme for Unionens solidaritet innen grensekontroll, visumpolitikk og håndtering av migrasjonsstrømmer samt skape et grunnlag for å utvikle felles IT-systemer som kan underbygge denne politikken, vil økonomisk støtte i henhold til denne forordning bidra til særlig å styrke medlemsstatenes og Unionens kapasitet på disse områdene.
38. Tildelingen av grunnbeløp til medlemsstatene bør fastsettes i denne forordning. Grunnbeløpet til hver medlemsstat bør beregnes på grunnlag av tildelingene fra fondet for de ytre grenser til hver medlemsstat i årene 2010–2012, og ved å dividere det oppnådde tallet med de samlede bevilgningene som har vært tilgjengelige for delt forvaltning i disse tre årene. Beregningene ble foretatt i samsvar med fordelingskriteriene som er fastsatt i vedtak nr. 574/2007/EF.
39. Kommisjonen bør overvåke gjennomføringen av ordningen i samsvar med de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 514/2014 ved hjelp av sentrale indikatorer for vurdering av resultater og virkninger. Disse indikatorene, herunder relevante utgangstilstander, bør utgjøre minstegrunnlaget for å vurdere i hvilken grad målene for ordningen er nådd.
40. For å utfylle eller endre bestemmelsene i denne forordning om definisjonen av særlige tiltak i henhold til de nasjonale programmene, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV. Det er av særlig betydning at Kommisjonen gjennomfører relevante samråd under det forberedende arbeidet, herunder på sakkyndighetsnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre en samtidig, rettidig og hensiktsmessig oversending av relevante dokumenter til Europaparlamentet og til Rådet.
41. Ved anvendelsen av denne forordning, herunder forberedelsen av delegerte rettsakter, bør Kommisjonen rådspørre sakkyndige fra alle medlemsstatene.
42. For å sikre en ensartet, effektiv og rettidig gjennomføring av bestemmelsene om driftsstøtte som er fastsatt i denne forordning, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹³.

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet. (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

43. Ettersom målet for denne forordning, som er å oppnå solidaritet og ansvarsdeling mellom medlemsstatene og Unionen i forvaltningen av de ytre grensene og visumpolitikken, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
44. Vedtak nr. 574/2007/EF bør oppheves, med forbehold for overgangsbestemmelsene som er fastsatt i denne forordning.
45. Med hensyn til Island og Norge er denne forordning en utvikling av Schengen-regelverket som definert i avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevntes gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket¹⁴ som omfattes av områdene nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i rådsbeslutning 1999/437/EF¹⁵.
46. Med hensyn til Sveits er denne forordning en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som definert i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket¹⁶ som omfattes av området nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i beslutning 1999/437/EF lest som angitt i artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF¹⁷.
47. Med hensyn til Liechtenstein er denne forordning en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som definert i protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket¹⁸ som omfattes av området nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i beslutning 1999/437/EF lest som angitt i artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU¹⁹.
48. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks holdning, som er vedlagt TEU og TEUV, deltar ikke Danmark i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse. Ettersom denne forordning bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark i samsvar med artikkel 4 i protokollen innen seks måneder etter at Rådet har vedtatt denne forordning, beslutte om staten vil gjennomføre denne forordning i sin nasjonale lovgivning.
49. Denne forordning er en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF²⁰. Det forente kongeriket deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse.
50. Denne forordning er en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF²¹. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse.
51. Det er hensiktsmessig å tilpasse anvendelsestiden for denne forordning til anvendelsestiden for rådsforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013²². Derfor bør denne forordning få anvendelse fra 1. januar 2014 —

¹⁸ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

¹⁹ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontroll ved de indre grensene og bevegelsen av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

²⁰ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

²¹ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²² Rådsforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 av 2. desember 2013 om fastsettelse av en flerårig finansiell ramme for årene 2014–2020 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 884).

¹⁴ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹⁵ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsregler for avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

¹⁶ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

¹⁷ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Vedtatt denne forordning:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Ved denne forordning opprettes ordningen for økonomisk støtte til forvaltning av de ytre grensene og den felles visumpolitikken («ordningen») som en del av fondet for indre sikkerhet («fondet»).

Sammen med forordning (EU) nr. 513/2014 opprettes fondet ved denne forordning for tidsrommet fra 1. januar 2014 til 31. desember 2020.

2. Ved denne forordning fastsettes:
 - a. målene for den økonomiske støtten og de støtteberettigede tiltakene,
 - b. den allmenne rammen for gjennomføringen av de støtteberettigede tiltakene,
 - c. midlene som stilles til rådighet innenfor rammen av ordningen fra 1. januar 2014 til 31. desember 2020, og fordelingen av disse,
 - d. virkeområdet og formålet for de ulike særskilte metodene for finansiering av utgiftene til forvaltning av de ytre grensene og den felles visumpolitikken.
3. Denne forordning inneholder bestemmelser om anvendelsen av reglene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a. «ytte grenser» medlemsstatenes landegrenser, herunder grenser i elver og innsjøer, sjøgrenser samt lufthavner, elvehavner, sjøhavner og innsjøhavner, som er omfattet av unionsrettens bestemmelser om passering av de ytre grensene, enten grensene er midlertidige eller ikke,
- b. «felles EU-standarder» felles og sammenhengende anvendelse av operative tiltak for å oppnå et høyt og ensartet sikkerhetsnivå på grensekontroll- og visumområdet i samsvar med Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006²³, Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009²⁴, Europaparlaments-

og rådsforordning (EF) nr. 767/2008²⁵, forordning (EF) nr. 2007/2004, Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1931/2006²⁶, Schengen-katalogen for kontroll ved de ytre grensene, den praktiske håndboken for grensekontrollører, visumhåndboken, Eurosurhåndboken og alle andre forordninger og retningslinjer for grensekontroll og visum som vedtas på unionsplan,

- c. «midlertidige ytte grenser»
 - i. felles grense mellom en medlemsstat som anvender Schengen-regelverket fullt ut, og en medlemsstat som i henhold til tiltredelsesakten er forpliktet til å anvende Schengen-regelverket fullt ut, men der rådsbeslutningen som gir medlemsstaten myndighet til å anvende regelverket fullt ut, ikke er trådt i kraft,
 - ii. felles grense mellom to medlemsstater som i henhold til de respektive tiltredelsesaktene er forpliktet til å anvende Schengen-regelverket fullt ut, men der rådsbeslutningen som gir dem myndighet til å anvende regelverket fullt ut, ennå ikke er trådt i kraft,
- d. «grensepasseringssted» ethvert passeringssted som er godkjent av vedkommende myndigheter for passering av de ytre grensene, og som er meldt i samsvar med artikkel 34 nr. 2 i forordning (EF) nr. 562/2006,
- e. «Schengen evaluerings- og overvåkingsmekanisme» kontroll av at Schengen-regelverket som er fastsatt i forordning (EU) nr. 1053/2013, anvendes riktig,
- f. «nødssituasjon» en situasjon som følge av et akutt og ekstraordinært press, der et stort eller uforholdsmessig høyt antall tredjestatsborgere passerer eller forventes å passere den ytre grensen til en eller flere medlemsstater, eller en annen behørig dokumentert nødssituasjon som krever hastetiltak ved de ytre grensene,
- g. «strekning av den ytre grensen» hele eller en del av en medlemsstats ytre landegrense eller

²⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumreglene) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

²⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonsystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

²⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1931/2006 av 20. desember 2006 om fastsettelse av regler for lokal grensetrafikk ved medlemsstatenes ytre landegrenser og om endring av Schengen-konvensjonen (EUT L 405 av 30.12.2006, s. 1).

²³ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 av 15. mars 2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler) (EUT L 105 av 13.4.2006, s. 1).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

sjøgrense som definert i nasjonal lovgivning eller som fastsatt av det nasjonale koordineringssenteret eller en annen ansvarlig nasjonal myndighet med henblikk på gjennomføringen av forordning (EU) nr. 1052/2013.

Artikkel 3

Mål

1. Det allmenne målet for ordningen skal være å bidra til å sikre et høyt sikkerhetsnivå i Unionen og samtidig lette lovlig reisevirksomhet gjennom et ensartet og høyt kontrollnivå ved de ytre grensene og en effektiv behandling av Schengen-visa i samsvar med Unionens forpliktelse med hensyn til grunnleggende friheter og menneskerettigheter.
2. Innenfor rammen av det allmenne målet som er fastsatt i nr. 1, skal ordningen — i samsvar med prioriteringene som er fastslått i relevante unionsstrategier, programmer, trusselvurderinger og risikovurderinger — bidra til å nå følgende særskilte mål:
 - a. støtte en felles visumpolitikk for å lette lovlig reisevirksomhet, yte visumsøkere tjenester av høy kvalitet, sikre likebehandling av tredjestatsborgere og bekjempe ulovlig innvandring,
 - b. støtte en helhetlig grenseforvaltning, herunder fremme ytterligere harmonisering av tiltak i forbindelse med grenseforvaltning i samsvar med felles EU-standarder og ved utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene samt mellom medlemsstatene og Frontex for å sikre både et ensartet og høyt kontroll- og beskyttelsesnivå ved de ytre grensene, herunder ved å bekjempe ulovlig innvandring, og en smidig passering av de ytre grensene i samsvar med Schengen-regelverket og samtidig sikre adgang til internasjonal beskyttelse for personer som har behov for det, i samsvar med forpliktelsene som medlemsstatene har inngått med hensyn til menneskerettigheter, herunder *non-refoulement*-prinsippet.

Oppnåelsen av de særskilte målene skal evalueres i samsvar med artikkel 55 nr. 2 i forordning (EU) nr. 514/2014 ved hjelp av felles indikatorer, som angitt i vedlegg IV til denne forordning, og programspesifikke indikatorer som inngår i de nasjonale programmene.
3. For å nå målene som er nevnt i nr. 1 og 2, skal ordningen bidra til følgende handlingsmål:
 - a. fremme utviklingen, gjennomføringen og håndhevingen av politikk med sikte på å

sikre at ingen personer, uavhengig av nasjonalitet, kontrolleres når de passerer de indre grensene, samt å foreta kontroll av personer og effektiv overvåking ved passering av de ytre grensene,

- b. gradvis innføre et integrert forvaltningssystem for de ytre grensene på grunnlag av solidaritet og ansvarlighet, særlig ved hjelp av:
 - i. forsterking av systemene for kontroll og overvåking ved de ytre grensene og av samarbeidet ved de ytre grensene, herunder i området ved sjøgrensene, mellom medlemsstatenes grensekontrollører, toll-, migrasjons- og asylmyndigheter samt rettshåndhevende myndigheter,
 - ii. tiltak innenfor territoriet som gjelder forvaltningen av de ytre grensene, og nødvendige utfyllende tiltak som gjelder dokumentsikkerhet, identitetshåndtering og samvirkingsevnen til innkjøpt teknisk utstyr,
 - iii. alle tiltak som ellers bidrar til å forebygge og bekjempe grensekryssende kriminalitet ved de ytre grensene i forbindelse med personbevegelse, herunder menneskehandel og menneskesmugling,
- c. fremme utviklingen og gjennomføringen av den felles politikken for visum og andre oppholdstillatelser for kortvarige opphold samt av ulike former for konsulært samarbeid for å sikre bedre konsulær dekning og harmonisert praksis for utstedelse av visum,
- d. opprette og sørge for driften av IT-systemer og tilknyttet kommunikasjonsinfrastruktur og utstyr som er til støtte for den felles visumpolitikken, grensekontroller og grenseovervåking ved de ytre grensene, og som fullt ut overholder personvernlovgivningen,
- e. styrke situasjonsforståelsen ved de ytre grensene og medlemsstatenes reaksjonsevne,
- f. sikre en effektiv og ensartet anvendelse av gjeldende unionsrett om grenser og visum, herunder en effektiv virkemåte for Schengen evaluerings- og overvåkingsmekanismen,
- g. styrke medlemsstatenes tiltak som bidrar til å forbedre samarbeidet mellom medlemsstater med virksomhet i tredjestater når det gjelder tilstrømming av tredjestats-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

borgere til medlemsstatenes territorium, herunder forebygging og bekjempelse av ulovlig innvandring, samt samarbeidet med tredjestater om dette i fullstendig samsvar med målene og prinsippene for Unionens opptreden utad og humanitære politikk.

4. Tiltak som finansieres innenfor rammen av ordningen, skal gjennomføres i fullstendig samsvar med grunnleggende rettigheter og respekt for menneskeverd. Tiltakene skal særlig være i samsvar med bestemmelsene i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, Unionens personvernlovgivning, Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, prinsippet om rettferdig behandling av tredjestatsborgere, retten til asyl og internasjonal beskyttelse, *non-refoulement*-prinsippet og Unionens og medlemsstatenes internasjonale forpliktelser i henhold til de internasjonale ordningene som de har undertegnet, for eksempel Genève- konvensjonen om flyktningers stilling av 28. juli 1951, endret ved New York- protokollen av 31. januar 1967.

Særlig skal medlemsstatene, når de gjennomfører tiltak, så langt det er mulig sørge for at sårbare personer, særlig barn og enslige mindreårige, identifiseres, får umiddelbar hjelp og henvises til omsorgstjenester

5. Når medlemsstatene gjennomfører tiltak som finansieres innenfor rammen av denne ordningen, og som gjelder overvåking av sjøgrenser, skal de være særlig oppmerksomme på forpliktelsene sine i henhold til internasjonal sjørett til å yte bistand til personer i nød. I denne forbindelsen kan utstyr og systemer som mottar støtte innenfor rammen av ordningen, brukes til å håndtere søke- og redningssituasjoner som kan oppstå under grenseovervåking til sjøs, og dermed bidra til å beskytte og redde livet til migranter.
6. Ordningen skal også bidra til å finansiere teknisk bistand på medlemsstatenes og Kommissjonens initiativ.

Artikkel 4

Støtteberettigede tiltak

1. Innenfor målene nevnt i artikkel 3 i denne forordning og på bakgrunn av resultatet av den politikkdialogen som fastsatt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 514/2014 og i samsvar med målene for de nasjonale programmene nevnt i artikkel 9 i denne forordning, skal ordningen gi

støtte til tiltak som treffes i eller av medlemsstatene, særlig følgende:

- a. infrastruktur, bygninger og systemer som kreves ved grensepasseringssteder og for overvåking mellom grensepasseringssteder for å forebygge og bekjempe ulovlig grensepasing, ulovlig innvandring og kriminalitet over landegrensene samt sikre smidige reisestrømmer,
- b. driftsutstyr, transportmidler og kommunikasjonssystemer som kreves for effektiv og sikker grensekontroll og sporing av personer,
- c. IT- og kommunikasjonssystemer for effektiv håndtering av migrasjonsstrømmer over grensene, herunder investering i eksisterende og framtidige systemer,
- d. infrastruktur, bygninger, kommunikasjons- og IT-systemer og driftsutstyr som kreves for behandling av visumsøknader og konsulært samarbeid, samt andre tiltak for å forbedre kvaliteten på tjenestene som ytes til visumsøkerne,
- e. opplæring i bruk av utstyret og systemene som er nevnt i bokstav b), c) og d), og fremme av standarder for kvalitetsstyring samt opplæring av grensekontrollører, herunder om nødvendig i tredjestater, i å utføre overvåkings-, rådgivnings- og kontrolloppgaver i samsvar med internasjonale menneskerettslover, herunder identifisering av ofre for menneskehandel og menneskesmugling,
- f. utstasjonering av kontaktpersoner for innvandringssaker og dokumentrådgivere i tredjestater samt utveksling og utstasjonering av grensekontrollører mellom medlemsstater eller mellom en medlemsstat og en tredjestat,
- g. undersøkelser, opplæring, forsøksprosjekter og andre tiltak for gradvis å innføre et integrert forvaltningssystem for de ytre grensene som nevnt i artikkel 3 nr. 3, herunder tiltak for å fremme samarbeid mellom myndigheter, enten innenfor medlemsstater eller mellom medlemsstater, og tiltak som gjelder samvirkningsevne og harmonisering av grenseforvaltningssystemer,
- h. undersøkelser, forsøksprosjekter og tiltak med sikte på å gjennomføre anbefalinger, driftsstandarder og beste praksis som er et resultat av det operative samarbeidet mellom medlemsstatene og Unionens organer.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

2. Innenfor målene nevnt i artikkel 3 i denne forordning og på bakgrunn av resultatet av politikkdialogen som fastsatt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 514/2014 og i samsvar med målene for de nasjonale programmene nevnt i artikkel 9 i denne forordning, skal ordningen gi støtte til tiltak som treffes i og i tilknytning til tredjestater, særlig følgende:

- informasjonssystemer, verktøy eller utstyr for utveksling av opplysninger mellom medlemsstater og tredjestater,
- tiltak som gjelder det operative samarbeidet mellom medlemsstater og tredjestater, herunder felles operasjoner,
- prosjekter i tredjestater med sikte på å forbedre overvåkingssystemene for å sikre samarbeidet med Eurosur,
- undersøkelser, seminarer, arbeidsgrupper, konferanser, opplæring, utstyr og forsøksprosjekter med sikte på å skaffe til veie ekstraordinær teknisk og driftsmessig sak-kunnskap til tredjestatene,
- undersøkelser, seminarer, arbeidsgrupper, konferanser, opplæring, utstyr og forsøksprosjekter med sikte på å gjennomføre særlige anbefalinger, driftsstandarder og beste praksis som er et resultat av det operative samarbeidet mellom medlemsstatene og Unionens byråer.

Kommisjonen og medlemsstatene skal sammen med europeisk tjeneste for utenriksforbindelser sikre samordning av tiltak som treffes i og i tilknytning til tredjestater, som angitt i artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) nr. 514/2014.

- Tiltakene som er nevnt i nr. 1 bokstav a), skal ikke være støtteberettiget ved midlertidige ytre grenser.
- Tiltak i forbindelse med midlertidig og ekstraordinær gjeninnføring av kontroll ved de indre grensene som nevnt i Schengen-grensereglene, er ikke støtteberettiget.
- Tiltak der varekontroll er det eneste målet eller den eneste virkningen, skal ikke være støtteberettiget.

Kapittel II

Finansiell ramme og gjennomføringsramme

Artikkel 5

Samlede midler og gjennomføring

- De samlede midlene til gjennomføringen av ordningen skal være 2 760 millioner euro i løpende priser.

2. Europaparlamentet og Rådet skal godkjenne de årlige bevilgningene innenfor den flerårige finansielle rammen.

3. De samlede midlene skal anvendes til følgende:

- nasjonale programmer i samsvar med artikkel 9 og 12,
- driftsstøtte innenfor rammen av de nasjonale programmene og på vilkårene som er fastsatt i artikkel 10,
- den særlige transittordningen i samsvar med artikkel 11,
- unionstiltak i samsvar med artikkel 13,
- nødhjelp i samsvar med artikkel 14,
- gjennomføring av et program for innføring av IT-systemer til støtte for håndteringen av migrasjonsstrømmer over de ytre grensene på vilkårene som er fastsatt i artikkel 15,
- teknisk bistand i samsvar med artikkel 16.

4. Budsjettmidlene som innenfor rammen av ordningen tildeles unionstiltak som nevnt i artikkel 13 i denne forordning, nødhjelp som nevnt i artikkel 14 i denne forordning og teknisk bistand som nevnt i artikkel 16 nr. 1 i denne forordning, skal anvendes ved direkte forvaltning i samsvar med artikkel 58 nr. 1 bokstav a) i Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012²⁷ og der det er relevant, ved indirekte forvaltning i samsvar med artikkel 58 nr. 1 bokstav c) i Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Budsjettmidlene som tildeles nasjonale programmer som nevnt i artikkel 9, driftsstøtten som nevnt i artikkel 10 og den særlige transittordningen som nevnt i artikkel 11, skal anvendes ved delt forvaltning i samsvar med artikkel 58 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Budsjettmidlene som tildeles stater som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket som nevnt i nr. 7 i denne artikkel, skal anvendes ved indirekte forvaltning i samsvar med artikkel 58 nr. 1 bokstav c) punkt i) i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Metoden(e) for anvendelse av budsjettmidlene til programmet for utvikling av IT-systemer på grunnlag av eksisterende og/eller nye IT-systemer skal fastlegges i Unionens

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansreglement for Unionens alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

relevante rettsakter, med forbehold for at disse vedtas.

5. De samlede midlene skal anvendes på følgende måte:

- a. 1 551 millioner euro til medlemsstatenes nasjonale programmer,
- b. 791 millioner euro til utvikling av IT-systemer på grunnlag av eksisterende og/eller nye IT-systemer, til støtte for håndtering av migrasjonsstrømmer over de ytre grensene, med forbehold for at Unionens relevante rettsakter vedtas.

Dersom dette beløpet ikke tildeles eller anvendes, skal Kommisjonen ved en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 17, omfordele det til en eller flere av de formene for virksomhet som er nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav b) og c) og i bokstav d) i dette nummer. Denne delegerte rettsakten skal inneholde en vurdering av utviklingen av de relevante IT-systemene, herunder gjennomføringen av budsjettet og forventede ubenyttede beløp. Omfordelingen kan foretas etter at de relevante rettsaktene er vedtatt eller i forbindelse med vurderingen midtveis som er nevnt i artikkel 8,

- c. 154 millioner euro til den særlige transittordningen,
- d. 264 millioner euro til unionstiltak, nødhjelp og teknisk bistand på Kommisjonens initiativ, der minst 30 % skal brukes til unionstiltak.

6. De samlede tilgjengelige midlene i ordningen som fastsatt i nr. 1 utgjør sammen med de samlede midlene som er fastsatt ved forordning (EU) nr. 513/2014, den finansielle rammen for fondet og utgjør hovedreferansebeløpet for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen i henhold til nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, samarbeid i budsjettsaker og god økonomistyring²⁸.

7. Statene som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, skal delta i ordningen i samsvar med denne forordning.

Det skal inngås avtaler om disse statenes finansielle bidrag til ordningen og tilleggsreglene som er nødvendige for at statene kan delta, herunder bestemmelser som sikrer beskyttelse av Unionens økonomiske interesser og Revisjonsrettens revisjonsmyndighet.

Disse statenes finansielle bidrag skal legges til de samlede tilgjengelige midlene fra Unionens budsjett som er nevnt i nr. 1.

Artikkel 6

Midler til støtteberettigede tiltak i medlemsstatene

1. 1 551 millioner euro skal tildeles medlemsstatene og fordeles på følgende måte:
 - a. 1 276 millioner euro som angitt i vedlegg I,
 - b. 147 millioner euro på grunnlag av resultatene av ordningen som er nevnt i artikkel 7,
 - c. innenfor rammen av vurderingen midtveis som er nevnt i artikkel 8, og fra og med budsjettåret 2018, 128 millioner euro, resten av de tilgjengelige bevilgningene i henhold til denne artikkel eller et annet beløp som fastsatt i henhold til nr. 4 på grunnlag av resultatene av risikoanalysen og vurderingen midtveis.
2. Hver medlemsstat skal fordele grunnbeløpene til nasjonale programmer som er angitt i vedlegg I, på følgende måte:
 - a. minst 10 % til tiltak som gjelder artikkel 9 nr. 2 bokstav a),
 - b. minst 25 % til tiltak som gjelder artikkel 9 nr. 2 bokstav b),
 - c. minst 5 % til tiltak som gjelder artikkel 9 nr. 2 bokstav c), d), e) og f),

Medlemsstatene kan avvike fra disse minste prosentdelene, forutsatt at det nasjonale programmet inneholder en forklaring på hvorfor tildeling av midler under disse minstesatsene ikke setter oppnåelsen av det relevante målet i fare. Kommisjonen vil vurdere forklaringen i forbindelse med godkjenningen av de nasjonale programmene som nevnt i artikkel 9 nr. 2.

3. Medlemsstatene skal tildele Eurosurd midlene de nødvendige midlene for at systemet skal kunne fungere godt.
4. For at målene for ordningen skal kunne nås på riktig måte ved uforutsette eller nye omstendigheter og/eller for at midlene innenfor rammen av ordningen skal kunne anvendes effektivt, skal Kommisjonen ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 17 for å justere det veiledende beløpet som er fastsatt i nr. 1 bokstav c) i denne artikkel.
5. Medlemsstater som tiltrer Unionen i tidsrommet 2012–2020, kan ikke få tildelt midler til nasjonale programmer innenfor rammen av ordningen, så lenge de er omfattet av en midlertidig unionsordning som bidrar til å finansiere de støtteberettigede medlemsstatenes til-

²⁸ EUT C 373 av 20.12.2013, s. 1.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

tak ved de nye ytre grensene med sikte på å gjennomføre Schengen-regelverket for grenser, visum og kontroll ved de ytre grensene.

Artikkel 7

Midler til særlige tiltak

1. Medlemsstatene kan i tillegg til beløpet som de tildeles i samsvar med artikkel 6 nr. 1 bokstav a), motta et tilleggsbeløp, forutsatt at det er øremerket i det nasjonale programmet og skal brukes til de særlige tiltakene som er oppført i vedlegg II.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 17 med sikte på å revidere de særlige tiltakene som er oppført i vedlegg II, dersom det anses som hensiktsmessig, herunder i forbindelse med vurderingen midtveis. På grunnlag av de nye særlige tiltakene kan medlemsstatene motta et tilleggsbeløp som fastsatt i artikkel 1 i denne artikkel, forutsatt at det finnes tilgjengelige midler.
3. Tilleggsbeløpene i henhold til denne artikkel skal tildeles de berørte medlemsstatene i de enkelte finansieringsbeslutningene om godkjenning eller revisjon av det nasjonale programmet etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikkel 8

Midler innenfor rammen av vurderingen midtveis

1. Med sikte på å tildele beløpet som er angitt i artikkel 6 nr. 1 bokstav c), skal Kommisjonen innen 1. juni 2017 ta hensyn til medlemsstatenes byrder i forbindelse med grenseforvaltning, herunder søke- og redningsvirksomhet som kan oppstå under grenseovervåking til sjøs, og evalueringsrapporter som er utarbeidet som en del av ordningen for vurdering og overvåking av Schengen-regelverket, og trusselnivået ved de ytre grensene for tidsrommet 2017–2020 samt faktorene som påvirket sikkerheten ved de ytre grensene i 2014–2016. Beløpet skal fordeles mellom medlemsstatene på grunnlag av vektningen av følgende grensekategorier, idet det tas hensyn til nr. 6 i denne artikkel:
 - a. 45 % til ytre sjøgrenser,
 - b. 38 % til ytre landegrenser,
 - c. 17 % til lufthavner.
2. Når det gjelder de ytre sjø- og landegrensene skal beregningen av beløpet baseres på lengden på strekningene av den ytre grensen multi-

plisert med et trusselnivå (lavt, normalt, middels, høyt) for hver strekning av grensen på følgende måte:

- a. koeffisienten 0,5 for lavt trusselnivå,
 - b. koeffisienten 1 for normalt trusselnivå,
 - c. koeffisienten 3 for middels trusselnivå,
 - d. koeffisienten 5 for høyt trusselnivå.
3. Når det gjelder lufthavner, skal det tildelte beløpet beregnes for hver medlemsstat på følgende måte:
 - a. 50 % på grunnlag av antall personer som passerer de ytre grensene,
 - b. 50 % på grunnlag av antall tredjestatsborgere som nektes innreise ved de ytre grensene.
 4. I samsvar med Frontex' risikoanalyse og i samråd med Frontex og der det er relevant, med andre byråer i Unionen, skal Kommisjonen fastsette trusselnivået for hver strekning av den ytre grensen i medlemsstatene for tidsrommet 2017–2020. Trusselnivået skal baseres på følgende faktorer:
 - a. byrde i forbindelse med grenseforvaltning ved de ytre grensene,
 - b. faktorer som påvirket sikkerheten ved medlemsstatenes ytre grenser i tidsrommet 2014–2016,
 - c. endringer i Unionens politikk, for eksempel visumpolitikk,
 - d. mulige framtidige utviklingstrekk i migrasjonsstrømmene og risiko for ulovlig virksomhet i tilknytning til ureglementert passering av de ytre grensene og
 - e. den sannsynlige politiske, økonomiske og sosiale utviklingen i tredjestater og særlig i nabostater.

Før Kommisjonen utarbeider rapporten der trusselnivået fastsettes, skal den utveksle synspunkter med medlemsstatene.
 5. Når det gjelder fordelingen av midlene i henhold til nr. 1, skal følgende gjelde:
 - a. linjen mellom områdene som er nevnt i artikkel 1 i rådsforordning (EF) nr. 866/2004²⁹, men ikke sjøgrensen nord for denne linjen, skal tas i betraktning selv om den ikke utgjør en ytre landegrense, så lenge bestemmelsene i artikkel 1 i protokoll nr. 10 om Kypros til tiltrædelsesakten av 2003 er gjeldende,
 - b. med «ytte sjøgrenser» menes den ytre grensen for medlemsstatenes sjøterritori-

²⁹ Rådsforordning (EF) nr. 866/2004 av 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikkel 2 i protokoll nr. 10 til tiltrædelsesakten (EUT L 161, 30.4.2004, s. 128).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

rium som fastlagt i samsvar med artiklene 4 til 16 i De forente nasjoners havrettskonvensjon. I tilfeller der det regelmessig kreves operasjoner over store avstander for å forebygge ulovlig grensepassering, menes det imidlertid med «ytre sjøgrenser» den ytre grensen for områder med høyt trusselnivå. Disse ytre grensene skal fastsettes ved å ta hensyn til de relevante dataene fra disse operasjonene i 2014–2016 som de berørte medlemsstatene skaffer til veie.

6. Videre kan medlemsstatene på oppfordring fra Kommisjonen innen 1. juni 2017 tildeles et tilleggsbeløp, forutsatt at det er øremerket i det nasjonale programmet og skal brukes til særlige tiltak som skal fastsettes på bakgrunn av Unionens prioriteringer på dette tidspunktet.
7. Tilleggsbeløpene i henhold til denne artikkel skal tildeles de berørte medlemsstatene i en individuell finansieringsbeslutning om godkjenning eller revisjon av det nasjonale programmet etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikkel 9

Nasjonale programmer

1. Det nasjonale programmet som skal utarbeides innenfor rammene av ordningen, idet det tas hensyn til resultatet av politikkdialogen som er nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 514/2014, og programmet som skal utarbeides i henhold til forordning (EU) nr. 513/2014, skal framlegges for Kommisjonen som ett enkelt nasjonalt program for fondet og i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014.
 2. Innenfor rammen av de nasjonale programmene som Kommisjonen skal undersøke og godkjenne i henhold til artikkel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014, skal medlemsstatene i henhold til målene nevnt i artikkel 3 i denne forordning og idet de tar hensyn til resultatet av politikkdialogen som er nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 514/2014, særlig arbeide mot følgende mål:
 - a. utvikle Eurosur i samsvar med unionsretten og Unionens retningslinjer,
 - b. støtte og utvikle den eksisterende kapasiteten på nasjonalt plan innen visumpolitikk og forvaltning av de ytre grensene samt støtte og utvikle tiltak på området med fri bevegelighet som gjelder forvaltningen av de ytre grensene, idet det særlig tas hensyn til ny teknologi, utvikling og/eller standarder i tilknytning til håndteringen av migrasjonsstrømmer,
 - c. støtte videreutvikling av håndteringen av migrasjonsstrømmer som utføres av medlemsstatenes konsulære og andre tjenester i tredjestater, herunder ved å opprette ordninger for konsulært samarbeid med sikte på å lette lovlig reisevirksomhet i samsvar med unionsretten eller den berørte medlemsstatens lovgivning og forebygge ulovlig innvandring til Unionen,
 - d. styrke integrert grenseforvaltning ved å prøve ut og innføre nye verktøy, samvirkende systemer og arbeidsmetoder med sikte på å forbedre utvekslingen av opplysninger innen medlemsstaten eller forbedre samarbeidet mellom myndighetene,
 - e. utvikle prosjekter med sikte på å sikre en ensartet kontroll av høy kvalitet ved de ytre grensene i samsvar med felles EU-standarder og øke samvirkningsevnen mellom medlemsstatenes grenseforvaltningssystemer,
 - f. støtte tiltak, etter samråd med Frontex, med sikte på å fremme ytterligere harmonisering av grenseforvaltningen og særlig den teknologiske kapasiteten i samsvar med felles EU-standarder,
 - g. sikre en riktig og ensartet anvendelse av gjeldende unionsrett om grensekontroll og visum som reaksjon på svakheter som er fastslått på unionsplan og dokumentert ved resultater innenfor rammene av Schengen evaluerings- og overvåkingssystemet,
 - h. bygge opp kapasiteten til å kunne møte framtidige utfordringer, herunder nåværende og framtidige trusler og press ved de ytre grensene, idet det tas særlig hensyn til analyser som er foretatt av Unionens relevante byråer.
3. For å nå målene som er nevnt i nr. 2, kan medlemsstatene innenfor rammen av de nasjonale programmene støtte tiltak i og i tilknytning til tredjestater, herunder gjennom informasjonsdeling og operativt samarbeid.
 4. Kommisjonen skal rådspørre Frontex om utkastene til nasjonale programmer som medlemsstatene framlegger, særlig om virksomheten som finansieres ved hjelp av driftsstøtte, med sikte på å utvikle komplementaritet mellom Frontex' oppdrag og medlemsstatenes ansvar for kontroll og overvåking av de ytre grensene samt sikre sammenheng og unngå kostnadsineffektivitet.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 10

Driftsstøtte innenfor rammen av medlemsstatenes nasjonale programmer

1. En medlemsstat kan bruke inntil 40 % av beløpet som er tildelt det nasjonale programmet innenfor rammen av ordningen, til å finansiere driftsstøtte til offentlige myndigheter som har ansvar for å utføre oppgaver og tjenester som utgjør en offentlig tjeneste for Unionen.
2. Driftsstøtte skal gis når den berørte medlemsstaten oppfyller følgende vilkår:
 - a. samsvar med gjeldende unionsrett om grenser og visum,
 - b. samsvar med målene i det nasjonale programmet,
 - c. samsvar med felles EU-standarder med sikte på å forbedre samordningen mellom medlemsstatene og unngå dobbeltarbeid, oppsplitting og kostnadsineffektivitet på området grensekontroll.
3. For dette formål skal Kommisjonen før den godkjenner det nasjonale programmet vurdere utgangstilstanden i medlemsstatene som har angitt at de har til hensikt å søke om driftsstøtte, idet det tas hensyn til Schengen-evalueringsrapportene, dersom det er relevant. Kommisjonens resultater skal diskuteres med den berørte medlemsstaten. Etter diskusjonen kan Kommisjonen for å godkjenne budsjettstøtten innenfor rammen av en medlemsstats nasjonale program, stille krav om programplanlegging og gjennomføring av en rekke tiltak med sikte på å sikre at vilkårene som er fastsatt i nr. 2, er oppfylt fullt ut når budsjettstøtten tildeles.
4. Driftsstøtten skal konsentreres om konkrete oppgaver og/eller tjenester og skal fokusere på målene som er fastsatt i vedlegg III. Den skal innebære full tilbakebetaling av utgiftene til å utføre oppgavene og/eller tjenestene som er fastlagt i det nasjonale programmet, innenfor de finansielle rammene angitt ved programmet og den øvre grensen som er fastsatt i nr. 1.
5. Driftsstøtten skal være omfattet av overvåking og utveksling av opplysninger mellom Kommisjonen og den berørte medlemsstaten i forhold til utgangstilstanden i nevnte medlemsstat, målene som skal nås, og indikatorene som skal måle framdrift.
6. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette framgangsmåten for rapportering om anvendelsen av denne bestemmelsen og andre praktiske avtaler som inngås mellom medlemsstatene og Kommisjonen for å over-

holde denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 18 nr. 2.

Artikkel 11

Driftsstøtte til den særlige transittordningen

1. Ved ordningen skal det gis støtte til dekning av tapte gebyrer for transittvisa og tilleggskostnader som har påløpt ved gjennomføringen av ordningen med forenklet transittdokument (FTD) og forenklet jernbanetransittdokument (FRTD) i samsvar med forordning (EF) nr. 693/2003 og forordning (EF) nr. 694/2003.
2. Midlene som tildeles Litauen i henhold til nr. 1, skal ikke overstige 154 millioner euro for tidsrommet 2014–2020 og skal stilles til rådighet som ytterligere særlig driftsstøtte til Litauen.
3. I nr. 1 menes med tilleggskostnader kostnadene som er et direkte resultat av de særskilte kravene i forbindelse med gjennomføringen av den særlige transittordningen, og som ikke oppstår som følge av utstedelse av transittvisa eller andre visa. Følgende typer tilleggskostnader skal være støtteberettiget:
 - a. investering i infrastruktur,
 - b. opplæring av personale som arbeider med å gjennomføre den særlige transittordningen,
 - c. ytterligere driftskostnader, herunder lønn til personale som spesifikt arbeider med å gjennomføre den særlige transittordningen.
4. De tapte gebyrene som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal beregnes på grunnlag av nivået på visumgebyrene og gebyrfritakene som er fastsatt ved avtalen mellom Det europeiske fellesskap og Den russiske føderasjon om lettelser i utstedelsen av visa til borgere i Den europeiske union og Den russiske føderasjon³⁰, innenfor den finansielle rammen som er angitt i nr. 2 i denne artikkel.
5. Kommisjonen og Litauen skal gjennomgå anvendelsen av denne artikkel ved endringer som påvirker den særlige transittordningen og/eller ordningens virkemåte.
6. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette framgangsmåten for rapportering om anvendelsen av denne bestemmelsen og økonomiske og andre praktiske avtaler som inngås mellom Litauen og Kommisjonen for å overholde denne artikkel. Disse gjennomfø-

³⁰ EUT L 129 av 17.5.2007, s. 27.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

ringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 18 nr. 2.

7. For å sikre at den særlige transittordningen fungerer smidig kan Kommisjonen innføre særskilte ordninger for a konto-betaling som fraviker bestemmelsene i forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikkel 12

Programplanlegging i henhold til resultatet av Schengen evaluerings- og overvåkingsmekanismen

Etter at en Schengen-evalueringsrapport er vedtatt i samsvar med forordning (EU) nr. 1053/2013 skal den berørte medlemsstaten, sammen med Kommisjonen og Frontex, undersøke hvordan resultatene skal behandles, herunder eventuelle mangler, og gjennomføre anbefalingene innenfor rammen av medlemsstatens nasjonale program.

Om nødvendig skal medlemsstaten revidere det nasjonale programmet i samsvar med artikkel 14 nr. 9 i forordning (EU) nr. 514/2014 for å ta hensyn til disse resultatene og anbefalingene.

Finansieringen av korrigerende tiltak skal prioriteres. I dialog med Kommisjonen og Frontex skal den berørte medlemsstaten omfordele midler innenfor rammen av det nasjonale programmet, herunder midler til driftsstøtte, og/eller innføre eller endre tiltak med sikte på å utbedre svakhetene i samsvar med resultatene og anbefalingene i Schengen-evalueringsrapporten.

Artikkel 13

Unionstiltak

1. På Kommisjonens initiativ kan ordningen brukes til å finansiere tverrnasjonale tiltak eller tiltak av særlig interesse for Unionen («unionstiltak») som gjelder de allmenne, særskilte og operative målene som er nevnt i artikkel 3.
2. For å være berettiget til støtte skal unionstiltakene særlig være rettet mot følgende mål:
 - a. å støtte forberedende, overvåkende, administrativ og teknisk virksomhet som kreves for å gjennomføre politikken for ytre grenser og visum, herunder å styrke styringen av Schengen-området ved å utvikle og gjennomføre evalueringsordningen som fastsatt ved forordning (EU) nr. 1053/2013 for å kontrollere anvendelsen av Schengen-

regelverket og Schengen-grensereglene, særlig reiseutgifter for Kommisjonens og medlemsstatenes sakkyndige som avlegger besøk på stedet,

- b. å forbedre kunnskapen om og forståelsen av de rådende forholdene i medlemsstatene og tredjestatene, gjennom analyse, vurdering og nøye overvåking av politikken,
 - c. å støtte utviklingen av statistiske verktøy, herunder felles statistiske verktøy, metoder og felles indikatorer,
 - d. å støtte og overvåke gjennomføringen av unionsretten og Unionens politiske mål i medlemsstatene og vurdere hvor effektive de er og hvilken virkning de har, herunder når det gjelder respekt for menneskerettigheter og grunnleggende friheter, i den grad de er omfattet av ordningens virkeområde,
 - e. å fremme nettverksarbeid, gjensidig læring, kartlegging og spredning av beste praksis og nyskapende metoder blant ulike berørte parter på europeisk plan,
 - f. å fremme prosjekter rettet mot harmonisering og samvirkningsevne for tiltak som gjelder grenseforvaltning, i samsvar med felles EU-standarder med sikte på å utvikle et helhetlig europeisk grenseforvaltningssystem,
 - g. å øke bevisstheten om Unionens politikk og mål blant berørte parter og offentligheten, herunder opplysningskampanjer om Unionens politiske prioriteringer rettet mot institusjoner,
 - h. å øke de europeiske nettverkens evne til å vurdere, fremme, støtte og videreutvikle Unionens politikk og mål,
 - i. å støtte særlig nyskapende prosjekter for utvikling av nye metoder og/eller ny teknologi som kan overføres til andre medlemsstater, særlig prosjekter med sikte på å prøve og validere forskningsprosjekter,
 - j. å støtte tiltak i og i tilknytning til tredjestater som nevnt i artikkel 4 nr. 2.
3. Unionstiltak skal gjennomføres i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikkel 14

Nødhjelp

1. Ordningen skal yte finansieringsbistand med sikte på å dekke akutte og særskilte behov ved nødssituasjoner som definert i artikkel 2 bokstav f).
2. Nødhjelp skal gjennomføres i samsvar med artikkel 6 og 7 i forordning (EU) nr. 514/2014.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 15

Opprette et program for utvikling av IT-systemer

Programmet for utvikling av IT-systemer på grunnlag av eksisterende og/eller nye IT-systemer skal gjennomføres med forbehold for at Unionens rettsakter vedtas slik at disse IT-systemene og kommunikasjonsinfrastrukturen defineres, særlig med sikte på å forbedre forvaltningen og kontrollen av reisestrømmene ved de ytre grensene gjennom styrket grensekontroll og raskere grensepassering for vanlige reisende. Der det er relevant, skal det arbeides for synergi med eksisterende IT-systemer for å unngå doble utgifter.

Fordelingen av beløpet som er nevnt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b), skal foretas enten i Unionens relevante rettsakter eller etter at disse rettsaktene er vedtatt, ved en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 17.

Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om framdriften i utviklingen av disse IT-systemene minst én gang i året og ellers når det er hensiktsmessig.

Artikkel 16

Teknisk bistand

1. På Kommisjonens initiativ og/eller dens vegne kan ordningen yte inntil 1,7 millioner euro per år i teknisk bistand til fondet i samsvar med artikkel 9 i forordning (EU) nr. 514/2014.
2. På en medlemsstats initiativ kan ordningen finansiere teknisk bistandsvirksomhet i samsvar med artikkel 20 forordning (EU) nr. 514/2014. Beløpet som avsettes til teknisk bistand, skal for tidsrommet 2014–2020 ikke overstige 5 % av det samlede beløpet som tildeles en medlemsstat, pluss 500 000 euro.

Kapittel III

Sluttbestemmelser

Artikkel 17

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) og artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 2 og artikkel 15 gis Kommisjonen i et tidsrom på sju år fra 21. mai 2014. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om delegeringen av myndighet senest ni måneder før utløpet av tidsrommet på sju år. Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges med et tidsrom på tre år med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av tidsrommet på sju år.

der før utløpet av tidsrommet på sju år. Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges med et tidsrom på tre år med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av tidsrommet på sju år.

3. Delegeringen av myndighet som nevnt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) og artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 2 og artikkel 15, kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegeringen av myndighet som angis i beslutningen, opphører. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende eller på et senere tidspunkt som angis i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede har trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 5 bokstav b) og artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 2 og artikkel 15 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelser mot den innen to måneder fra den dag da rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte tidsrom har underrettet Kommisjonen om at de ikke akter å gjøre innsigelse. Denne fristen skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 18

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet og fondet for indre sikkerhet nedsatt ved artikkel 59 nr. 1 i forordning (EU) nr. 514/2014.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 19

Anvendelse av forordning (EU) nr. 514/2014

Bestemmelsene i forordning (EU) nr. 514/2014 får anvendelse på ordningen.

Artikkel 20

Oppheving

Beslutning nr. 574/2007/EF oppheves med virkning fra 1. januar 2014.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 21

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning skal ikke berøre videreføring eller endring, herunder hel eller delvis annullering, av prosjektene og de årlige programmene til de er avsluttet, eller av finansieringsbistand som Kommisjonen har godkjent på grunnlag av vedtak nr. 574/2007/EF eller annen lovgivning som får anvendelse på denne bistanden per 31. desember 2013.
2. Når Kommisjonen tar beslutninger om samfinansiering innenfor rammen av ordningen, skal den ta hensyn til tiltak som er vedtatt på grunnlag av vedtak nr. 574/2007/EF før 20. mai 2014, og som har økonomiske virkninger i tidsrommet som er omfattet av samfinansieringen.
3. Beløp som er avsatt til samfinansiering som er godkjent av Kommisjonen mellom 1. januar 2011 og 31. desember 2014, der dokumentene som kreves for at tiltakene kan avsluttes, ikke er sendt til Kommisjonen innen fristen for å framlegge sluttrapporten, skal automatisk trekkes tilbake av Kommisjonen innen 31. desember 2017, og beløp som er urettmessig utbetalt, skal tilbakebetales.
4. Beløp som gjelder tiltak som er utsatt på grunn av en rettssak eller klage til overordnet forvaltningsmyndighet med oppsettende virkning, skal ikke tas i betraktning ved beregningen av beløpet som skal trekkes tilbake automatisk.
5. Medlemsstatene skal innen 30. juni 2015 framlegge for Kommisjonen en evalueringsrapport

om resultatene og virkningen av tiltakene som samfinansieres i henhold til vedtak nr. 574/2007/EF, for tidsrommet 2011–2013.

6. Kommisjonen skal innen 31. desember 2015 framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen sluttevalueringsrapporten i henhold til vedtak nr. 574/2007/EF for perioden 2011–2013.

Artikkel 22

Gjennomgåelse

Europaparlamentet og Rådet skal, etter forslag fra Kommisjonen, gjennomgå denne forordning innen 30. juni 2020.

Artikkel 23

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende. Den får anvendelse fra 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 16. april 2014.

For Europaparlamentet	For Rådet
President	Formann
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Vedlegg I

Beløp som utgjør grunnlaget for medlemsstatenes nasjonale programmer (i euro)

Medlemsstat/ assosiert stat	Minstebeløp	Fast del fordelt på grunnlag av gj.snittet for 2010–2012	% 2010–2012 med Kroatia	I alt
AT	5 000 000	9 162 727	0,828 %	14 162 727
BE	5 000 000	12 519 321	1,131 %	17 519 321
BG	5 000 000	35 366 130	3,196 %	40 366 130
CH	5 000 000	13 920 284	1,258 %	18 920 284
CY	15 000 000	19 507 030	1,763 %	34 507 030
CZ	5 000 000	9 381 484	0,848 %	14 381 484
DE	5 000 000	46 753 437	4,225 %	51 753 437
DK	5 000 000	5 322 133	0,481 %	10 322 133
EE	5 000 000	16 781 752	1,516 %	21 781 752
ES	5 000 000	190 366 875	17,201 %	195 366 875
FI	5 000 000	31 934 528	2,886 %	36 934 528
FR	5 000 000	79 999 342	7,229 %	84 999 342
GR	5 000 000	161 814 388	14,621 %	166 814 388
HR	4 285 714	31 324 057	2,830 %	35 609 771
HU	5 000 000	35 829 197	3,237 %	40 829 197
IE				
IS	5 000 000	326 980	0,030 %	5 326 980
IT	5 000 000	151 306 897	13,672 %	156 306 897
LI	5 000 000	0	0,000 %	5 000 000
LT	5 000 000	19 704 873	1,780 %	24 704 873
LU	5 000 000	400 129	0,036 %	5 400 129
LV	5 000 000	10 521 704	0,951 %	15 521 704
MT	15 000 000	38 098 597	3,442 %	53 098 597
NL	5 000 000	25 609 543	2,314 %	30 609 543
NO	5 000 000	9 317 819	0,842 %	14 317 819
PL	5 000 000	44 113 133	3,986 %	49 113 133
PT	5 000 000	13 900 023	1,256 %	18 900 023
RO	5 000 000	56 151 568	5,074 %	61 151 568
SE	5 000 000	6 518 706	0,589 %	11 518 706
SI	5 000 000	25 669 103	2,319 %	30 669 103
SK	5 000 000	5 092 525	0,460 %	10 092 525
UK				
I ALT	169 285 714	1 106 714 286	100,00 %	1 276 000 000

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Vedlegg II

Liste over særlige tiltak

1. Å opprette ordninger for konsulært samarbeid mellom minst to medlemsstater som gir stor-driftsfordeler i forbindelse med behandling av søknader og utstedelse av visum ved konsulatene i samsvar med prinsippene om samarbeid som er fastsatt i visumreglene, herunder felles sentre for visumsøknader.
2. Å kjøpe transportmidler og driftsutstyr som anses å være nødvendig å ta i bruk ved felles Frontex- virksomhet, og som skal stilles til rådighet for Frontex i samsvar med artikkel 7 nr. 5 annet og tredje ledd i forordning (EF) nr. 2007/2004.

Vedlegg III

Mål for driftsstøtte innenfor rammen av de nasjonale programmene

Mål 1: Fremme utviklingen og gjennomføringen av politikk med sikte på å sikre at ingen personer, uavhengig av nasjonalitet, kontrolleres når de passerer de indre grensene, samt å foreta kontroll av personer og effektiv overvåking ved passering av de ytre grensene,

- virksomhet,
- personalkostnader, herunder til opplæring,
- kostnader til tjenesteytelser, for eksempel vedlikehold og reparasjoner,
- opprusting/utskifting av utstyr,
- fast eiendom (avskrivning, renovering).

Mål 2: Fremme utviklingen og gjennomføringen av den felles politikken for visum og andre oppholdstillatelser for kortvarige opphold, herunder konsulært samarbeid,

- personalkostnader, herunder til opplæring,
- kostnader til tjenesteytelser, vedlikehold og reparasjoner,
- opprusting/utskifting av utstyr,
- fast eiendom (avskrivning, renovering).

Mål 3: Innføre og sørge for driften av IT-systemer, tilknyttet kommunikasjonsinfrastruktur og utstyr til støtte for håndteringen av migrasjonsstrømmene over Unionens ytre grenser, herunder overvåking,

- operativ forvaltning av SIS, VIS og nye systemer som skal innføres,
- personalkostnader, herunder til opplæring,
- kostnader til tjenesteytelser, for eksempel vedlikehold og reparasjoner,

- kommunikasjonsinfrastruktur og sikkerhet samt datasikkerhet og personvernforhold
- opprusting/utskifting av utstyr,
- leie av sikre lokaler og/eller renovering.

Vedlegg IV

Liste over felles indikatorer for måling av de særskilte målene

- a. Støtte en felles visumpolitikk for å lette lovlig reisevirksomhet, sikre likebehandling av tredjestatsborgere og bekjempe ulovlig innvandring.

- i. Antall konsulære samarbeidsaktiviteter som er utarbeidet ved hjelp av ordningen.

I de årlige gjennomføringsrapportene som er nevnt i artikkel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, skal denne indikatoren deles opp ytterligere i underkategorier som:

- samlokalisering,
- felles visumsøknadssentre,
- utenriksstasjoner,
- annet.

- ii. Antall ansatte som har fått opplæring, og antall opplæringskurs om sider ved den felles visumpolitikken som er holdt ved hjelp av ordningen.

- iii. Antall spesialstillinger i tredjestater med støtte fra ordningen

I de årlige gjennomføringsrapportene som er nevnt i artikkel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, skal denne indikatoren deles opp ytterligere i underkategorier som:

- spesialutsendinger for utlendingssaker,
- annet.

- iv. Prosentandel og antall konsulater som er opprettet eller opprustet ved hjelp av ordningen, i forhold til det samlede antallet konsulater.

- b. Støtte grenseforvaltning, herunder ved utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene samt mellom medlemsstatene og Frontex for å sikre både et høyt beskyttelsesnivå ved de ytre grensene, herunder ved å bekjempe ulovlig innvandring, og en smidig passering av de ytre grensene i samsvar med Schengen-regelverket

- i. Antall ansatte som har fått opplæring, og antall opplæringskurs om sider ved grenseforvaltning som er holdt ved hjelp av ordningen.

- ii. Antall infrastrukturer og midler til grensekontroll (kontroller og overvåking) som er utviklet eller opprustet ved hjelp av ordningen.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

I de årlige gjennomføringsrapportene som er nevnt i artikkel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, skal denne indikatoren deles opp ytterligere i underkategorier som:

- infrastruktur,
- luftfartøyflåte, kjøretøypark og fartøyflåte (luft-, land- og sjøgrenser),
- utstyr,
- annet.

iii. Antall grensepasseringer ved de ytre grensene med automatisk grensekontroll (ABC) med støtte fra ordningen i forhold til det samlede antallet grensepasseringer.

iv. Antall nasjonale infrastrukturer for grenseovervåking som er opprettet/videreutviklet innenfor rammen av Eurosur

I de årlige gjennomføringsrapportene som er nevnt i artikkel 54 i forordning (EU)

nr. 514/2014, skal denne indikatoren deles opp ytterligere i underkategorier som:

- nasjonale koordineringssentre,
- regionale koordineringssentre,
- lokale koordineringssentre,
- andre typer koordineringssentre.

v. Antall hendelser som medlemsstatene rapporterer til det europeiske situasjonsbildet.

I de årlige gjennomføringsrapportene som er nevnt i artikkel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, skal denne indikatoren deles opp ytterligere i underkategorier som:

- ulovlig innvandring, herunder hendelser der det var risiko for innvandrernes liv,
- grensekryssendekriminalitet,
- krisesituasjoner.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning 514/2014/EU av 16. april 2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser for asyl, migrasjons- og integreringsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet og krisehåndtering

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 78 nr. 2, artikkel 79 nr. 2 og 4, artikkel 82 nr. 1, artikkel 84 og artikkel 87 nr. 2, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til rettsakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære lovgivningsprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

1. Unionens innenrikspolitikk er å skape et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet: et område uten indre grenser som mennesker fritt kan reise inn i, forflytte seg i, bo og arbeide i i tillit til at rettighetene deres blir respektert fullt ut og at sikkerheten deres er garantert, idet det tas hensyn til de felles utfordringene som utvikling av en omfattende innvandringspolitikk for Unionen for å bedre konkurransevnen og den sosiale utjevningen i Unionen, opprettelse av et felles europeisk asylsystem og kampen mot ulovlig innvandring, menneskehandel, internettkriminalitet og terrorisme.
2. Det er nødvendig å vedta en integrert tilnærming til spørsmål som oppstår i forbindelse med migrasjonspress og asylsøknader, og når det gjelder forvaltningen av Unionens ytre grenser, og samtidig sikre full overholdelse av folkeretten og menneskerettslovene, herunder når det gjelder tiltak som iverksettes i tred-

jestater, idet det vises solidaritet mellom alle medlemsstatene og en forståelse for behovet for å respektere det nasjonale ansvaret ved å sikre en tydelig beskrivelse av oppgavene.

3. Unionsfinansiering til støtte for utvikling av området med frihet, sikkerhet og rettferdighet bør tilføre Unionen tilleggsverdi og være et konkret tegn på den solidariteten og ansvarsdelingen som er uunnværlig for å møte de felles utfordringene.
4. En felles ramme bør sikre den nødvendige sammenheng, forenkling og ensartede gjennomføring av denne finansieringen på de berørte politikkområdene.
5. Anvendelsen av midlene på dette området bør samordnes for å sikre komplementaritet, effektivitet og synlighet samt for å oppnå budsjettssynergier.
6. Gjennom en felles ramme bør det fastsettes prinsipper for støtte og medlemsstatenes og Kommisjonens ansvar for å sikre at disse prinsippene anvendes, herunder forebygging og påvisning av uregelmessigheter og bedrageri.
7. En slik unionsfinansiering vil være mer effektiv og målrettet dersom samfinansieringen av de støtteberettigede tiltakene er basert på et strategisk flerårig program som hver enkelt medlemsstat utarbeider i dialog med Kommisjonen.
8. Tiltak i og i tilknytning til tredjestater som støttes gjennom særforordningene som er angitt i denne forordning («særforordningene»), bør treffes i synergi og sammenheng med andre tiltak utenfor Unionen som støttes gjennom Unionens ordninger for ekstern støtte, både geografisk og tematisk. Ved gjennomføringen av slike tiltak bør det særlig arbeides for fullstendig samsvar med prinsippene og de allmenne målene for Unionens opptreden utad og utenrikspolitikk som gjelder den aktuelle sta-

¹ EUT C 299 av 4.10.2012, s. 108

² EUT C 277 av 13.9.2012, s. 23

³ Europaparlamentets holdning av 13. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. april 2014.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

- ten eller regionen. Disse tiltakene bør ikke ha til hensikt å støtte tiltak som er direkte rettet mot utvikling, og de bør, der det er hensiktsmessig, utfylle den økonomiske støtten som gis gjennom ordninger for ekstern bistand. Prinsippet om innbyrdes sammenheng i utviklingspolitikken som angitt i punkt 35 i den europeiske enighet om utvikling, bør overholdes. Det er også viktig å sikre at gjennomføringen av nødhjelp er i samsvar med og der det er relevant, utfyller Unionens humanitære politikk og overholder de humanitære prinsippene som er angitt i den europeiske enighet om humanitær bistand.
9. Eksterne tiltak bør være konsekvente og sammenhengende som angitt i artikkel 18 nr. 4 i traktaten om Den europeiske union (TEU).
 10. Før det utarbeides flerårige programmer som et middel for å nå målene for denne unionsfinansieringen, bør medlemsstatene og Kommisjonen føre en politikkdialog og dermed fastsette en sammenhengende strategi for hver enkelt medlemsstat. Etter at politikkdialogen er avsluttet bør hver medlemsstat framlegge for Kommisjonen et nasjonalt program som beskriver hvordan den tar sikte på å nå målene i den relevante særforordningen for tidsrommet 2014–2020. Kommisjonen bør undersøke om det nasjonale programmet er i samsvar med disse målene og med resultatet av politikkdialogen. Videre bør Kommisjonen undersøke om fordelingen av unionsfinansieringen mellom målene er i samsvar med den minste prosentandelen som er fastsatt per mål i den relevante særforordningen. Det bør være mulig for medlemsstatene å avvike fra disse minste prosentandelene, og de bør i slike tilfeller angi årsakene til avviket i det nasjonale programmet sitt. Dersom årsakene som den berørte medlemsstaten angir, ikke anses som tilstrekkelige, vil Kommisjonen kunne unnlate å godkjenne det nasjonale programmet. Kommisjonen bør regelmessig underrette Europaparlamentet om resultatet av politikkdialogene, om hele programplanleggingsprosessen, herunder utarbeidingen av de nasjonale programmene, som også omfatter overholdelse av den minste prosentandelen som er angitt per mål i de relevante særforordningene som angitt i denne forordning, og om gjennomføringen av de nasjonale programmene.
 11. Det bør foretas en vurdering midtveis av strategien for å sikre hensiktsmessig finansiering i tidsrommet 2018–2020.
 12. Medlemsstatene bør på en måte som er forenlig med forholdsmessighetsprinsippet og behovet for å redusere den administrative byrden mest mulig, opprette et partnerskap med de berørte myndighetene og organene for å utvikle og gjennomføre de nasjonale programmene i hele det flerårige tidsrommet. Medlemsstatene bør sikre at det ikke er noen interessenkonflikt mellom partnerne i de forskjellige fasene av programplanleggingssyklusen. Hver medlemsstat bør nedsette en komité som skal overvåke det nasjonale programmet og hjelpe medlemsstaten med å vurdere gjennomføringen og framdriften i arbeidet med å nå programmålene. Hver medlemsstat bør være ansvarlig for å fastsette de praktiske ordningene for nedsettelse av overvåkingskomiteen.
 13. Hvorvidt utgiftene i henhold til de nasjonale programmene er støtteberettiget bør fastsettes i henhold til nasjonal lovgivning, med forbehold for felles prinsipper som angis i denne forordning. Den første og siste datoen for når utgifter er støtteberettiget bør fastsettes på en måte som sikrer ensartede og rimelige regler for de nasjonale programmene.
 14. Teknisk bistand bør gjøre det mulig for medlemsstatene å støtte gjennomføringen av de nasjonale programmene og hjelpe støttemottakerne med å oppfylle sine forpliktelser og overholde unionsretten. Der det er relevant, kan den tekniske bistanden omfatte kostnader som vedkommende myndigheter har pådratt seg i tredjestater.
 15. For å sikre en hensiktsmessig ramme som gjør det mulig raskt å gi nødhjelp, bør denne forordning tillate støtte til tiltak der utgiftene oppstod før det ble søkt om denne nødhjelpen, men ikke før 1. januar 2014, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁴, som tillater en slik fleksibilitet i behørig grunngitte unntakstilfeller. Støtten kan utgjøre 100 % av de støtteberettigede utgiftene i behørig grunngitte tilfeller der dette er avgjørende for at tiltaket skal kunne iverksettes, særlig dersom støttemottakeren er en internasjonal eller ikke-statlig organisasjon. Tiltak som støttes med nødhjelp, bør være en direkte følge av nødssituasjonen og ikke erstatte medlemsstatenes langsiktige investeringer.
-
- ⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansreglement for Unionsens alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

16. Beslutninger som treffes, og som er relevante for bidraget fra Unionens budsjett, bør være behørig dokumentert, slik at det opprettholdes et tilfredsstillende revisjonsspor.
17. Unionens økonomiske interesser bør beskyttes ved hjelp av forholdsmessige tiltak gjennom hele utgiftssyklusen, herunder forebygging, påvisning og undersøkelse av uregelmessigheter, innkreving av midler som er tapt, urettmessig utbetalt eller brukt på feil måte, og der det er relevant, administrative og økonomiske sanksjoner i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
18. I forbindelse med beskyttelsen av Unionens økonomiske interesser kan kontroll på stedet og revisjon som foretas av medlemsstatene, Kommisjonen, Revisjonsretten og Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse nedsett ved Kommisjonsvedtak 1999/352/EF, EKSF, Euratom⁵ («OLAF»), være anmeldt eller uanmeldt i samsvar med gjeldende lovgivning.
19. Målet med den nye strukturen for finansiering av innenrikssaker er å forenkle gjeldende regler og redusere den administrative byrden for støttmottakerne. Kontrollordningen bør imidlertid fortsatt være effektiv, og det er derfor viktig å minne om de gjeldende reglene for beskyttelse av Unionens økonomiske interesser som fastsetter kontroll på stedet og revisjon som kan være anmeldt eller uanmeldt.
20. Medlemsstatene bør vedta passende tiltak for å sikre et velfungerende forvaltnings- og kontrollsystem og kvalitet i gjennomføringen av de nasjonale programmene. Det er derfor nødvendig å fastsette allmenne prinsipper og nødvendige funksjoner som disse systemene bør oppfylle.
21. Medlemsstatenes forpliktelser når det gjelder forvaltnings- og kontrollsystemer samt forebygging, påvisning og utbedring av uregelmessigheter og overtredelser av unionsretten, bør fastlegges for å sikre en effektiv og riktig gjennomføring av de nasjonale programmene.
22. I samsvar med nærhets- og forholdsmessighetsprinsippet bør medlemsstatene ved hjelp av forvaltnings- og kontrollsystemene sine ha hovedansvaret for å gjennomføre og kontrollere de nasjonale programmene. Støtten som gis i henhold til særforordningene, bør gjennomføres i nært samarbeid mellom Kommisjonen og medlemsstatene i samsvar med nærhetsprinsippet.
23. Medlemsstatene bør utnytte kunnskapen, sakkunnskapen og erfaringene som offentlige og/eller private organer har oppnådd ved anvendelsen av tidligere fond for innenrikssaker.
24. Bare ansvarlige myndigheter som medlemsstatene har utpekt, gir tilstrekkelig garanti for at den nødvendige kontrollen er utført før det bevilges støtte fra Unionens budsjett til støttmottakerne. Det bør derfor uttrykkelig fastsettes at bare utgifter som betales av utpekte ansvarlige myndigheter, kan tilbakebetales over Unionens budsjett.
25. Det bør fastsettes hvilken myndighet og hvilket ansvar Kommisjonen har for å kontrollere at forvaltnings- og kontrollsystemene fungerer effektivt, og for å kreve tiltak fra medlemsstatene.
26. Unionens budsjettforpliktelser bør inngås årlig. For å sikre effektiv programforvaltning bør det fastsettes felles regler for utbetaling av årssaldoen og sluttsaldoen.
27. Utbetalingen av forhåndsfinansiering ved begynnelsen av programmene sikrer at medlemsstatene har midler til å gi støtte til støttmottakerne ved gjennomføringen av programmet når programmet er godkjent. Derfor bør det fastsettes bestemmelser om de første beløpene av forhåndsfinansieringen. Den første forhåndsfinansieringen bør være fullstendig gjort opp når programmet avsluttes. De ansvarlige myndigheter bør sikre at støttmottakerne omgående mottar hele det skyldige beløpet.
28. Dessuten bør det sørges for årlig forhåndsfinansiering for å sikre at medlemsstatene har tilstrekkelige midler til å gjennomføre de nasjonale programmene sine. Den årlige forhåndsfinansieringen bør hvert år gjøres opp ved utbetaling av årssaldoen.
29. I forbindelse med revisjonen av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 som foretas hvert tredje år, innføres endringer i metoden med delt forvaltning som det skal tas hensyn til.
30. Med sikte på å styrke ansvarligheten for utgifter som samfinansieres over Unionens budsjett i et gitt år, bør det fastsettes en egnet ramme for det årlige regnskapsoppgjøret. Innenfor denne rammen bør den ansvarlige myndighet i forbindelse med et nasjonalt program framlegge for Kommisjonen de dokumentene som er nevnt i bestemmelsene om delt forvaltning med medlemsstatene i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

⁵ Kommisjonsvedtak 1999/352/EF, EKSF, Euratom av 28. april 1999 om opprettelse av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) (EFT L 136 av 31.5.1999, s. 20).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

31. Til støtte for forsikringen som ligger til grunn for det årlige regnskapsoppgjøret i hele Unionen, bør det fastsettes felles bestemmelser om hvilken form for og grad av kontroll som medlemsstatene skal foreta.
32. Det kan bli nødvendig for Kommisjonen å foreta finansielle korrigeringer for å sikre god økonomistyring av Unionens midler. For å sikre rettsikkerhet for medlemsstatene er det viktig å fastslå under hvilke omstendigheter overtredelser av gjeldende unionsrett eller nasjonal lovgivning kan føre til finansielle korrigeringer fra Kommisjonen. For å sikre at eventuelle finansielle korrigeringer som Kommisjonen kan pålegge medlemsstatene, gjelder beskyttelsen av Unionens økonomiske interesser, bør de bare brukes i tilfeller der overtredelsen av unionsretten eller nasjonal lovgivning direkte eller indirekte gjelder støtteberettigelse, formell riktighet, forvaltning og kontroll av tiltak og de tilsvarende utgiftene. For å sikre forholdsmessighet er det viktig at Kommisjonen tar hensyn til overtredelsens art og alvorlighetsgrad når den bestemmer størrelsen på det finansielle korrigeringsbeløpet. Det er derfor hensiktsmessig å fastsette kriteriene for Kommisjonens anvendelse av finansielle korrigeringer og framgangsmåten som kan føre til en beslutning om en finansiell korrigering.
33. For å fastslå det økonomiske forholdet mellom de ansvarlige myndigheter og Unionens budsjett bør Kommisjonen hvert år gjøre opp regnskapet for disse myndighetene. Beslutningen om regnskapsoppgjør bør omfatte kontroll av at regnskapet er fullstendig, nøyaktig og pålitelig, men ikke om utgiftene er i samsvar med unionsretten.
34. Ettersom Kommisjonen i henhold til artikkel 17 i TEU er ansvarlig for at unionsretten anvendes riktig, bør den avgjøre om utgiftene som medlemsstatene har pådratt seg, er i samsvar med unionsretten. Medlemsstatene bør ha rett til å begrunne beslutningene sine om å foreta utbetaling. For å gi medlemsstatene rettslig og økonomisk sikkerhet når det gjelder utgifter som er betalt i fortiden, bør det fastsettes en frist for Kommisjonens beslutning om hvilke økonomiske konsekvenser en manglende overholdelse bør ha.
35. Det er viktig å sikre god økonomistyring og effektiv gjennomføring samtidig som det også sikres innsyn, rettsikkerhet, adgang til finansiering og likebehandling av støttemottakere.
36. Med sikte på å forenkle bruken av midlene og redusere risikoen for feil og samtidig mulig-
gjøre differensiering når det er nødvendig for å avspeile særegenhetene ved politikken, er det hensiktsmessig å fastlegge støtteformene og de harmoniserte vilkårene for utgiftenes støtteberettigelse, herunder forenklede kostnadsalternativer. I samsvar med nærhetsprinsippet bør medlemsstatene vedta nasjonale regler for utgiftenes støtteberettigelse.
37. For å fremme budsjettdisiplin bør det angis hvordan deler av budsjettforpliktelsen i et nasjonalt program kan trekkes tilbake, særlig dersom et beløp kan utelukkes fra tilbaketrekkingen, for eksempel når forsinkelser i gjennomføringen skyldes en rettssak eller klage til overordnet forvaltningsmyndighet med oppsettende virkning eller force majeure.
38. For at de allmenne reglene for tilbaketrekking av forpliktelser skal brukes riktig bør reglene beskrive i detalj hvordan fristene for tilbaketrekking fastsettes, og hvordan de respektive beløpene beregnes.
39. Det er viktig å gjøre offentligheten oppmerksom på resultatene som oppnås med unionsfinansiering. Borgerne har rett til å vite hvordan Unionens økonomiske midler brukes. Ansvaret for å sikre at offentligheten får relevante opplysninger, bør ligge hos Kommisjonen, de ansvarlige myndigheter og støttemottakerne. For å gjøre kommunikasjonen med offentligheten mer effektiv og styrke synergiene mellom kommunikasjonstiltak som iverksettes på Kommisjonens initiativ, bør budsjettmidlene som tildeles kommunikasjonstiltak i henhold til denne unionsfinansieringen, også bidra til å dekke informasjon om Unionens politiske prioriteringer, forutsatt at de gjelder de allmenne målene for unionsfinansiering av innenrikssaker.
40. For å sikre en bred formidling av opplysninger om unionsfinansiering av innenrikssaker, og for å opplyse mulige støttemottakere om støttemuligheter, bør det fastlegges nærmere regler for opplysnings- og kommunikasjonstiltak samt visse tekniske egenskaper ved slike tiltak på grunnlag av denne forordning, og hver medlemsstat bør opprette minst ett nettsted eller én nettportal med de nødvendige opplysningene. Medlemsstatene bør gjennomføre mer direkte former for kommunikasjonskampanjer med sikte på å orientere støttemottakere ved blant annet å organisere regelmessige offentlige arrangementer, såkalte informasjonsdager og opplæring.
41. Hvor effektive de finansierte tiltakene blir avhenger også av evalueringen av tiltakene og

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

formidlingen av resultatene. Medlemsstatenes og Kommisjonen ansvar på dette området og ordningene som skal sikre vurderingens pålitelighet og de tilhørende opplysningenes kvalitet, bør formaliseres.

42. For å endre denne forordnings bestemmelser om de felles prinsippene for utgifters støtteberettigelse bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV). Det er av særlig betydning at Kommisjonen gjennomfører relevante samråd under det forberedende arbeidet, herunder på sakkyndignivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre en samtidig, rettidig og hensiktsmessig oversending av relevante dokumenter til Europaparlamentet og til Rådet.
43. Ved anvendelsen av denne forordning, herunder forberedelsen av delegerte rettsakter, bør Kommisjonen rådspørre sakkyndige fra alle medlemsstatene.
44. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁶.
45. Framgangsmåten med undersøkelseskomité bør brukes til gjennomføringsrettsakter som fastsetter felles forpliktelser for medlemsstatene, særlig om formidling av opplysninger til Kommisjonen, og framgangsmåten med rådgivende komité bør brukes til å vedta gjennomføringsrettsakter som gjelder skjemaer som skal brukes ved formidling av opplysninger til Kommisjonen, ettersom de er av rent teknisk art.
46. Ettersom målet for denne forordning, som er å fastsette allmenne bestemmelser om gjennomføring av særforordningene, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men på grunn av tiltakets omfang og virkning bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

47. I den grad denne forordning fastsetter allmenne regler som er nødvendige for å gjennomføre særforordninger som fastsetter at denne forordning kan anvendes på disse særforordningene, og som utgjør rettsakter som bygger på Schengen-regelverket i forhold til stater som disse særforordningene får anvendelse på, på grunnlag av relevante protokoller som er vedlagt TEU og TEUV, eller på grunnlag av relevante avtaler, bør denne forordning få anvendelse sammen med disse særforordningene. I denne sammenheng innebærer dette at denne forordning kan opprette en forbindelse til og ha direkte innvirkning på bestemmelsene i særforordningene om utvikling av Schengen-regelverket, og dermed påvirke sistnevntes rettslige ramme.
48. I samsvar med artikkel 3 i protokoll nr. 21 om Det forente kongerikes og Irlands holdning når det gjelder området med frihet, sikkerhet og rettferdighet, som er vedlagt TEU og TEUV, har disse medlemsstatene meddelt at de ønsker å delta i vedtakelsen og anvendelsen av denne forordning.
49. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 2 om Danmarks holdning, som er vedlagt TEU og TEUV, deltar ikke Danmark i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse.
50. Det er hensiktsmessig å tilpasse anvendelsestiden for denne forordning til anvendelsestiden for rådsforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013⁷. Derfor bør denne forordning få anvendelse fra 1. januar 2014 —

Vedtatt denne forordning:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål og virkeområde

Ved denne forordning fastsettes allmenne regler for gjennomføringen av særforordningene når det gjelder:

- finansiering av utgifter,
- partnerskap, programplanlegging, rapportering, overvåking og vurdering,
- forvaltnings- og kontrollsystemene som medlemsstatene skal innføre, og
- regnskapsoppgjør.

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁷ Rådsforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 av 2. desember 2013 om fastsettelse av en flerårig finansiell ramme for årene 2014–2020 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 884).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a. «særforordninger»
 - Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 516/2014⁸,
 - Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2014⁹ og
 - alle andre forordninger med bestemmelser om anvendelsen av denne forordning,
- b. «programplanlegging» prosessen med å organisere, treffe beslutninger og tildele finansiering i flere faser for at Unionen og medlemsstatene over et tidsrom på flere år skal gjennomføre felles tiltak for å nå målene i særforordningene,
- c. «tiltak» et prosjekt eller en gruppe prosjekter som er utvalgt av den ansvarlige myndighet for det berørte nasjonale programmet, eller i henhold til dennes ansvar, og som bidrar til å nå de allmenne og særskilte målene i særforordningene,
- d. «unionstiltak» et tverrnasjonalt tiltak eller et tiltak av særlig interesse for Unionen som definert i særforordningene,
- e. «prosjekt» de særskilte praktiske midlene som en støttemottaker av et bidrag fra Unionen anvender for å gjennomføre et tiltak helt eller delvis,
- f. «nødhjelp» et prosjekt eller en gruppe prosjekter som skal håndtere en nødssituasjon som definert i særforordningene,
- g. «støttemottaker» mottakeren av et bidrag fra Unionen innenfor rammen av et prosjekt, uavhengig av om det er et offentlig eller privat organ, en internasjonal organisasjon eller Den internasjonale Røde Kors-komiteen («ICRC») eller Det internasjonale forbundet av Røde Kors- og Røde Halvmåne-foreninger.

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 516/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet, om endring av rådsvedtak 2008/381/EF og om oppheving av Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF samt Rådsvedtak 2007/435/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 168).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 513/2014 av 16. april 2014 om opprettelse, som en del av fondet for indre sikkerhet, av ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet samt krisehåndtering og om oppheving av Rådsvedtak 2007/125/JHA (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 93).

Kapittel II

Prinsipper for støtte

Artikkel 3

Allmenne prinsipper

1. Særforordningene skal gjennom nasjonale programmer, unionstiltak og nødhjelp gi støtte som utfyller nasjonale, regionale og lokale aksjoner, med sikte på å nå Unionens mål og tilføre Unionen tilleggsverdi.
2. Kommisjonen og medlemsstatene skal sikre at støtten som medlemsstatene gir i henhold til særforordningene, er i samsvar med Unionens relevante virksomhet, politikk og prioriteringer, og at den utfyller Unionens øvrige ordninger samtidig som det tas hensyn til hver enkelt medlemsstats særskilte situasjon.
3. Støtten som gis i henhold til særforordningene, skal gjennomføres i nært samarbeid mellom Kommisjonen og medlemsstatene.
4. Når det gjelder tiltak i og i tilknytning til tredjestater, skal Kommisjonen og medlemsstatene i samsvar med sine respektive ansvarsområder sammen med den europeiske tjenesten for utenriksforbindelser («utenriktjenesten») sørge for samordning mellom denne forordning og særforordningene og med Unionens øvrige relevante politikk, strategier og ordninger, herunder når det gjelder Unionens opptreden utad.
5. Kommisjonen og medlemsstatene skal sammen med utenriktjenesten når det er hensiktsmessig, sikre at tiltak i og i tilknytning til tredjestater gjennomføres i synergi og sammenheng med andre tiltak utenfor Unionen som støttes gjennom unionsordninger. De skal særlig sikre at disse tiltakene:
 - a. er i samsvar med Unionens utenrikspolitikk, overholder prinsippet om sammenheng i utviklingspolitikken og er i samsvar med de strategiske programplanleggingsdokumentene for den berørte regionen eller staten,
 - b. fokuserer på tiltak som ikke er rettet mot utvikling,
 - c. tjener Unionens interesser når det gjelder den interne politikken, og er i samsvar med virksomhet som iverksettes internt i Unionen.
6. Kommisjonen og medlemsstatene skal anvende prinsippet om god økonomistyring i samsvar med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, særlig i samsvar med prinsippene om sparsomhet, formålstjenlighet og

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

effektivitet som er fastsatt i artikkel 30 i nevnte forordning.

7. Kommisjonen og medlemsstatene skal sikre at støtten som gis i henhold til særforordningene, er effektiv, herunder gjennom overvåking, rapportering og evaluering.
8. Kommisjonen og medlemsstatene skal utføre sine respektive oppgaver i forbindelse med denne forordning og særforordningene med sikte på å redusere den administrative byrden for støttemottakerne, medlemsstatene og Kommisjonen, idet det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet.

Artikkel 4

Samsvar med unionsretten og nasjonal lovgivning

Tiltak som finansieres gjennom særforordningene, skal være i samsvar med gjeldende unionsrett og nasjonal lovgivning.

Artikkel 5

Beskyttelse av Unionens økonomiske interesser

1. Når det gjennomføres tiltak som finansieres i henhold til denne forordning og særforordningene, skal Kommisjonen treffe egnede tiltak for å sikre at Unionens økonomiske interesser blir beskyttet ved forebyggende tiltak mot bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet, ved effektiv kontroll, ved innkreving av beløp som er urettmessig utbetalt dersom det påvises uregelmessigheter, og der det er relevant, ved administrative og økonomiske sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.
2. Medlemsstatene skal forebygge, påvise og korrigere uregelmessigheter og innkreve beløp som er urettmessig utbetalt, sammen med eventuelle forsinkelsesrenter. De skal underrette Kommisjonen om disse og holde den orientert om enhver betydelig utvikling i den administrative og rettslige behandlingen i denne forbindelse.
3. Når beløp som er urettmessig utbetalt til en støttemottaker som følge av feil eller uaktsomhet fra en medlemsstats side, ikke kan innkreves, skal nevnte medlemsstat være ansvarlig for å tilbakebetale de relevante beløpene til Unionens budsjett.
4. Medlemsstatene skal sørge for effektiv forebygging av bedrageri, særlig når det gjelder områder med høyere risikonivå. Denne forebyggingen skal ha en avskrekkende virkning og ta hensyn til tiltakenes fordeler og forholdsmessighet.
5. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 58 om medlemsstatenes forpliktelser som er angitt i nr. 2 og 3 i denne artikkel.
6. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette hyppigheten for rapporteringen av uregelmessigheter og rapporteringsformatet som skal brukes. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med rådgivende komité som er nevnt i artikkel 59 nr. 2.
7. Kommisjonen eller dens representanter og Revisjonsretten skal ha myndighet til å foreta revisjon av dokumenter og på stedet hos alle støttemottakere, leverandører og underleverandører som har mottatt midler fra Unionen i samsvar med denne forordning og særforordningene.
8. OLAF kan foreta undersøkelser, herunder kontroll og inspeksjon på stedet, i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene som er fastsatt i Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹⁰ og Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹¹, med sikte på å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker Unionens økonomiske interesser, i forbindelse med en tilskuddsavtale, et tilskuddsvedtak eller en kontrakt som er finansiert i samsvar med denne forordning og særforordningene.
9. Uten at det berører nr. 1, 7 og 8 skal samarbeidsavtaler med tredjestater og internasjonale organisasjoner, kontrakter, tilskuddsavtaler og tilskuddsvedtak som følge av gjennomføringen av denne forordning og særforordningene, inneholde bestemmelser som uttrykkelig gir Kommisjonen, Revisjonsretten og OLAF myndighet til å foreta slike revisjoner og undersøkelser i samsvar med sin respektive kompetanse.

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

¹¹ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å beskytte De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Kapittel III

Finansiell ramme for unionstiltak, nødhjelp og teknisk bistand

Artikkel 6

Gjennomføringsramme

1. Kommisjonen skal fastsette det samlede beløp som stilles til rådighet for unionstiltak, nødhjelp og teknisk bistand på Kommisjonens initiativ, fra de årlige bevilgningene over Unionens budsjett.
2. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter vedta arbeidsprogrammet for unionstiltak og nødhjelp. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 59 nr. 3.
3. Kommisjonen kan vedta særskilt et arbeidsprogram for nødhjelp for å sikre at midlene raskt stilles til rådighet.
4. Unionstiltak, nødhjelp og teknisk bistand på Kommisjonens initiativ kan gjennomføres enten direkte av Kommisjonen eller av forvaltningsbyråer eller indirekte av andre enheter og personer enn medlemsstater i samsvar med artikkel 60 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikkel 7

Nødhjelp

1. Som reaksjon på en nødsituasjon som definert i særforordningene, kan Kommisjonen vedta å gi nødhjelp. I slike tilfeller skal den underrette Europaparlamentet og Rådet i god tid.
2. Nødhjelpen kan innenfor rammen av de tilgjengelige midlene utgjøre 100 % av de støtteberettigede utgiftene.
3. Nødhjelpen kan bestå av bistand i medlemsstatene og i tredjestater i samsvar med målene og tiltakene som er angitt i særforordningene.
4. Nødhjelp kan dekke utgifter som oppstod før søknaden om tilskudd eller bistand ble inngitt, men ikke før 1. januar 2014, dersom det er nødvendig for å få gjennomført tiltakene.
5. Nødhjelp kan gis i form av direkte tilskudd til Unionens byråer.

Artikkel 8

Unionstiltak og nødhjelp i eller i tilknytning til tredjestater

1. Kommisjonen kan vedta å finansiere unionstiltak og nødhjelp i eller i tilknytning til tredjestater i samsvar med målene og tiltakene som er angitt i særforordningene.

2. Dersom slike tiltak gjennomføres direkte, skal følgende enheter ha adgang til å inngi søknader om tilskudd:
 - a. medlemsstater,
 - b. tredjestater, i behørig begrunnede tilfeller der et tilskudd er nødvendig for å nå målene i denne forordning og særforordningene,
 - c. fellesorganer som er opprettet av tredjestater og Unionen eller av medlemsstatene,
 - d. internasjonale organisasjoner, herunder regionale organisasjoner, FNs organer, kontorer og stasjoner, internasjonale finansinstitusjoner og utviklingsbanker og institusjoner med internasjonal jurisdiksjon i den grad de bidrar til målene i de(n) berørte særforordning(e),
 - e. ICRC og Det internasjonale forbundet av Røde Kors- og Røde Halvmåne-foreninger,
 - f. ikke-statlige organisasjoner som er etablert og registrert i Unionen og i statene som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket,
 - g. Unionens byråer for nødhjelp.

Artikkel 9

Teknisk bistand på Kommisjonens initiativ

1. Særforordningene kan på Kommisjonens initiativ eller på dens vegne finansiere tiltak og virksomhet for forberedelse, overvåking, administrativ og teknisk bistand samt vurdering, revisjon og kontroll som er nødvendig for å gjennomføre denne forordning og særforordningene.
2. Tiltakene og virksomheten nevnt i nr. 1 kan omfatte:
 - a. støtte til prosjektforberedelse og prosjektvurdering,
 - b. støtte til institusjonsbygging og oppbygging av administrativ kapasitet med sikte på effektiv forvaltning av denne forordning og særforordningene,
 - c. tiltak som gjelder analyse, forvaltning, overvåking, informasjonsutveksling og gjennomføring av denne forordning og særforordningene, samt tiltak som gjelder gjennomføringen av kontrollsystemer og teknisk og administrativ bistand,
 - d. evalueringer, ekspertrapporter, statistikk og undersøkelser, herunder av allmenn art om særforordningenes virkemåte,
 - e. tiltak for å formidle opplysninger, støtte nettverksarbeid, gjennomføre kommunikasjonsstiltak, øke bevisstheten og fremme samarbeid og utveksling av erfaringer, her-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

under med tredjestater. For å gjøre kommunikasjonen med offentligheten mer effektiv og styrke synergiene mellom kommunikasjonsiltak som iverksettes på Kommisjonenens initiativ, skal midlene som tildeles kommunikasjonsiltak i henhold til denne forordning, også bidra til å dekke informasjon om Unionens politiske prioriteringer, forutsatt at de gjelder de allmenne målene i denne forordning og særforordningene,

- f. installering, oppdatering, drift og samkjøring av edb-baserte systemer for forvaltning, overvåking, revisjon, kontroll og vurdering,
 - g. utarbeiding av en felles ramme for evaluering og overvåking samt et system for indikatorer, idet det tas hensyn til nasjonale indikatorer der det er relevant,
 - h. tiltak for å forbedre evalueringsmetoder og utveksling av opplysninger om evalueringspraksis,
 - i. konferanser, seminarer, arbeidsgrupper og andre felles opplysnings- og opplæringstiltak som gjelder gjennomføringen av denne forordning og særforordningene, for vedkommende myndigheter og støttemottakere,
 - j. tiltak som gjelder påvisning og forebygging av bedrageri,
 - k. tiltak som gjelder revisjon.
3. Tiltakene og virksomheten nevnt i nr. 1 kan også gjelde de tidligere og de senere finansielle rammene.

Kapittel IV

Nasjonale programmer

Avsnitt 1

Ramme for programplanlegging og gjennomføring

Artikkel 10

Programplanlegging

Målene i særforordningene skal søkes oppnådd innenfor rammen av den flerårige programplanleggingen for tidsrommet 2014–2020, med en vurdering midtveis i samsvar med artikkel 15.

Artikkel 11

Innsats i samsvar med nærhets- og forholdsmessighetsprinsippet

1. Medlemsstatene og deres vedkommende myndigheter som er angitt i artikkel 25, skal

være ansvarlige for å gjennomføre programmene og utføre oppgavene sine i henhold til denne forordning og særforordningene på et relevant plan, i samsvar med den berørte medlemsstatens institusjonelle, rettslige og finansielle rammer, med forbehold om at denne forordning og særforordningene overholdes.

2. Ordninger for gjennomføring og anvendelse av støtten som gis i henhold til særforordningene, og særlig de økonomiske midlene og administrative ressursene som kreves i forbindelse med rapportering, vurdering, forvaltning og kontroll, skal følge forholdsmessighetsprinsippet, idet det tas hensyn til nivået på den tildelte støtten, og dermed redusere den administrative byrden og tilrettelegge for en effektiv gjennomføring.

Artikkel 12

Partnerskap

1. Hver medlemsstat skal i samsvar med egne nasjonale regler og egen praksis og med forbehold for eventuelle gjeldende sikkerhetskrav, opprette et partnerskap med relevante myndigheter og organer for å utføre oppgaven som er fastsatt i nr. 3. Partnerskapet skal inngås med relevante offentlige myndigheter på nasjonalt, regionalt og lokalt plan, der dette er relevant. Det skal også, der det vurderes som hensiktsmessig, omfatte relevante internasjonale organisasjoner, ikke-statlige organisasjoner og partene i arbeidslivet.
2. Partnerskapet skal gjennomføres i fullstendig samsvar med den respektive institusjonelle, rettslige og økonomiske jurisdiksjonen for hver partnerkategori.
3. Medlemsstatene skal engasjere partnerskapet i utarbeidingen, gjennomføringen, overvåkingen og vurderingen av de nasjonale programmene. Partnerskapets sammensetning kan variere i programmets ulike faser.
4. Hver medlemsstat skal nedsette en overvåkingskomité til støtte for gjennomføringen av de nasjonale programmene.
5. Kommisjonen kan gi veiledning om overvåking av de nasjonale programmene og kan om nødvendig og etter avtale med den berørte medlemsstaten delta i overvåkingskomiteens arbeid som rådgiver.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 13

Politikkdialog

1. For å legge til rette for utarbeidelsen av de nasjonale programmene skal hver medlemsstat og Kommisjonen føre en dialog på høyere tjenestemannsplan, idet det tas hensyn til de relevante veiledende tidsfristene som er fastsatt i artikkel 14. Dialogen skal fokusere på de samlede resultatene som skal oppnås ved hjelp av de nasjonale programmene for å oppfylle medlemsstatenes behov og prioriteringer på innsatsområdene som er omfattet av særforordningene, idet det tas hensyn til utgangstilstanden i den berørte medlemsstaten og målene for særforordningene. Dialogen skal også fungere som en mulighet for å utveksle synspunkter på unionstiltak. Resultatet av dialogen skal være veiledende ved utarbeidelsen og godkjenningen av de nasjonale programmene og skal inneholde en antydning om den forventede datoen da medlemsstatene vil framlegge de nasjonale programmene for Kommisjonen, slik at programmet blir vedtatt i tide. Dette resultatet skal nedtegnes i en godkjent protokoll.
2. Tiltak som skal gjennomføres i og i tilknytning til tredjestater, skal ikke være direkte rettet mot utvikling, og i politikkdialogen skal det arbeides for fullstendig samsvar med prinsippene og de allmenne målene for Unionens oppreden utad og utenrikspolitikk når det gjelder den berørte staten eller regionen.
3. Når politikkdialogene er avsluttet, skal Kommisjonen underrette Europaparlamentet om det samlede resultatet.
4. Dersom en medlemsstat og Kommisjonen anser det som hensiktsmessig, kan politikkdialogen gjentas etter vurderingen midtveis som er nevnt i nr. 15, med sikte på en ny vurdering av nevnte medlemsstats behov og Unionens prioriteringer.

Artikkel 14

Utarbeiding og godkjenning av nasjonale programmer

1. Hver medlemsstat skal på grunnlag av resultatene av politikkdialogen som er nevnt i artikkel 13 nr. 1, foreslå et flerårig nasjonalt program i samsvar med særforordningene.
2. Hvert av forslagene til nasjonalt program skal omfatte regnskapsårene for tidsrommet fra 1. januar 2014 til 31. desember 2020 og skal bestå av følgende elementer:

- a. en beskrivelse av utgangstilstanden i medlemsstaten sammen med de faktaopplysningene som er nødvendige for å kunne vurdere behovene på riktig måte,
 - b. en analyse av behovene i medlemsstaten og de nasjonale målene som er utformet for å dekke disse behovene i tidsrommet som programmet omfatter,
 - c. en egnet strategi som fastslår hvilke mål som skal søkes oppnådd med støtten fra Unionens budsjett, med konkrete målsettinger for hvordan de skal nås, en veiledende tidsplan og eksempler på planlagte tiltak for å nå disse målene,
 - d. en beskrivelse av hvordan målene i særforordningene dekkes,
 - e. systemer som sikrer samordning mellom ordningene som er opprettet ved særforordningene, og andre unionsordninger og nasjonale ordninger,
 - f. opplysninger om rammen for overvåking og evaluering som skal innføres, og indikatorene som skal brukes til å måle framdriften i arbeidet med å nå målene i forhold til medlemsstatenes utgangstilstand,
 - g. gjennomføringsbestemmelser for det nasjonale programmet med opplysninger om vedkommende myndigheter og en sammenfattende beskrivelse av det planlagte forvaltnings- og kontrollsystemet,
 - h. en sammenfattende beskrivelse av metoden som er valgt for å gjennomføre partnerskapsprinsippet fastsatt i artikkel 12,
 - i. et utkast til en finansieringsplan som er veiledende inndelt etter hvert enkelt regnskapsår i tidsrommet, herunder en angivelse av utgiftene til teknisk bistand,
 - j. systemene og metodene som skal brukes til å offentliggjøre det nasjonale programmet.
3. Medlemsstatene skal framlegge forslaget til nasjonalt program for Kommisjonen senest tre måneder etter at politikkdialogen nevnt i artikkel 13 er avsluttet.
 4. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter vedta malen som de nasjonale programmene skal utarbeides etter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 59 nr. 3.
 5. Før Kommisjonen godkjenner et forslag til nasjonalt program skal den undersøke:
 - a. om programmet er i samsvar med målene i særforordningene og resultatet av politikkdialogen som er nevnt i artikkel 13 nr. 1,

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

- b. fordelingen av unionsfinansieringen mellom målene på bakgrunn av kravene i særforordningene og der det er relevant, begrunnelsen for eventuelle avvik fra minsteandelene som er fastsatt i særforordningene,
 - c. om målene, de konkrete målsettingene, indikatorene, tidsplanen og eksemplene på planlagte tiltak i forslaget til nasjonalt program er relevante på bakgrunn av strategien som medlemsstatene foreslår,
 - d. om gjennomføringsbestemmelsene som er nevnt i nr. 2 bokstav g), er relevante på bakgrunn av de planlagte tiltakene,
 - e. om forslaget til program er i samsvar med unionsretten,
 - f. om det er komplementaritet med støtten som gis fra andre unionsfond, herunder fra Det europeiske sosialfond,
 - g. der dette er relevant i henhold til en særforordning, om det er sammenheng mellom mål og eksempler på tiltak i eller i tilknytning til tredjestater og prinsippene og de allmenne målene for Unionens opptreden utad og utenrikspolitikk overfor den berørte staten eller regionen.
6. Kommisjonen skal komme med merknader innen tre måneder etter at forslaget til nasjonalt program ble framlagt. Dersom Kommisjonen mener at forslaget til nasjonalt program er uforenlig med målene i særforordningen på bakgrunn av den nasjonale strategien, eller at unionsfinansieringen som skal tildeles disse målene, er utilstrekkelig, eller at programmet ikke er i samsvar med unionsretten, skal den oppfordre den berørte medlemsstaten til å framlegge alle nødvendige ytterligere opplysninger og der det er relevant, endre forslaget til nasjonalt program.
7. Kommisjonen skal godkjenne hvert enkelt nasjonalt program senest seks måneder etter at medlemsstaten formelt har framlagt det, forutsatt at det er tatt tilstrekkelig hensyn til eventuelle merknader fra Kommisjonen.
8. Uten at det berører nr. 7, skal Kommisjonen underrette Europaparlamentet om det samlede resultatet av anvendelsen av nr. 5 og 6, herunder samsvar med eller unntak fra den minste prosentdelen som er fastsatt per mål i de relevante særforordningene.
9. På bakgrunn av nye eller uforutsette omstendigheter kan et godkjent nasjonalt program på Kommisjonens eller den berørte medlemsstatens initiativ undersøkes på nytt og kan om nødvendig revideres for resten av programperioden.

Artikkel 15

Vurdering midtveis

1. I 2018 skal Kommisjonen og hver enkelt medlemsstat foreta en vurdering midtveis av situasjonen på bakgrunn av de foreløpige vurderingsrapportene som medlemsstatene har framlagt i samsvar med artikkel 57 nr. 1 bokstav a), og på bakgrunn av utviklingen i Unionens politikk og i den berørte medlemsstaten.
2. Etter vurderingen nevnt i nr. 1 og på bakgrunn av resultatet av denne kan de nasjonale programmene revideres.
3. Reglene fastsatt i artikkel 14 om utarbeiding og godkjenning av nasjonale programmer, får tilsvarende anvendelse på utarbeidingen og godkjenningen av de reviderte nasjonale programmene.
4. Når vurderingen midtveis er avsluttet, og som en del av den foreløpige vurderingen som er nevnt i artikkel 57 nr. 2 bokstav a), skal Kommisjonen framlegge en rapport om vurderingen midtveis for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen.

Artikkel 16

Finansieringsstruktur

1. Finansielle bidrag i henhold til de nasjonale programmene skal gis i form av tilskudd.
2. Tiltak som mottar støtte innenfor rammen av de nasjonale programmene, skal samfinansieres av offentlige eller private kilder, være av allmenntilgitt karakter og skal ikke motta støtte fra andre kilder som er omfattet av Unionens budsjett.
3. Bidraget fra Unionens budsjett skal ikke overstige 75 % av de samlede støtteberettigede utgiftene for et prosjekt.
4. Bidraget fra Unionens budsjett kan økes til 90 % til særlige tiltak eller strategiske prioriteringer som definert i særforordningene.
5. Bidraget fra Unionens budsjett kan også økes til 90 % i ekstraordinære, behørig begrunnede tilfeller, for eksempel dersom prosjektene som følge av det økonomiske presset på det nasjonale budsjettet ellers ikke ville blitt gjennomført, og målene i det nasjonale programmet ikke ville blitt nådd.
6. Bidraget fra Unionens budsjett til teknisk bistand på medlemsstatenes initiativ kan utgjøre inntil 100 % av de samlede støtteberettigede utgiftene.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 17

Allmenne prinsipper for støtteberettigelse

1. Nasjonale regler skal avgjøre om utgifter er støtteberettiget, unntatt når det er fastsatt særlige regler i denne forordning eller særforordningene.
2. I samsvar med særforordningene skal utgifter være støtteberettiget dersom de er:
 - a. omfattet av virkeområdet for særforordningene og målene for disse,
 - b. nødvendige for å gjennomføre tiltakene som det berørte prosjektet omfatter,
 - c. rimelige og i samsvar med prinsippene for god økonomistyring, særlig valuta for pengene og kostnadseffektivitet.
3. Utgifter skal være berettiget til støtte i henhold til særforordningene dersom:
 - a. en støttemottaker har pådratt seg utgiftene mellom 1. januar 2014 og 31. desember 2022, og
 - b. de er betalt av den utpekte ansvarlige myndighet mellom 1. januar 2014 og 30. juni 2023.
4. Som unntak fra nr. 3 skal utgifter betalt i 2014 også være støtteberettiget dersom de ble betalt av den ansvarlige myndighet før denne formelt ble utpekt i samsvar med artikkel 26, forutsatt at forvaltnings- og kontrollsystemene som ble anvendt før den formelle utpekingen, hovedsakelig er de samme som de gjeldende systemene etter at den ansvarlige myndighet formelt ble utpekt.
5. Utgiftene som inngår i utbetalingsanmodninger fra støttemottakeren til den ansvarlige myndighet, skal underbygges av fakturaer eller regnskapsdokumenter med tilsvarende bevisverdi, unntatt ved støtteformene i henhold til artikkel 18 nr. 1 bokstav b), c) og d). Ved disse støtteformene skal beløpene som inngår i utbetalingsanmodningene, som unntak fra nr. 3 i denne artikkel, være kostnadene som den ansvarlige myndighet har tilbakebetalt til støttemottakeren.
6. Nettoinntekter som opptjenes direkte ved gjennomføringen av et prosjekt, og som det ikke er tatt hensyn til da prosjektet ble godkjent, skal trekkes fra prosjektets støtteberettigede utgifter senest i anmodningen om sluttbetaling som støttemottakeren sender inn.

Artikkel 18

Støtteberettigede utgifter

1. Støtteberettigede utgifter kan tilbakebetales på følgende måter:
 - a. tilbakebetaling av støtteberettigede utgifter som mottakeren faktisk har pådratt seg og betalt, sammen med eventuell avskrivning,
 - b. standardsatser for enhetskostnader,
 - c. engangsbeløp,
 - d. finansiering etter en fast sats som bestemmes ved anvendelse av en prosentsats på én eller flere fastlagte kostnadskategorier.
2. Alternativene som er nevnt i nr. 1, kan kombineres dersom hvert enkelt alternativ omfatter ulike kostnadskategorier, eller dersom de brukes til ulike prosjekter som inngår i et tiltak, eller til faser i et tiltak som følger etter hverandre.
3. Dersom et prosjekt gjennomføres utelukkende gjennom offentlige innkjøp av anleggsarbeid, varer eller tjenester, får bare nr. 1 bokstav a) anvendelse. Dersom de offentlige innkjøpene i forbindelse med et prosjekt er begrenset til visse kostnadskategorier, kan alle alternativene i nr. 1 anvendes.
4. Beløpene som er nevnt i nr. 1 bokstav b), c) og d), skal fastsettes på en av følgende måter:
 - a. en rimelig, rettferdig og kontrollerbar beregningsmetode basert på:
 - statistiske data eller andre objektive opplysninger,
 - kontrollerte historiske data om individuelle støttemottakere eller
 - anvendelse av vanlig praksis for kostnadsregnskap for individuelle støttemottakere,
 - b. i samsvar med reglene for anvendelse av en tilsvarende standardsats for enhetskostnader, engangsbeløp og faste satser som gjelder i Unionens politikk for en tilsvarende type prosjekt og støttemottaker,
 - c. i samsvar med reglene for anvendelse av en tilsvarende standardsats for enhetskostnader, engangsbeløp og faste satser som anvendes i henhold til tilskuddsordninger som finansieres utelukkende av den berørte medlemsstaten for en tilsvarende type prosjekt og støttemottaker,
5. I dokumentet der støttevilkårene for hvert prosjekt er angitt, skal det fastsettes hvilken metode som skal anvendes for å bestemme prosjektets kostnader og vilkårene for utbetaling av tilskuddet.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

6. Dersom gjennomføringen av et prosjekt medfører indirekte kostnader, kan de beregnes som en fast sats på en av følgende måter:
 - a. en fast sats på inntil 25 % av støtteberettigede direkte kostnader, forutsatt at satsen beregnes på grunnlag av en rettferdig, rimelig og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode som anvendes ved tilskuddsordninger som finansieres utelukkende av den berørte medlemsstaten for en tilsvarende type prosjekt og støttemottaker,
 - b. en fast sats på inntil 15 % av støtteberettigede direkte personalkostnader uten krav om at den berørte medlemsstaten skal bestemme den gjeldende satsen på grunnlag av en beregning,
 - c. en fast sats på støtteberettigede direkte kostnader basert på eksisterende metoder og tilsvarende satser som gjelder Unionens politikk for en tilsvarende type prosjekt og støttemottaker.
7. Med det formål å bestemme personalkostnadene i forbindelse med gjennomføringen av et prosjekt kan den gjeldende timesatsen beregnes ved å dividere de siste dokumenterte årlige brutto arbeidskraftkostnadene med 1 720 timer.
8. I tillegg til metodene fastsatt i nr. 4 kan beløpene som er nevnt i nr. 1 bokstav b), c) og d), når bidraget fra Unionens budsjett ikke overstiger 100 000 euro, fastsettes i hvert enkelt tilfelle med henvisning til et budsjettforslag som den ansvarlige myndighet har godkjent på forhånd.
9. Avskrivningskostnader kan anses som berettiget dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a. det nasjonale programmets regler for støtteberettigelse gir mulighet for det,
 - b. utgiftsbeløpet er behørig dokumentert ved hjelp av underlagsdokumenter med tilsvarende bevisverdi som fakturaer for støtteberettigede kostnader når de tilbakebetales i den formen som er nevnt i nr. 1 bokstav a),
 - c. kostnadene gjelder utelukkende tidsrommet som prosjektet mottar støtte i,
 - d. støtte fra Unionens budsjett har ikke bidratt til å anskaffe de avskrevne eiendelene.
10. Uten at artikkel 43 berøres kan medlemsstater som ikke har euro som valuta, i henhold til nr. 8 i denne artikkel bruke omregningskursen for euro som er fastsatt på datoen da prosjektet ble godkjent eller prosjektavtalen ble undertegnet på grunnlag av den månedlige valutakursen for regnskapet som Kommisjonen offentliggjør elektronisk. Omregningskursen for euro skal ikke endres i løpet av prosjektet.

Artikkel 19

Utgifter som ikke er støtteberettiget

Følgende kostnader skal ikke være berettiget til bidrag fra Unionens budsjett i henhold til særforordningene:

- a. gjeldsrenter,
- b. kjøp av ubebygd tomt,
- c. kjøp av bebygd tomt dersom tomten er nødvendig for gjennomføringen av prosjektet, med et beløp som overstiger 10 % av de samlede støtteberettigede utgiftene for det berørte prosjektet,
- d. merverdiavgift, unntatt merverdiavgift som ikke kan tilbakebetales i henhold til nasjonal lovgivning om merverdiavgift.

Artikkel 20

Teknisk bistand på medlemsstatenes initiativ

1. På en medlemsstats initiativ kan særforordningene for hvert nasjonale program finansiere tiltak for forberedelse, forvaltning, overvåkning, evaluering, opplysning og kommunikasjon, nettverksarbeid, kontroll og revisjon samt tiltak som skal styrke den administrative kapasiteten som gjelder gjennomføringen av denne forordning og særforordningene.
2. Tiltakene nevnt i nr. 1 kan omfatte:
 - a. utgifter til forberedelse, utvelging, vurdering, forvaltning og overvåking av programmet, tiltak eller prosjekter,
 - b. utgifter til revisjon og kontroll på stedet av tiltak eller prosjekter,
 - c. utgifter til evaluering av programmet, tiltak eller prosjekter,
 - d. utgifter til opplysning, formidling og innsyn i forbindelse med programmet, tiltak eller prosjekter, herunder utgifter som følge av anvendelsen av artikkel 53 og utgifter til opplysnings- og holdningskampanjer om programmets formål som blant annet organiseres på lokalt plan,
 - e. utgifter til anskaffelse, installering og vedlikehold av edb-baserte systemer for forvaltning, overvåking og vurdering av denne forordning og særforordningene,
 - f. utgifter til møter i overvåkingskomiteer og underkomiteer som gjelder gjennomføring av tiltakene, herunder kostnader til sakkynndige og andre deltakere i disse komiteene, og herunder deltakere fra tredjestater, dersom det er avgjørende at de er til stede for at programmer, tiltak eller prosjekter skal kunne gjennomføres på en effektiv måte,

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

- g. utgifter til å styrke den administrative kapasiteten som gjelder gjennomføringen av denne forordning og særforordningene.
3. Medlemsstatene kan bruke bevilgningene til å støtte tiltak for å redusere administrative byrder for støttemottakerne og vedkommende myndigheter som er nevnt i artikkel 25, herunder systemer for elektronisk datautveksling, og tiltak for å styrke kapasiteten hos medlemsstatenes myndigheter og støttemottakere til å forvalte og bruke støtten som gis i henhold til særforordningene.
 4. Tiltakene kan også gjelde de tidligere og de senere finansielle rammene.
 5. Dersom en eller flere vedkommende myndigheter er felles for flere enn ett nasjonalt program, kan bevilgningene til utgifter til teknisk bistand til hvert av de berørte programmene slås sammen, enten helt eller delvis.

Avsnitt 2

Forvaltning og kontroll

Artikkel 21

Allmenne prinsipper for forvaltnings- og kontrollsystemer

Med det formål å gjennomføre det nasjonale programmet skal hver medlemsstat opprette forvaltnings- og kontrollsystemer som skal sørge for:

- a. en beskrivelse av hvilke arbeidsoppgaver hver enkelt forvaltnings- og kontrollmyndighet har og hvordan arbeidsoppgavene er fordelt innenfor hver myndighet,
- b. samsvar med prinsippet om å skille arbeidsoppgaver mellom og innenfor slike myndigheter,
- c. framgangsmåter som sikrer at de oppgitte utgiftene er korrekte og riktige,
- d. edb-baserte systemer for regnskapsføring, lagring og overføring av finansielle data og data om indikatorer for overvåking og rapportering,
- e. systemer for rapportering og overvåking dersom den ansvarlige myndighet overlater utførelsen av oppgaver til et annet organ,
- f. ordninger for revisjon av hvordan forvaltnings- og kontrollsystemene fungerer,
- g. systemer og framgangsmåter for å sikre et tilfredsstillende revisjonsspor,
- h. forebygging, påvisning og korrigerende av uregelmessigheter, herunder bedrageri, og innkreving av beløp som er urettmessig utbetalt, sammen med eventuelle forsinkelsesrenter.

Artikkel 22

Ansvar ved delt forvaltning

I samsvar med prinsippene om delt forvaltning skal medlemsstatene og Kommisjonen ha ansvar for forvaltningen og kontrollen av nasjonale programmer i samsvar med sine respektive ansvarsområder som er fastsatt i denne forordning og særforordningene.

Artikkel 23

Støttemottakernes ansvar

Støttemottakerne skal samarbeide fullt ut med Kommisjonen og vedkommende myndigheter når de utfører de funksjonene og arbeidsoppgavene de har i forbindelse med denne forordning og særforordningene.

Artikkel 24

Medlemsstatenes ansvar

1. Medlemsstatene skal oppfylle forvaltnings-, kontroll- og revisjonsforpliktelsene sine og påta seg ansvaret som følger av dette, og som er fastsatt i reglene for delt forvaltning i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og denne forordning.
2. Medlemsstatene skal sikre at forvaltnings- og kontrollsystemene for de nasjonale programmene opprettes i samsvar med denne forordning, og at disse systemene fungerer effektivt.
3. Medlemsstatene skal tildele tilstrekkelige ressurser til at hver enkelt vedkommende myndighet kan utføre arbeidsoppgavene sine i hele programperioden.
4. Medlemsstatene skal fastsette oversiktlige regler og framgangsmåter for utvelgingen og gjennomføringen av prosjekter i samsvar med denne forordning og særforordningene.
5. All offisiell utveksling av opplysninger mellom medlemsstaten og Kommisjonen skal finne sted ved hjelp av et system for elektronisk datautveksling. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette vilkårene som dette systemet for elektronisk datautveksling skal oppfylle. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 59 nr. 3.

Artikkel 25

Vedkommende myndigheter

1. I denne forordning og særforordningene er vedkommende myndigheter:

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

- a. en ansvarlig myndighet: et offentlig organ i den berørte medlemsstaten som er det utpekte organ i henhold til artikkel 59 nr. 3 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og som skal ha eneansvar for at det nasjonale programmet forvaltes og kontrolleres på en riktig måte og skal håndtere all kommunikasjon med Kommisjonen,
 - b. en revisjonsmyndighet: en nasjonal offentlig myndighet eller et nasjonalt offentlig organ som arbeider uavhengig av den ansvarlige myndighet, og som skal ha ansvar for å avgi den årlige uttalelsen som er nevnt i artikkel 59 nr. 5 annet ledd i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012,
 - c. der det er relevant, en eller flere delegerte myndigheter: et offentlig eller privat organ som utfører visse av den ansvarlige myndighets oppgaver i henhold til den ansvarlige myndighets ansvar.
2. Hver medlemsstat skal fastsette regler for forbindelsene mellom myndighetene som er nevnt i nr. 1, og for deres forbindelser med Kommisjonen.

Artikkel 26

Utpeking av ansvarlige myndigheter

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om den formelle utpekingen i samsvar med artikkel 59 nr. 3 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 på ministerplan av de ansvarlige myndigheter i medlemsstatene med ansvar for forvaltning og kontroll av utgifter i henhold til denne forordning så snart som mulig etter at det nasjonale programmet er godkjent.
2. Utpekingen nevnt i nr. 1 skal foretas med forbehold om at organet oppfyller kriteriene for å bli utpekt når det gjelder interne forhold, kontrollvirksomhet, opplysning, kommunikasjon og overvåking som er fastsatt i eller på grunnlag av denne forordning.
3. Utpekingen av en ansvarlig myndighet skal være basert på en uttalelse fra et revisjonsorgan, som kan være revisjonsmyndigheten, som vurderer om den ansvarlige myndighet oppfyller kriteriene for å bli utpekt. Dette organet kan være den uavhengige offentlige institusjonen som har ansvar for å overvåke, evaluere og revidere forvaltningen. Revisjonsorganet skal arbeide uavhengig av den ansvarlige myndighet og skal utføre arbeidet sitt i samsvar med internasjonalt anerkjente revisjonsstandarter. I samsvar med artikkel 59 nr. 3 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan medlems-

statene basere beslutningen om utpeking på om forvaltnings- og kontrollsystemene i hovedsak er de samme som systemene som allerede var innført for foregående tidsrom, og om de har fungert effektivt. Dersom de eksisterende revisjons- og kontrollresultatene viser at de utpekte organene ikke lenger oppfyller kriteriene for å bli utpekt, skal medlemsstatene treffe nødvendige tiltak for å sikre at manglene i gjennomføringen av disse organenes oppgaver blir utbedret, herunder å trekke tilbake beslutningen om å utpeke disse organene.

4. For å sikre at systemet fungerer godt skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 58 om:
 - a. minstevilkår for utpeking av ansvarlige myndigheter når det gjelder interne forhold, kontrollvirksomhet, opplysning, kommunikasjon og overvåking samt regler for framgangsmåten for å treffe en beslutning om utpeking og for å trekke tilbake beslutningen,
 - b. regler for tilsyn og framgangsmåten for å vurdere utpekingen av ansvarlige myndigheter,
 - c. de ansvarlige myndigheters forpliktelser når det gjelder offentlige inngrep, samt innholdet i forvaltnings- og kontrollansvaret deres.

Artikkel 27

Allmenne prinsipper for ansvarlige myndigheters kontroll

1. De ansvarlige myndigheter skal foreta en systematisk administrativ kontroll og utfylle denne kontrollen med kontroll på stedet, herunder der det er relevant, uanmeldt kontroll på stedet av utgiftene som gjelder anmodning om sluttbetaling fra de støttmottakerne som er oppgitt i årsregnskapet, med sikte på å oppnå tilstrekkelig sikkerhet.
2. Når det gjelder kontroll på stedet, skal den ansvarlige myndighet ta ut stikkprøven sin på grunnlag av hele gruppen av støttmottakere, og prøven skal, der det er relevant, bestå av en tilfeldig del og en risikobasert del, for å sikre en representativ feilprosent og et minste konfidensnivå, samtidig som oppmerksomheten også rettes mot de største feilene.
3. Den ansvarlige myndighet skal utarbeide en kontrollrapport om hver kontroll på stedet.
4. Dersom problemene som oppdages, virker som de er av systematisk art og derfor kan innebære en risiko for andre prosjekter, skal

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

den ansvarlige myndighet sørge for at det foretas en ytterligere undersøkelse, herunder om nødvendig ytterligere kontroll, for å fastslå omfanget av disse problemene og om feilprosenten ligger over et akseptabelt nivå. Den ansvarlige myndighet skal treffe nødvendige forebyggende og korrigerende tiltak og skal underrette Kommisjonen om disse i sammenhengen som er nevnt i artikkel 59 nr. 5 første ledd bokstav b) i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

5. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter vedta de nødvendige reglene for å oppnå en ensartet anvendelse av denne artikkel. Disse reglene kan særlig gjelde følgende:

- a. regler om den administrative kontrollen og kontrollen på stedet, herunder uanmeldt kontroll på stedet, som den ansvarlige myndighet skal foreta når det gjelder overholdelse av forpliktelser, tilsagn og regler for støtteberettigelse som følge av anvendelsen av denne forordning og av særforordningene, herunder regler for hvor lenge underlagsdokumenter skal oppbevares,
- b. regler for nivået av kontroll på stedet som minst er nødvendig for å håndtere risiko på en effektiv måte, samt vilkårene for når medlemsstatene må øke denne kontrollen eller redusere den dersom forvaltnings- og kontrollsystemene fungerer godt og feilprosenten er på et akseptabelt nivå,
- c. regler og metoder for rapportering om kontrollen som foretas, og resultatene av denne.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 59 nr. 3.

Artikkel 28

Utbetaling til støttemottakere

De ansvarlige myndigheter skal sikre at støttemottakerne mottar det samlede beløpet av den offentlige støtten så snart som mulig og fullt ut. Ingen beløp skal trekkes fra eller holdes tilbake, og det skal ikke pålegges særskilte avgifter eller andre avgifter med tilsvarende virkning som kan redusere beløpene til støttemottakerne.

Artikkel 29

Revisjonsmyndighetens arbeidsoppgaver

1. For å underbygge uttalelsen som avgis i samsvar med artikkel 59 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, skal revisjonsmyndigheten

sikre at det foretas revisjon av forvaltnings- og kontrollsystemene og av et passende utvalg av utgiftene som inngår i årsregnskapet. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 58 i denne forordning om revisjonsmyndighetenes status og vilkårene som revisjonen skal oppfylle.

2. Dersom revisjonen foretas av et annet organ enn revisjonsmyndigheten, skal revisjonsmyndigheten sikre at dette organet har den nødvendige sakkunnskapen og arbeider uavhengig.
3. Revisjonsmyndigheten skal sikre at revisjonsarbeidet oppfyller internasjonalt anerkjente revisjonsstandarder.

Artikkel 30

Samarbeid med revisjonsmyndighetene

1. Kommisjonen skal samarbeide med revisjonsmyndighetene med sikte på å samordne deres respektive revisjonsplaner og -metoder og skal så snart det er mulig utveksle resultatene av revisjonen av forvaltnings- og kontrollsystemene for å utnytte kontrollressursene på en best mulig og forholdsmessig måte og unngå unødig dobbeltarbeid.
2. Kommisjonen og revisjonsmyndighetene skal møtes regelmessig for å utveksle synspunkter om spørsmål som gjelder forbedring av forvaltnings- og kontrollsystemene.

Artikkel 31

Kommisjonens kontroll og revisjon

1. Kommisjonen skal på grunnlag av tilgjengelige opplysninger, herunder framgangsmåten for utvelging, anmodningen om utbetaling av årsaldoen som nevnt i artikkel 44, og de årlige gjennomføringsrapportene og revisjon som foretas av nasjonale organer og Unionens organer, vurdere om medlemsstatene har innført forvaltnings- og kontrollsystemer som er i samsvar med denne forordning, og om disse systemene fungerer effektivt under gjennomføringen av de nasjonale programmene.
2. Uten at det berører medlemsstatenes revisjon kan Kommisjonens tjenestemenn eller representanter for Kommisjonen foreta revisjon eller kontroll på stedet, forutsatt at de minst tolv dager i forveien har gitt varsel om dette til vedkommende nasjonale myndighet, unntatt i hastetilfeller. Kommisjonen skal overholde forholdsmessighetsprinsippet ved å ta hensyn til behovet for å unngå unødig dobbeltarbeid

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

ved revisjon eller kontroll som foretas av medlemsstatene, risikonivået for Unionens budsjett og behovet for å redusere den administrative byrden mest mulig for støttemottakerne. Medlemsstatens tjenestemenn eller representanter kan delta i denne revisjonen eller kontrollen.

3. Revisjonen og kontrollen kan særlig omfatte:
 - a. en kontroll av om forvaltnings- og kontrollsystemene i et nasjonalt program eller en del av dette fungerer effektivt,
 - b. en undersøkelse av om den administrative praksisen er i samsvar med unionsreglene,
 - c. en undersøkelse av om de nødvendige underlagsdokumentene finnes, og om de er i samsvar med tiltakene som støttes gjennom de nasjonale programmene,
 - d. en undersøkelse av hvilke vilkår tiltakene er truffet og kontrollert på,
 - e. en vurdering av om tiltakene og/eller det nasjonale programmet har en god økonomistyring.
4. Kommisjonens tjenestemenn eller representanter som er behørig bemyndiget til å foreta revisjon eller kontroll på stedet, skal ha adgang til alle nødvendige registre, dokumenter og metadata, uavhengig av hvilket medium de er lagret på, om prosjekter og teknisk bistand eller forvaltnings- og kontrollsystemer. Medlemsstatene skal på anmodning framlegge kopier av disse registrene, dokumentene og metadataene for Kommisjonen. Myndigheten som er angitt i dette nummer, skal ikke påvirke anvendelsen av nasjonale bestemmelser som forbeholder visse handlinger for representanter som er særskilt utpekt i henhold til nasjonal lovgivning. Kommisjonens tjenestemenn og representanter skal blant annet ikke delta i hjemmebesøk eller formelle avhør av personer innenfor rammen av nasjonal lovgivning. De skal imidlertid ha adgang til de opplysningene som skaffes til veie på denne måten, uten at det berører de nasjonale domstolenes kompetanse og med full respekt for de berørte rettssubjektenes grunnleggende rettigheter.
5. På anmodning fra Kommisjonen og med samtykke fra den berørte medlemsstaten skal medlemsstatens vedkommende myndigheter foreta ytterligere kontroll eller undersøkelser av tiltak som er omfattet av denne forordning. Representanter for Kommisjonen eller personer som har fått myndighet fra Kommisjonen, kan delta i denne kontrollen. For å forbedre

kontrollen kan Kommisjonen med samtykke fra de berørte medlemsstatene be om at myndighetene i disse medlemsstatene deltar i visse kontroller eller undersøkelser.

6. Kommisjonen kan kreve at en medlemsstat treffer nødvendige tiltak for å sikre at forvaltnings- og kontrollsystemene fungerer effektivt, eller at utgiftene er riktige i samsvar med gjeldende regler.

Avsnitt 3

Økonomistyring

Artikkel 32

Budsjettforpliktelser

1. Unionens budsjettforpliktelser i forbindelse med de enkelte nasjonale programmene skal utbetales i årlige avdrag i tidsrommet fra 1. januar 2014 til 31. desember 2020.
2. Kommisjonens beslutning om å godkjenne et nasjonalt program utgjør en finansieringsbeslutning i henhold til artikkel 84 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og når den berørte medlemsstaten er underrettet om beslutningen, utgjør den en rettslig forpliktelse i henhold til nevnte forordning.
3. For hvert nasjonale program skal budsjettforpliktelsen for første avdrag følge etter Kommisjonens godkjenning av det nasjonale programmet.
4. Budsjettforpliktelsene for senere avdrag skal inngås av Kommisjonen innen 1. mai hvert år på grunnlag av beslutningen som er nevnt i nr. 2 i denne artikkel, unntatt dersom artikkel 16 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 får anvendelse.

Artikkel 33

Felles regler for utbetaling

1. Kommisjonens utbetaling av bidraget fra Unionens budsjett til det nasjonale programmet skal foretas i samsvar med budsjettbevilgningene, under forutsetning av det foreligger tilgjengelige midler. Hver utbetaling skal føres på budsjettforpliktelsen som først ble inngått.
2. Utbetalingen skal foretas i form av en første forhåndsfinansiering, årlig forhåndsfinansiering, utbetaling av årssaldoen og utbetaling av slutt-saldoen.
3. Artikkel 90 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 får anvendelse.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 34

Akkumulering av første forhåndsfinansiering og årssaldo

1. Summen av utbetalingen av første forhåndsfinansiering og utbetalinger av årssaldo skal ikke overstige 95 % av bidraget fra Unionens budsjett til det berørte nasjonale programmet.
2. Når den øvre grensen på 95 % er nådd, kan medlemsstatene fortsette med å sende utbetalingsanmodninger til Kommisjonen.

Artikkel 35

Ordninger for forhåndsfinansiering

1. Når Kommisjonen har besluttet å godkjenne det nasjonale programmet, skal den innen fire måneder utbetale et første forhåndsfinansieringsbeløp for hele programplanleggingsperioden til den utpekte ansvarlige myndighet. Dette første forhåndsfinansieringsbeløpet skal utgjøre 4 % av det samlede bidraget fra Unionens budsjett til det berørte nasjonale programmet. Det kan deles i to avdrag, avhengig av om det foreligger tilgjengelige budsjettmidler.
2. Et årlig forhåndsfinansieringsbeløp på 3 % av det samlede bidraget fra Unionens budsjett til det berørte nasjonale programmet skal utbetales innen 1. februar 2015. For årene i tidsrommet 2016–2022 skal det utgjøre 5 % av det samlede bidraget fra Unionens budsjett til det berørte nasjonale programmet.
3. Dersom et nasjonalt program godkjennes i 2015 eller senere, skal den første forhåndsfinansieringen og den årlige forhåndsfinansieringen utbetales senest 60 dager etter at det nasjonale programmet ble godkjent, avhengig av om det foreligger tilgjengelige budsjettmidler.
4. Ved eventuelle endringer av det samlede bidraget fra Unionens budsjett til et nasjonalt program skal både det første og det årlige forhåndsfinansieringsbeløpet revideres tilsvarende, og dette skal gjenspeiles i finansieringsbeslutningen.
5. Forhåndsfinansiering skal brukes til utbetaling til støttemottakere som gjennomfører det nasjonale programmet, og til vedkommende myndigheter til utgifter som gjelder teknisk bistand. Den skal umiddelbart stilles til rådighet for den ansvarlige myndighet for dette formål.

Artikkel 36

Avregning av forhåndsfinansiering

1. Beløpet som er utbetalt som første forhåndsfinansiering, skal være fullstendig avregnet i Kommisjonens regnskap i samsvar med artikkel 40, senest når programmet avsluttes.
2. Beløpet som er utbetalt som årlig forhåndsfinansiering, skal være avregnet i Kommisjonens regnskap i samsvar med artikkel 39.
3. Det samlede beløpet som er utbetalt som forhåndsfinansiering, skal tilbakebetales til Kommisjonen dersom det ikke er sendt en utbetalingsanmodning i samsvar med artikkel 44 innen 36 måneder etter at Kommisjonen har utbetalt første avdrag av det første forhåndsfinansieringsbeløpet.
4. Rentene på den første forhåndsfinansieringen skal føres på det berørte nasjonale programmet og trekkes fra de offentlige utgiftene som er angitt i anmodningen om sluttbetaling.

Artikkel 37

Interne inntekter avsatt til særskilte formål

1. Følgende skal anses som interne inntekter avsatt til særskilte formål i henhold til artikkel 21 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012:
 - beløp som i henhold til artikkel 45 og 47 i denne forordning, betales til Unionens budsjett, herunder renter,
 - beløp som etter avslutningen av programmer innenfor den forrige flerårige finansielle rammen, betales til Unionens budsjett, herunder renter.
2. Beløpene som er nevnt i nr. 1, skal betales til Unionens budsjett og skal ved videre bruk i første omgang brukes til å finansiere utgifter i henhold til særforordningene.

Artikkel 38

Definisjon av regnskapsåret

I denne forordning skal regnskapsåret som nevnt i artikkel 59 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, omfatte utgifter som er betalt og inntekter som er mottatt og bokført i den ansvarlige myndighets regnskap i tidsrommet fra 16. oktober i år «N-1» og til 15. oktober i år «N».

Artikkel 39

Utbetaling av årssaldoen

1. Kommisjonen skal utbetale årssaldoen på grunnlag av den gjeldende finansierings-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

planen, årsregnskapet for det tilsvarende regnskapsåret for det nasjonale programmet og den tilsvarende beslutningen om regnskapsoppgjør.

2. Årsregnskapet skal omfatte utbetalingene som den ansvarlige myndighet har foretatt i løpet av regnskapsåret, herunder utbetalinger til teknisk bistand, og som oppfyller kontrollkravene som er nevnt i artikkel 27.
3. Avhengig av om det foreligger tilgjengelige budsjettmidler, skal årssaldoen utbetales senest seks måneder etter at Kommisjonen har vurdert opplysningene og dokumentene som er nevnt i artikkel 44 nr. 1 og artikkel 54, som tilfredsstillende, og det siste årsregnskapet er gjort opp.

Artikkel 40

Avslutning av programmet

1. Medlemsstatene skal framlegge følgende dokumenter innen 31. desember 2023:
 - a. opplysningene som kreves til det siste årsregnskapet, i samsvar med artikkel 44 nr. 1,
 - b. en anmodning om utbetaling av sluttsaldoen og
 - c. den endelige gjennomføringsrapporten om det nasjonale programmet som nevnt i artikkel 54 nr. 1.
2. Utbetalingene som den ansvarlige myndighet har foretatt fra 16. oktober 2022 til 30. juni 2023, skal inngå i det siste årsregnskapet.
3. Etter at Kommisjonen har mottatt dokumentene som er oppført i nr. 1, skal den utbetale sluttsaldoen på grunnlag av den gjeldende finansieringsplanen, det siste årsregnskapet og den tilsvarende beslutningen om regnskapsoppgjør.
4. Avhengig av om det foreligger tilgjengelige budsjettmidler, skal årssaldoen utbetales senest tre måneder etter at regnskapet for det siste regnskapsåret er gjort opp eller én måned etter at den endelige gjennomføringsrapporten er godkjent, avhengig av hvilken dato som kommer sist. Beløpene som det fremdeles finnes forpliktelser for etter at saldoen er utbetalt, skal Kommisjonen med forbehold for artikkel 52 trekke tilbake innen seks måneder.

Artikkel 41

Avbrudd i betalingsfristen

1. Betalingsfristen som begynner å løpe etter en utbetalingsanmodning, kan avbrytes av den anvisningsberettigede ved delegering i hen-

hold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 i et tidsrom på høyst seks måneder når minst ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a. når det ifølge opplysninger fra et revisjonsorgan på nasjonalt plan eller på unionsplan foreligger klare bevis på en alvorlig mangel i hvordan forvaltnings- og kontrollsystemet virker,
- b. når den anvisningsberettigede ved delegering må foreta ytterligere kontroll etter å ha mottatt opplysninger med varsel om at utgiftene i en utbetalingsanmodning er tilknyttet en uregelmessighet med alvorlige økonomiske konsekvenser,
- c. når ett eller flere dokumenter som kreves i henhold til artikkel 44 nr. 1, ikke ble framlagt.

Den berørte medlemsstaten kan avtale at avbruddsperioden forlenges med ytterligere tre måneder.

2. Den anvisningsberettigede ved delegering skal begrense avbruddet til å gjelde den delen av utgiftene som er omfattet av utbetalingsanmodningen som er berørt av elementene nevnt i nr. 1 første ledd, med mindre det ikke er mulig å fastslå hvilke deler av utgiftene som er berørt. Den anvisningsberettigede ved delegering skal umiddelbart skriftlig underrette medlemsstaten og den ansvarlige myndighet om årsaken til avbruddet og skal be dem om å rette opp forholdet. Den anvisningsberettigede ved delegering skal sørge for at avbruddet opphører så snart de nødvendige tiltakene er truffet

Artikkel 42

Utsettelse av utbetaling

1. Kommisjonen kan utsette utbetaling av hele eller deler av årssaldoen dersom:
 - a. det foreligger en alvorlig mangel i hvordan det nasjonale programrets forvaltnings- og kontrollsystem virker som har innebåret en risiko for Unionens bidrag til det nasjonale programmet, og det ikke er truffet korrigerende tiltak for dette,
 - b. utgiftene i årsregnskapet er tilknyttet en uregelmessighet med alvorlige økonomiske konsekvenser som ikke er rettet opp, eller
 - c. medlemsstaten ikke har truffet de nødvendige tiltakene for å utbedre forholdet som førte til avbruddet i henhold til artikkel 41,
2. Kommisjonen kan vedta å utsette utbetalingen av hele eller deler av årssaldoen etter å ha gitt den berørte medlemsstaten mulighet til å komme med merknader.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

3. Kommisjonen skal sørge for at utsettelsen av utbetalingen av hele eller deler av årssaldoen opphører når den berørte medlemsstaten har truffet de nødvendige tiltakene for å oppheve utsettelsen.

Artikkel 43

Bruk av euro

1. Beløp i de nasjonale programmene som medlemsstatene framlegger, kostnadsprognoser, kostnadsoversikter, utbetalingsanmodninger, årsregnskaper og utgifter i de årlige og endelige gjennomføringsrapportene skal oppgis i euro.
2. Medlemsstater som ikke har euro som valuta på datoen for en utbetalingsanmodning, skal omregne utgiftene i nasjonal valuta til euro. Disse beløpene skal omregnes til euro ved hjelp av Kommisjonens månedlige valutakurs for bokføring som gjelder den måneden da utgiftene ble bokført i regnskapet til den ansvarlige myndighet for det berørte nasjonale programmet. Kommisjonen skal hver måned offentliggjøre valutakursen elektronisk.
3. I tilfeller der euro blir valutaen i en medlemsstat, skal framgangsmåten for omregning som er angitt i nr. 2, fortsatt få anvendelse på alle utgifter som er bokført i regnskapet til den ansvarlige myndighet før den faste omregningskursen mellom den nasjonale valutaen og euro trådte i kraft.

Avsnitt 4

Regnskapsoppgjør og finansielle korrigeringer

Artikkel 44

Anmodning om utbetaling av årssaldoen

1. Innen 15. februar året etter regnskapsåret skal medlemsstatene framlegge for Kommisjonen de dokumentene og opplysningene som kreves i henhold til artikkel 59 nr. 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. De framlagte dokumentene skal fungere som anmodning om utbetaling av årssaldoen. Kommisjonen kan unntaksvis forlenge fristen på 15. februar til senest 1. mars etter underretning fra den berørte medlemsstaten. Medlemsstatene kan offentliggjøre disse opplysningene på et egnet plan.
2. Kommisjonen kan be en medlemsstat om ytterligere opplysninger til det årlige regnskapsoppjøret. Dersom en medlemsstat ikke framlegger de påkrevde opplysningene innen fristen

som Kommisjonen har fastsatt, kan Kommisjonen treffe beslutningen om regnskapsoppjøret på grunnlag av de opplysningene den har.

3. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter vedta malene som dokumentene nevnt i nr. 1 skal utarbeides etter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med rådgivende komité som er nevnt i artikkel 59 nr. 2.

Artikkel 45

Årlig regnskapsoppgjør

1. Innen 31. mai året etter regnskapsåret skal Kommisjonen treffe en beslutning om det årlige regnskapsoppjøret for hvert nasjonale program. I beslutningen om regnskapsoppgjør vurderes det om det framlagte årsregnskapet er fullstendig, nøyaktig og pålitelig, og dette skal ikke berøre senere finansielle korrigeringer.
2. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette ordningene for gjennomføringen av det årlige regnskapsoppjøret når det gjelder tiltakene som skal treffes i forbindelse med at beslutningen og gjennomføringen vedtas, herunder utvekslingen av opplysninger mellom Kommisjonen og medlemsstatene og fristene som skal holdes. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 59 nr. 3.

Artikkel 46

Medlemsstatenes finansielle korrigeringer

Medlemsstatene skal foreta de nødvendige finansielle korrigeringene i forbindelse med enkeltstående eller systematiske uregelmessigheter som påvises innenfor rammen av de nasjonale programmene. Finansielle korrigeringer skal innebære at hele eller deler av bidraget fra Unionens berørte budsjett tilbakekalles. Medlemsstatene skal ta hensyn til uregelmessighetenes art og alvorlighetsgrad og det økonomiske tapet for Unionens budsjett og skal foreta en forholdsmessig korrigering. Beløp som tilbakekalles, og beløp som innkreves, samt renter av disse, skal tilbakeføres til det berørte nasjonale programmet, unntatt beløpene som skyldes uregelmessigheter som er avdekket av Revisjonsretten og Kommisjonens kontorer, herunder OLAF. Når det nasjonale programmet er avsluttet, skal den berørte medlemsstaten tilbakebetale de innkrevde beløpene til Unionens budsjett.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 47

Kommisjonens samsvarskontroll av regnskapsoppgjøret og finansielle korrigeringer

1. Kommisjonen skal foreta finansielle korrigeringer ved å tilbakekalle hele eller deler av Unionens bidrag til et nasjonalt program og sørge for innkreving fra den berørte medlemsstaten for å utelukke alle utgifter som bryter gjeldende lovgivning, fra unionsfinansieringen, herunder i forbindelse med mangler ved medlemsstatenes forvaltnings- og kontrollsystemer som Kommisjonen eller Revisjonsretten har påvist.
2. Et brudd på gjeldende lovgivning skal føre til en finansiell korrigering bare i forbindelse med utgifter som er oppgitt til Kommisjonen, og dersom et av følgende vilkår er oppfylt:
 - a. bruddet har påvirket valget av et prosjekt innenfor rammen av det nasjonale programmet eller det er dokumentert risiko for at bruddet har hatt en slik virkning i tilfeller der det på grunn av bruddets art ikke er mulig å fastslå denne virkningen,
 - b. bruddet har påvirket størrelsen på utgiftene som oppgis med sikte på tilbakebetaling over Unionens budsjett, eller det er dokumentert risiko for at bruddet har hatt en slik virkning i tilfeller der det på grunn av bruddets art ikke er mulig å tallfeste den økonomiske virkningen.
3. Når Kommisjonen fastsetter en finansiell korrigering i henhold til nr.1, skal den overholde forholdsmessighetsprinsippet ved å ta hensyn til arten og alvorlighetsgraden av bruddet på gjeldende lovgivning og de økonomiske virkningene for Unionens budsjett.
4. Før det treffes en beslutning om å nekte finansiering skal resultatene av Kommisjonens kontroll og svarene fra medlemsstaten framlegges skriftlig, og deretter skal de to partene forsøke å komme til enighet om hvilke tiltak som skal treffes.
5. Finansiering kan ikke nektes når det gjelder:
 - a. utgifter som den ansvarlige myndighet har pådratt seg mer enn 36 måneder før Kommisjonen skriftlig underretter medlemsstaten om resultatene av kontrollen sin,
 - b. utgifter til flerårige tiltak innenfor rammen av de nasjonale programmene, der støttetakerens siste forpliktelse ble inngått mer enn 36 måneder før Kommisjonen skriftlig underretter medlemsstaten om resultatene av kontrollen sin,

- c. utgifter til andre tiltak innenfor rammen av de nasjonale programmene enn de som er nevnt i bokstav b), der utbetalingen eller eventuelt sluttbetalingen fra den ansvarlige myndighet foretas mer enn 36 måneder før Kommisjonen skriftlig underretter medlemsstaten om resultatene av kontrollen sin.
6. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter fastsette ordningene for gjennomføringen av samsvarskontroll av regnskapsoppgjøret når det gjelder tiltakene som skal treffes i forbindelse med at beslutningen og gjennomføringen vedtas, herunder utvekslingen av opplysninger mellom Kommisjonen og medlemsstatene og fristene som skal holdes. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 59 nr. 3.

Artikkel 48

Medlemsstatenes forpliktelser

En finansiell korrigering som foretas av Kommisjonen, skal ikke berøre medlemsstatens forpliktelse til å sørge for innkreving i henhold til artikkel 21 bokstav h) i denne forordning, og til å innkreve statsstøtte i henhold til artikkel 107 nr. 1 i TEUV og artikkel 14 i Rådsforordning (EF) nr. 659/1999¹².

Artikkel 49

Tilbakebetaling

1. Enhver tilbakebetaling til Unionens budsjett skal foretas før forfallsdagen som er angitt i tilbakebetalingskravet som er utformet i samsvar med artikkel 80 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Forfallsdagen skal være den siste dagen i den andre måneden etter at kravet er utstedt.
2. Enhver forsinkelse i tilbakebetalingen skal medføre forsinkelsesrenter fra forfallsdagen til dagen da betalingen faktisk foretas. Rentesatsen skal være 1,5 prosentpoeng høyere enn satsen som Den europeiske sentralbanken anvender i de viktigste refinansieringstransaksjonene sine den første virkedagen i den måneden da forfallsdagen inntreffer.

¹² Rådsforordning (EF) nr. 659/1999 av 22. mars 1999 om nærmere regler for anvendelsen av artikkel 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (EFT L 83 av 27.3.1999, s. 1).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Avsnitt 5

Tilbaketrekking av forpliktelser

Artikkel 50

Prinsipper

1. Beløp i nasjonale programmer som er knyttet til en forpliktelse, og som ikke er omfattet av den første og årlige forhåndsfinansieringen som nevnt i artikkel 35, og en utbetalingsanmodning i samsvar med artikkel 44 skal trekkes tilbake innen 31. desember i det andre året etter budsjettforpliktelsen. Kommisjonen skal beregne beløpet som skal trekkes tilbake, ved å legge til en seksdel av den årlige budsjettforpliktelsen som gjelder det samlede årlige bidraget for 2014, til hver av budsjettforpliktelsene for 2015–2020.
2. Som unntak fra nr. 1 skal fristene for å trekke tilbake forpliktelser ikke få anvendelse på den årlige budsjettforpliktelsen som gjelder det samlede årlige bidraget for 2014.
3. Dersom den første årlige budsjettforpliktelsen gjelder det samlede årlige bidraget for 2015, skal fristen for å trekke tilbake forpliktelser som unntak fra nr. 1 ikke få anvendelse på den årlige budsjettforpliktelsen som gjelder det samlede årlige bidraget for 2015. I slike tilfeller skal Kommisjonen beregne beløpet i henhold til nr. 1 ved å legge til en femdel av den årlige budsjettforpliktelsen som gjelder det samlede årlige bidraget for 2015, til hver av budsjettforpliktelsene for 2016–2020.
4. Forpliktelsen som gjelder det siste året i tidsrommet, skal trekkes tilbake i samsvar med reglene for avslutning av programmene.
5. Forpliktelser som det ennå ikke er disponert over innen fristen for støtteberettigelse for utgifter som nevnt i artikkel 17 nr. 3, og som den ansvarlige myndighet ikke har framlagt en utbetalingsanmodning for innen seks måneder etter nevnte frist, skal automatisk trekkes tilbake.

Artikkel 51

Unntak fra tilbaketrekkingen av forpliktelser

1. Beløpet som skal trekkes tilbake, skal reduseres med beløpene som den ansvarlige myndighet ikke har kunnet oppgi til Kommisjonen på grunn av at:
 - a. tiltak er blitt utsatt på grunn av en rettssak eller klage til overordnet forvaltningsmyndighet med oppsettende virkning eller
 - b. force majeure har i vesentlig grad påvirket gjennomføringen av hele eller deler av det

nasjonale programmet. De ansvarlige myndigheter som påberoper seg force majeure, skal dokumentere de direkte følgene av force majeure for gjennomføringen av hele eller deler av det nasjonale programmet.

Det kan anmodes om reduksjon én gang dersom utsettelsen eller force majeure har vart i inntil ett år. Dersom utsettelsen eller force majeure har vart i mer enn ett år, kan det anmodes om reduksjon flere ganger, tilsvarende hvor lenge force majeure har vart eller antallet år mellom datoen for rettsavgjørelsen eller forvaltningsvedtaket om å utsette gjennomføringen av tiltaket og datoen for den endelige rettsavgjørelsen eller det endelige forvaltningsvedtaket.

2. Medlemsstaten skal innen 31. januar sende opplysninger til Kommisjonen om unntakene som er nevnt i nr. 1, for at beløpet skal kunne oppgis ved utgangen av det foregående år.
3. Den delen av budsjettforpliktelsene som det er framlagt en utbetalingsanmodning for, men der Kommisjonen har redusert eller utsatt utbetalingen 31. desember i år $N + 2$, skal ikke tas i betraktning ved beregningen av den automatiske tilbaketrekkingen.

Artikkel 52

Framgangsmåte

1. Når det er fare for at en forpliktelse må trekkes tilbake i henhold til artikkel 50, skal Kommisjonen underrette medlemsstatene så snart som mulig.
2. På grunnlag av opplysningene som Kommisjonen har per 31. januar, skal den underrette den ansvarlige myndighet om beløpet som vil bli trukket tilbake som følge av opplysningene som foreligger.
3. Den berørte medlemsstaten skal ha to måneder på seg til å godta beløpet som skal trekkes tilbake, eller komme med merknader.
4. Kommisjonen skal automatisk trekke tilbake beløpet senest ni måneder etter den siste fristen som følger av anvendelsen av nr. 1–3.
5. Dersom beløp trekkes tilbake automatisk, skal bidraget fra Unionens budsjett til det berørte nasjonale programmet reduseres for det aktuelle året med beløpet som automatisk er trukket tilbake. Unionens bidrag i finansieringsplanen vil bli redusert forholdsmessig, med mindre medlemsstaten utarbeider en revidert finansieringsplan.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Kapittel V

Opplysning, kommunikasjon, overvåking, evaluering og rapportering

Artikkel 53

Opplysning og offentliggjøring

1. Medlemsstatene og de ansvarlige myndigheter skal være ansvarlige for:
 - a. et nettsted eller en nettportal som gir opplysninger om og tilgang til de nasjonale programmene i nevnte medlemsstat,
 - b. opplysninger til mulige støttemottakere om finansieringsmulighetene innenfor rammen av de nasjonale programmene,
 - c. offentliggjøring rettet mot unionsborgerne av rollen som særforordningene spiller og resultatene som er oppnådd, ved hjelp av opplysnings- og kommunikasjonstiltak som presenterer resultatene og virkningen av de nasjonale programmene.
2. Medlemsstatene skal sikre innsyn i gjennomføringen av de nasjonale programmene og skal føre en liste over tiltakene som får støtte fra hvert nasjonale program, som skal være tilgjengelig på nettstedet eller nettportalen. Listen over tiltak skal inneholde ajourførte opplysninger om de endelige støttemottakerne, navnene på prosjektene og hvor mye de tildeles i form av unionsfinansiering.
3. Som regel skal opplysninger offentliggjøres, unntatt dersom de er underlagt restriksjoner på grunn av sin fortrolige art, særlig når det gjelder sikkerhet, offentlig orden, strafferettslig etterforskning og vern av personopplysninger.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 58 for å fastsette regler for opplysnings- og offentliggjøringstiltak rettet mot offentligheten og opplysningstiltak rettet mot støttemottakerne.
5. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter definere de tekniske egenskapene for opplysnings- og offentliggjøringstiltak. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas av Kommisjonen etter framgangsmåten med undersøkelseskomité som er nevnt i artikkel 59 nr. 3.

Artikkel 54

Gjennomføringsrapporter

1. Innen 31. mars 2016 og innen 31. mars i hvert år deretter til og med 2022 skal den ansvarlige myndighet framlegge for Kommisjonen en årlig rapport om gjennomføringen av hvert

nasjonale program i det foregående regnskapsåret og kan offentliggjøre disse opplysningene på et egnet plan. Rapporten som framlegges i 2016, skal omfatte regnskapsårene 2014 og 2015. Medlemsstatene skal framlegge en sluttrapport om gjennomføringen av de nasjonale programmene innen 31. desember 2023.

2. De årlige gjennomføringsrapportene skal inneholde opplysninger om:
 - a. gjennomføringen av det nasjonale programmet med henvisning til de finansielle data og indikatorene,
 - b. eventuelle viktige problemstillinger som påvirker resultatet av det nasjonale programmet.
3. På grunnlag av vurderingen midtveis som er nevnt i artikkel 15, skal følgende angis og vurderes i den årlige gjennomføringsrapporten som framlegges i 2017:
 - a. opplysningene som er nevnt i nr. 2,
 - b. framdriften mot målene i de nasjonale programmene som søkes oppnådd ved hjelp av bidraget fra Unionens budsjett,
 - c. deltakelsen fra relevante partnere som er nevnt i artikkel 12.
4. Den årlige gjennomføringsrapporten som framlegges i 2020, og den endelige gjennomføringsrapporten skal sammen med opplysningene og vurderingen som er angitt i nr. 2, inneholde opplysninger om og en vurdering av framdriften mot å nå målene i det nasjonale programmet, idet det tas hensyn til resultatet av politikkdialogen som er nevnt i artikkel 13 nr. 1.
5. De årlige gjennomføringsrapportene som er nevnt i nr. 1-4, skal anses å være tilfredsstillende dersom de inneholder alle opplysninger som kreves i disse numrene. Kommisjonen skal innen 15 virkedager etter at den mottok den årlige gjennomføringsrapporten, underrette den berørte medlemsstaten dersom rapporten ikke er tilfredsstillende, og dersom Kommisjonen ikke gjør dette, skal rapporten anses å være tilfredsstillende.
6. Kommisjonen skal underrette den berørte medlemsstaten om merknadene sine til den årlige gjennomføringsrapporten innen to måneder etter at den mottok den årlige gjennomføringsrapporten. Dersom Kommisjonen ikke har kommet med merknadene sine innen denne fristen, anses rapporten å være godkjent.
7. Kommisjonen kan komme med merknader til problemstillinger i den ansvarlige myndighets årlige gjennomføringsrapport som påvirker

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

gjennomføringen av det nasjonale programmet. Dersom slike merknader framlegges, skal den ansvarlige myndighet skaffe til veie alle nødvendige opplysninger om disse merknadene, og der det er relevant, underrette Kommisjonen om hvilke tiltak som er truffet. Kommisjonen skal underrettes senest tre måneder etter at den har kommet med slike merknader.

8. Kommisjonen skal ved gjennomføringsrettsakter vedta malene som den årlige og endelige gjennomføringsrapporten skal utarbeides etter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med rådgivende komité som er nevnt i artikkel 59 nr. 2.

Artikkel 55

En felles ramme for overvåking og evaluering

1. Kommisjonen skal regelmessig overvåke denne forordningen og særforordningene, der det er relevant, i samarbeid med medlemsstatene.
2. Kommisjonen skal evaluere gjennomføringen av særforordningene i samarbeid med medlemsstatene i samsvar med artikkel 57.
3. Det skal innføres en felles ramme for overvåking og evaluering med sikte på å måle hvor relevante, formålstjenlige og effektive tiltakene er, hvilken tilleggsverdi de har og hvor bærekraftige de er samt forenkle og redusere den administrative byrden, på bakgrunn av målene i denne forordning og særforordningene og resultatene av denne forordnings og særforordningenes bidrag til utviklingen av et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 58 for å videreutvikle den felles rammen for overvåking og evaluering.
5. Medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen de opplysningene som er nødvendige for at denne forordning og særforordningene kan overvåkes og evalueres.
6. Kommisjonen skal også vurdere komplementariteten mellom tiltakene som gjennomføres i henhold til særforordningene, og tiltakene som gjennomføres innenfor rammen av annen relevant unionspolitikk og andre relevante unionsordninger og unionsinitiativer.
7. Kommisjonen skal være særlig oppmerksom på overvåking og evaluering av tiltak og programmer som gjelder tredjestater, i samsvar med artikkel 8.

Artikkel 56

Medlemsstatenes evaluering av nasjonale programmer

1. Medlemsstatene skal foreta evalueringene som er nevnt i artikkel 57 nr. 1. Evalueringen som skal foretas i 2017, skal bidra til å forbedre kvaliteten på utformingen og gjennomføringen av de nasjonale programmene i samsvar med den felles rammen for overvåking og evaluering.
2. Medlemsstatene skal sikre at det innføres framgangsmåter for å framskaffe og samle inn opplysningene som er nødvendige for evalueringene nevnt i nr. 1, herunder opplysninger som gjelder indikatorene i den felles rammen for overvåking og evaluering.
3. Evalueringene som er nevnt i artikkel 57 nr. 1, skal foretas av sakkyndige som arbeider uavhengig av ansvarlige myndigheter, revisjonsmyndigheter og delegerte myndigheter. Disse sakkyndige kan være tilknyttet en uavhengig offentlig institusjon som har ansvar for å overvåke, evaluere og revidere forvaltningen. Kommisjonen skal gi veiledning i hvordan evalueringene skal foretas.
4. Evalueringene som er nevnt i artikkel 57 nr. 1, skal offentliggjøres i sin helhet, unntatt dersom opplysningene er underlagt restriksjoner på grunn av sin fortrolige art, særlig når det gjelder sikkerhet, offentlig orden, strafferettslig etterforskning og vern av personopplysninger.

Artikkel 57

Medlemsstatenes og Kommisjonens evalueringsrapporter

1. I samsvar med den felles rammen for overvåking og evaluering skal medlemsstatene framlegge for Kommisjonen:
 - a. en foreløpig evalueringsrapport om gjennomføringen av tiltak og framdriften i arbeidet med å nå målene i de nasjonale programmene, innen 31. desember 2017,
 - b. en sluttevalueringsrapport om virkningene av tiltak innenfor rammen av de nasjonale programmene, innen 31. desember 2023.
2. På grunnlag av rapportene som er nevnt i nr. 1, skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen:
 - a. en foreløpig evalueringsrapport om gjennomføringen av denne forordning og særforordningene på unionsplan innen 30. juni 2018. Denne foreløpige evalueringsrapport

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

- ten skal inneholde en evaluering av vurderingen midtveis som er foretatt i samsvar med denne forordning og særforordningene.
- b. en sluttevalueringsrapport om virkningene av denne forordning og særforordningene etter at de nasjonale programmene er avsluttet, innen 30. juni 2024.
 3. I sin sluttevalueringsrapport skal Kommisjonen også undersøke hvordan særforordningene har påvirket utviklingen av området med frihet, sikkerhet og rettferdighet når det gjelder bidraget til følgende mål:
 - a. utviklingen av en felles kultur for grensesikkerhet, samarbeid om håndheving av loven og krisehåndtering,
 - b. effektiv håndtering av migrasjonsstrømmene til Unionen,
 - c. utvikling av et felles europeisk asylsystem,
 - d. rettferdig og lik behandling av tredjestatsborgere,
 - e. solidaritet og samarbeid mellom medlemsstatene i forbindelse med spørsmål om migrasjon og indre sikkerhet,
 - f. en felles holdning fra Unionen til migrasjon og sikkerhet i forhold til tredjestater.
 4. Alle evalueringsrapportene i henhold til denne artikkel skal offentliggjøres i sin helhet, unntatt dersom opplysningene er underlagt restriksjoner på grunn av sin fortrolige art, særlig når det gjelder sikkerhet, offentlig orden, strafferettslig etterforskning og vern av personopplysninger.
 5. Delegeringen av myndighet som nevnt i artikkel 5 nr. 5, artikkel 26 nr. 4, artikkel 29 nr. 1, artikkel 53 nr. 4 og artikkel 55 nr. 4, kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegeringen av myndighet som angis i beslutningen, opphører. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende eller på et senere tidspunkt som angis i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede har trådt i kraft.
 4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.
 5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 5, artikkel 26 nr. 4, artikkel 29 nr. 1, artikkel 53 nr. 4 og artikkel 55 nr. 4 skal bare tre i kraft dersom verken Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelser mot den innen to måneder fra den dag da rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte tidsrom har underrettet Kommisjonen om at de ikke akter å gjøre innsigelse. Denne fristen skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 59

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for asyl, migrasjons- og integrasjonsfondet og fondet for indre sikkerhet. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, unntatt for artikkel 14 nr. 4 artikkel 24 nr. 5, artikkel 45 nr. 2, artikkel 47 nr. 6 og artikkel 53 nr. 5 i denne forordning får anvendelse.

Artikkel 60

Gjennomgåelse

Europaparlamentet og Rådet skal, etter forslag fra Kommisjonen, gjennomgå denne forordning innen 30. juni 2020.

Kapittel VI

Sluttbestemmelser

Artikkel 58

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 5 nr. 5, artikkel 26 nr. 4, artikkel 29 nr. 1, artikkel 53 nr. 4 og artikkel 55 nr. 4 gis Kommisjonen i et tidsrom på sju år fra 21. mai 2014. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om delegeringen av myndighet senest ni måneder før utløpet av tidsrommet på sju år. Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges med et tidsrom på tre år med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av tidsrommet på sju år.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Artikkel 61

Utfærdiget i Strasbourg, 16. april 2014.

Ikrafttredelse og anvendelse

For Europaparlamentet

For Rådet

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

President

Formann

M. SCHULZ

D. KOURKOULAS

Den får anvendelse fra 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

Vedlegg 3

Avtale mellom Den europeiske union og Kongeriket Norge om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

DEN EUROPEISKE UNION, heretter kalt «Unionen»

og

KONGERIKET NORGE, heretter kalt «Norge»,

i det følgende kalt «Avtalepartene», er

UNDER HENVISNING TIL avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹ (heretter kalt tilknytningsavtalen med Island og Norge),

Ut fra følgende betraktninger:

1. Unionen opprettet ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet ved Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014.²
2. Forordning (EU) nr. 515/2014 utgjør en videreutvikling av Schengen-regelverket i henhold til tilknytningsavtalen med Island og Norge.
3. Ettersom Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014³ har direkte innvirkning på anvendelsen av bestemmelsene i forordning (EU) nr. 515/2014, og dermed påvirker sistnevntes rettslige ramme, og ettersom prosedyrene angitt i assosieringsavtalen med Island og Norge er anvendt for å vedta forord-

ning (EU) 514/2014, som Norge ble underrettet om, anerkjenner Avtalepartene at forordning (EU) nr. 514/2014 utgjør en utvikling av Schengen-regelverket i henhold til tilknytningsavtalen med Island og Norge, i den grad det er nødvendig for gjennomføringen av forordning (EU) nr. 515/2014.

4. Ved artikkel 5 nr. 7 i forordning (EU) nr. 515/2014 er det fastsatt at landene assosiert med gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket – deriblant Norge – deltar i ordningen i overensstemmelse med dens bestemmelser, og at det bør inngås avtaler for å fastlegge økonomiske bidrag fra disse landene og nødvendige tilleggsbestemmelser for slik deltagelse, særlig bestemmelser som sikrer beskyttelse av Unionens økonomiske interesser og gir Revisjonsretten myndighet til å foreta kontroller.
5. Ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum utgjør, som del av fondet for indre sikkerhet («ISF – grenser og visum»), en egen ordning innenfor rammen av Schengen-regelverket, utarbeidet med sikte på byrdefordeling og økonomisk støtte for så vidt gjelder forvaltningen av de ytre grenser og visumpolitikk i medlemsstatene og tilknyttede stater.
6. Ved artikkel 60 i Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁴ er det fastsatt regler om indirekte forvaltning som gjelder når tredjestater, herunder tilknyttede stater, gis oppgaver knyttet til gjennomføring av budsjettet.
7. Ved artikkel 17 nr. 4 i forordning (EU) nr. 514/2014 er det fastsatt at utgifter betalt av en

¹ (EUT L 176 av 10.7.1999, s. 36).

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av rådsvedtak 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 514/2014 av 16. april 2014 om fastsettelse av alminnelige bestemmelser for asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet og for ordningen for økonomisk støtte til politisamarbeid, forebygging og bekjempelse av kriminalitet samt krisehåndtering (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 112).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansreglement for Unionens alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1), som sist endret ved forordning (EU, Euratom) nr. 547/2014 av 15. mai 2014 (EUT L 163 av 29.5.2014, s. 18).

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

ansvarlig myndighet som ennå ikke er formelt utpekt, er støtteberettiget, noe som sikrer en smidig overgang mellom fondet for de ytre grensene og fondet for intern sikkerhet. Tilsvarende er det viktig at det samme hensynet gjenspeiles i denne avtalen. Ettersom denne avtalen ikke trådte i kraft innen utgangen av 2014, er det vesentlig å sikre at utgifter som påløper frem til den formelle utpekingen av den ansvarlige myndigheten, er støtteberettiget, forutsatt at forvaltnings- og kontrollsystemene som brukes før den formelle utpekingen av den ansvarlige myndigheten i hovedsak er de samme som de som gjelder etter utpekingen.

8. Med sikte på å forenkle beregningen og bruken av de årlige bidragene fra Norge til ISF – grenser og visum skal bidragene for perioden 2014–2020 betales i fem årlige avdrag fra 2016 til 2020. Fra 2016 til 2018 er de årlige bidragene angitt i faste beløp, mens bidragene for 2019 og 2020 fastsettes i 2019 på grunnlag av bruttonasjonalproduktet til alle statene som deltar i ISF – grenser og visum, og med hensyn til de faktiske innbetalingene.

Blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Virkeområde

Denne avtalen fastsetter de nødvendige tilleggsmåttelsene for Norges deltagelse i ISF – grenser og visum i samsvar med forordning (EU) nr. 515/2014.

Artikkel 2

Økonomisk forvaltning og -kontroll

1. Norge skal treffe de tiltakene som er nødvendig for å sikre at bestemmelsene knyttet til økonomistyring og finansiell kontroll fastsatt i traktaten om Den europeiske unions virkemåte («TEUV») og i unionsretten basert på TEUV, etterleves.

Bestemmelsene i TEUV og avledet regelverk som er nevnt i nr.1, er følgende:

- a. artikkel 287 nr.1, nr. 2 og nr. 3 i TEUV
- b. artiklene 30, 32 og 57, artikkel 58 nr. 1 (c) (i), artikkel 60 og artikkel 79 nr. 2 og 108 nr. 2 i Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012
- c. artiklene 32, 38, 42, 84, 88, 142 og 144 i delegert Kommissjonsforordning (EU) nr. 1268/2012⁵
- d. Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁶

- e. Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁷

Avtalepartene kan ved felles overenskomst beslutte å endre denne listen.

2. Norge skal anvende bestemmelsene nevnt i nr. 1 på sitt territorium i samsvar med denne avtalen.

Artikkel 3

Overholdelse av prinsippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

Midlene tildelt Norge under ISF – grenser og visum skal brukes i henhold til prinsippet om forsvarlig økonomistyring.

Artikkel 4

Overholdelse av prinsippet om interessekonflikt

Finansaktører og alle andre som deltar ved budsjettgjennomføring, -styring, herunder forberedelser til dette, -revisjon eller -kontroll, og som tjenestegjør på norsk territorium, skal være forhindret fra å foreta seg noe som kan medføre at deres egne interesser kommer i konflikt med Unionens interesser.

Artikkel 5

Tvangsfullbyrdelse

Vedtak som treffes av Kommissjonen, og som pålegger andre enn stater en pengeforpliktelse, skal utgjøre tvangsgrunnlag også på norsk territorium.

For tvangsfullbyrdelse skal de sivile rettergangsregler i Norge gjelde. Attestasjon om at tvangsfullbyrdelse kan finne sted, skal gis uten annen prøving enn en kontroll av tvangsgrunnlagets ekthet av den nasjonale myndighet som norske myndigheter har utpekt og meldt til Kommissjonen.

Når disse formkrav er oppfylt etter anmodning fra Kommissjonen, kan Kommissjonen gjennomføre

⁵ Delegert Kommissjonsforordning (EU nr. 1268/2012 om gjennomføringsbestemmelser for Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om finansreglement for Unionens alminnelige budsjett (EUT L 362, 31.12.2012, s.1)

⁶ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommissjonen for å beskytte De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2)

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1)

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

tvangsfyllbyrdelse i samsvar med nasjonal lovgivning ved å bringe saken direkte inn for vedkommende myndighet. Tvangsfyllbyrdelse kan bare utsettes gjennom en beslutning av Den europeiske Unions domstol. Norske skal imidlertid ha myndighet til å kontrollere at de vanlige regler for tvangsfyllbyrdelse er overholdt.

Artikkel 6

Vern av Unionens økonomiske interesser mot bedrageri

1. Norge skal
 - a. bekjempe bedrageri og all annen ulovlig virksomhet som skader Unionens økonomiske interesser, gjennom tiltak som virker avskrekkende og gir reell beskyttelse i Norge;
 - b. treffe de samme tiltakene mot bedrageri som skader Unionens økonomiske interesser, som de treffer mot bedrageri som skader egne økonomiske interesser; og
 - c. samordne sine tiltak med medlemsstatene og Kommisjonen for å beskytte Unionens økonomiske interesser.
2. Norge skal vedta tiltak tilsvarende de tiltak Unionen har vedtatt i samsvar med artikkel 325 nr. 4 TEUV og som er i kraft på den dato som denne avtalen undertegnes.

Avtalepartene kan ved felles overenskomst beslutte å vedta tiltak tilsvarende de tiltak som Fellesskapet senere måtte vedta i samsvar med denne artikkel.

Artikkel 7

Kontroll og inspeksjoner på stedet foretatt av Kommisjonen (OLAF)

Kommisjonen (Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse, OLAF) skal, uten at det berører dens rettigheter etter artikkel 5 nr. 8 i forordning (EU) nr. 514/2014 ha adgang til å foreta kontroller og inspeksjoner på stedet på norsk territorium med hensyn til ISF – grenser og Visum i samsvar med vilkårene fastsatt i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.

Norske myndigheter skal legge til forholdene til rette for slik kontroll og inspeksjon, som kan, dersom myndighetene ønsker det, foretas i fellesskap med dem.

Artikkel 8

Revisjonsretten

I samsvar med artikkel 287 nr. 3 i TEUV og med del 1, avdeling X, kapittel 1 i forskrift (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal Revisjonsretten ha mulighet til å gjennomføre tilsyn i lokalene til ethvert organ som på Unionens vegne håndterer inntekter eller utgifter i ISF – Grenser og Visum på norsk territorium, herunder lokalene til enhver fysisk eller juridisk person som mottar utbetalinger fra budsjettet.

Revisjoner som Revisjonsretten utfører i Norge, skal finnes sted i nær kontakt med nasjonale revisjonsorganer eller dersom disse ikke har den nødvendige myndighet, med vedkommende nasjonale forvaltningsmyndighet. Revisjonsretten og de nasjonale revisjonsorganene i Norge skal samarbeide på en tillitsfull måte samtidig som de bevarer sin uavhengighet. Disse organene eller forvaltningsmyndighetene skal underrette Revisjonsretten om de ønsker å delta i revisjone.

Revisjonsretten skal som et minimum ha samme rettighetene som Kommisjonen, som fastsatt i artikkel 5 nr. 7 av forordning (EU) nr. 514/2014 og artikkel 7 i denne avtalen.

Artikkel 9

Offentlig innkjøp

Norge skal anvende bestemmelsene i den norske loven om offentlige anskaffelser i samsvar med Vedlegg XVI i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet⁸.

Artikkel 10

Økonomiske bidrag

1. For årene 2016 til 2018 skal Norge bidra til budsjettet til ISF – grenser og visum som angitt i tabellen nedenfor:

<i>Alle beløp er i euro</i>			
	2016	2017	2018
Norge	19 777 712	19 777 712	19 777 712

2. Norges bidrag for årene 2019 og 2020 skal beregnes i overensstemmelse med Norges respektive brutto nasjonalprodukt (BNP) som en prosentandel av BNP for alle statene som deltar i ISF – grenser og visum i samsvar med formelen beskrevet i vedlegget.

⁸ EUT L 1, 3.1.1994, s. 461.

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

3. De økonomiske bidragene nevnt i denne artikkelen skal betales av Norge uavhengig av vedtaksdatoen for Norges nasjonale program omhandlet i artikkel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikkel 11

Bruk av finansielle bidrag

1. Det totale beløpet for de årlige betalingene for 2016 og 2017 fordeles på følgende måte:
 - a. 75 % til midtveisevalueringen nevnt i artikkel 8 i forordning (EU) nr. 515/2014
 - b. 15 % til utviklingen av IT-systemer nevnt i artikkel 15 av forordning (EU) nr. 515/2014, forutsatt at Unionens relevante rettsakter vedtas innen 30. juni 2017
 - c. 10 % til unionstiltak nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 515/2014 og nødhjelp nevnt i artikkel 14 i forordning (EU) nr. 515/2014.

Hvis beløpet nevnt i punkt (b) ikke tildeles eller brukes, skal Kommisjonen i henhold til prosedyren angitt i artikkel 5, nr. 5 andre ledd (b) i forordning (EU) nr. 515/2014 omfordele det til særlige tiltak nevnt i artikkel 7 i forordning (EU) nr. 515/2014.

Hvis denne avtalen ikke trer i kraft eller ikke kommer midlertidig til anvendelse innen 1. juni 2017, skal hele Norges bidrag brukes i henhold til nr. 2 i denne artikkelen.

2. Det totale beløpet for de årlige betalingene for 2018, 2019 og 2020 fordeles på følgende måte:
 - a. 40 % til særlige tiltak nevnt i artikkel 7 i forordning (EU) nr. 515/2014
 - b. 50 % til utviklingen av IT-systemer nevnt i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 515/2014, forutsatt at Unionens relevante rettsakter vedtas innen 31. desember 2018
 - c. 10 % til unionstiltak nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 515/2014 og nødhjelp nevnt i artikkel 14 i forordning (EU) 515/2014

Hvis beløpet nevnt i punkt (b) ikke tildeles eller brukes, skal Kommisjonen i henhold til prosedyren angitt i artikkel 5, nr. 5 andre ledd (b) i forordning (EU) nr. 515/2014 omfordele det til særlige tiltak nevnt i artikkel 7 i forordning (EU) nr. 515/2014.

3. Tilleggsbeløpene tildelt midtveisevalueringen, unionstiltak, særlige tiltak eller programmet for utvikling av IT-systemer skal brukes i samsvar med relevant prosedyre fastsatt i én av følgende bestemmelser:

- a. artikkel 6 nr. 2 i forordning (EU) nr. 514/2014
 - b. artikkel 8 nr. 7 i forordning (EU) nr. 515/2014
 - c. artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) nr. 515/2014
 - d. artikkel 15 andre ledd i forordning (EU) 515/2014
4. Hvert år kan Kommisjonen bruke inntil 142 919 euro av innbetalingene fra Norge til å dekke administrasjonsutgifter til internt eller eksternt personell som er nødvendig for å bistå Norges gjennomføring av forordning (EU) nr. 515/2014 og denne avtalen.

Artikkel 12

Fortrolig behandling

Opplysninger som, uansett form, meddeles eller innhentes i henhold til denne avtale, skal omfattes av taushetsplikt og sikres på samme måte som opplysninger av tilsvarende art som er sikret gjennom gjeldende bestemmelser for Unionens institusjoner og gjennom norsk lovgivning. Slike opplysninger skal ikke meddeles andre enn personer i Unionens institusjoner, i medlemsstatene eller i Norge hvis oppgaver forutsetter at de har kjennskap til dem og opplysningene må heller ikke benyttes til andre formål enn å sikre at avtalepartenes økonomiske interesser er effektivt ivaretatt

Artikkel 13

Utpeking av ansvarlig myndighet

1. Norge skal underrette Kommisjonen om departementets formelle utpekingen av den ansvarlige myndigheten med ansvar for forvaltning og kontroll av utgifter i henhold til ISF-grenser og visum så snart som mulig etter at det nasjonale programmet er godkjent.
2. Utpekingen nevnt i nr. 1 skal foretas med forbehold om at virksomheten oppfyller kriteriene for å bli utpekt når det gjelder interne forhold, kontrollvirksomhet, opplysning, kommunikasjon og overvåking som er fastsatt i eller på grunnlag av forordning (EU) nr. 514/2014.
3. Utpekingen av en ansvarlig myndighet skal være basert på en uttalelse fra et revisjonsorgan, som kan være revisjonsmyndigheten, som vurderer om den ansvarlige myndigheten oppfyller kriteriene for å bli utpekt. Dette organet kan være den uavhengige offentlige institusjonen som har ansvar for å overvåke, evaluere og revidere forvaltningen. Revisjonsorganet skal arbeide uavhengig av den ansvarlige myndig-

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

heten og skal utføre arbeidet sitt i samsvar med internasjonalt anerkjente revisjonsstandarder. Norge kan basere beslutningen om utpeking på hvorvidt forvaltnings- og kontrollsystemene i hovedsak er de samme som systemene som allerede var innført for foregående tidsrom, og om de har fungert effektivt. Dersom de eksisterende revisjons- og kontrollresultatene viser at den utpekte virksomheten ikke lenger oppfyller kriteriene for å bli utpekt, skal Norge treffe nødvendige tiltak for å sikre at manglene i gjennomføringen av denne virksomhetens oppgaver blir utbedret, herunder å trekke tilbake beslutningen om å utpeke denne virksomheten.

Artikkel 14

Definisjon av regnskapsår

I denne avtalen skal regnskapsåret som nevnt i artikkel 60 nr. 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 omfatte utgifter som er betalt og inntekter som er mottatt og bokført i den ansvarlige myndighets regnskap i tidsrommet fra 16. oktober i år «N-1» og til 15. oktober i år «N».

Artikkel 15

Støtteberettigelse for utgifter

Som unntak fra artikkel 17 nr. 3 b og nr. 4 i forordning (EU) nr. 514/2014 skal utgifter være støtteberettiget dersom de ble betalt av den ansvarlige myndighet før denne formelt ble utpekt i samsvar med denne avtales artikkel 13, forutsatt at forvaltnings- og kontrollsystemene som ble anvendt før den formelle utpekingen, hovedsakelig er de samme som de gjeldende systemene etter at den ansvarlige myndighet formelt ble utpekt.

Artikkel 16

Anmodning om utbetaling av årssaldoen

1. Innen 15. februar i året etter regnskapsåret skal Norge framlegge for Kommisjonen de dokumentene og opplysningene som kreves i henhold til artikkel 60 nr. 5 første ledd punkt (b) og (c) i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Som unntak fra artikkel 44 nr. 1 i forordning (EU) nr. 514/2014 og i samsvar med artikkel 60 nr. 5 tredje ledd i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal Norge framlegge for Kommisjonen uttalelsen som nevnt i artikkel 60 nr. 5 andre ledd i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 innen 15. mars i året etter regnskapsåret.

De framlagte dokumentene nevnt i dette punktet skal fungere som anmodning om utbetaling av årssaldoen.

2. Dokumentene nevnt i nr. 1 skal utarbeides i samsvar med modellene vedtatt av Kommisjonen på grunnlag av artikkel 44 nr. 3 av forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikkel 17

Gjennomføringsrapport

Som unntak fra artikkel 54 nr. 1 i forordning (EU) nr. 514/2014 og i samsvar med artikkel 60 nr. 5 tredje ledd i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal Norge framlegge for Kommisjonen en årlig rapport om gjennomføringen av det nasjonale programmet i foregående regnskapsår innen 15. februar hvert år til og med 2022, og kan publisere disse opplysningene på et egnet nivå.

Den første årlige rapporten om gjennomføringen av det nasjonale programmet skal framlegges den 15. februar etter ikrafttredelsen av denne avtalen eller den midlertidige anvendelsen av den.

Den første rapporten skal omfatte regnskapsårene fra 2014 fram til regnskapsåret før den første årsrapporten skulle legges fram i henhold til andre ledd. Norge skal framlegge en sluttrapport om gjennomføringen av det nasjonale programmet innen 31. desember 2023.

Artikkel 18

System for elektronisk datautveksling

I samsvar med artikkel 24 nr. 5 i forordning (EU) nr. 514/2014 skal all offisiell utveksling av informasjon mellom Norge og Kommisjonen gjennomføres ved hjelp av et system for elektronisk datautveksling stilt til rådighet av Kommisjonen for det formålet.

Artikkel 19

Ikrafttredelse

1. Rådet for Den europeiske unions generalsekretær skal være depositar for denne avtale.
2. Avtalepartene skal godkjenne denne avtalen i samsvar med sine interne prosedyrer. De skal underrette hverandre når disse prosedyrene er fullført.
3. Denne avtalen skal tre i kraft den første dagen i den første måneden etter dagen for den siste underretningen nevnt i nr. 2.
4. Avtalepartene skal, med unntak av artikkel 5, anvende denne avtale midlertidig fra og med dagen etter at den er undertegnet, uten at

Samtykke til 1) godtakelse av forordning (EU) nr. 515/2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum og forordning (EU) nr. 514/2014 om fastlegging av alminnelige bestemmelser m.m. (videreutvikling av Schengen-regelverket), 2) inngåelse av avtale mellom Norge og EU om tilleggsregler med hensyn til ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av Det indre sikkerhetsfondet for perioden 2014 til 2020

dette får betydning for deres forfatningsregler.

Artikkel 20

Gyldighet og oppsigelse

1. Både Unionen og Norge kan si opp denne avtale ved underretning om sin beslutning til den andre parten. Avtalen opphører å gjelde tre måneder etter at slik underretning er gitt. Prosjekter og virksomhet som ikke er avsluttet på oppsigelsestidspunktet, skal videreføres på vilkår som fastsatt i denne avtale. Partene skal i fellesskap avklare eventuelle andre følger av oppsigelsen.
2. Avtalen skal opphøre når tilknytningsavtalen med Island og Norge opphører i henhold til artikkel 8 nr. 4, artikkel 11 nr. 4 eller artikkel 16 i tilknytningsavtalen med Island og Norge.

Artikkel 21

Språk

Denne avtalen skal utarbeides i et originaleksemplar på bulgarsk, kroatisk, tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, italiensk, latvisk, litauisk, maltesisk, polsk, portugisisk, rumensk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk og norsk språk, med samme gyldighet for hver av tekstene.

Vedlegg

Formel for å beregne de økonomiske bidragene for 2019 og 2020 og betalingsopplysninger.

1. Norges økonomiske bidrag til ISF – grenser og visum nevnt i artikkel 5 nr. 7 andre og tredje ledd i forordning nr. 515/2014 beregnes på følgende måte for 2019 og 2020:
2. For hvert enkelt år fra 2013 til 2017 skal de endelige tallene for Norges bruttonasjonalprodukt (BNP) tilgjengelig den 31. mars 2019 deles med summen av BNP-tallene for alle statene som deltar i ISF – grenser og visum for de respektive årene. Gjennomsnittet av de fem prosentsetene man får for årene 2013 til 2017 skal anvendes på summen av de faktiske årlige bevilgningene for ISF – grenser og visum for årene 2014 til 2019, og på den årlig bevilgningsforpliktelsen for ISF – grenser og visum for året 2020, som inkludert i det alminnelige budsjettet til Den europeiske

unionen for regnskapsåret 2020 vedtatt av Kommisjonen for å komme fram til det totale beløpet som skal betales av Norge for hele perioden for gjennomføringen av ISF – grenser og visum. Norges faktiske årlige betalinger i samsvar med artikkel 10 nr. 1 i denne avtalen trekkes fra dette beløpet for å oppnå betaling av det totale bidragsbeløpet for årene 2019 og 2020. Halvparten av dette beløpet skal betales i 2019 og den andre halvparten i 2020.

3. Det finansielle bidraget skal betales i euro.
4. Norge skal betale sitt respektive økonomiske bidrag innen 45 dager etter mottak av debetnota. Enhver forsinkelse i betalingen av bidraget skal medføre betaling av forsinkelsesrente på det utestående beløpet fra forfallsdatoen. Rentesatsen skal være den satsen som den europeiske sentralbanken anvender i de viktigste refinansieringstransaksjonene sine, som publisert i C-serien av Den europeiske unions tidende, den første virkedagen i den måneden da forfallsdagen inntreffer, med et tillegg på 3,5 prosentpoeng.

Erklæring fra regjeringen i Norge om direkte tvangskraft for EU-organenes vedtak om pengeforpliktelser rettet til foretak i Norge

Avtalepartene gjøres oppmerksom på at Norges gjeldende forfatning ikke tillater direkte tvangskraft for EU-organenes vedtak om pengeforpliktelser rettet til foretak i Norge. Norge aksepterer at slike vedtak fortsatt kan rettes direkte til foretakene, og at de bør oppfylle sine forpliktelser i samsvar med den nåværende praksis. De nevnte forfatningsrettslige begrensninger i den direkte tvangskraft for EU-organenes vedtak om pengeforpliktelser gjelder ikke for datterselskaper og aktiva på Unionens territorium som tilhører foretak som ligger i Norge.

Dersom det skulle oppstå vanskeligheter, er Norge innstilt på å drøfte spørsmålene og arbeide for en gjensidig tilfredsstillende løsning.

Erklæring fra den europeiske union

Situasjonen som det er vist til i Norges ensidige erklæring, vil bli løpende vurdert av Kommisjonen. Den kan på ethvert tidspunkt innlede drøftelser med Norge for å finne tilfredsstillende løsninger på de problemer som måtte oppstå.

Bestilling av publikasjoner

Offentlige institusjoner:

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

Internett: www.publikasjoner.dep.no

E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Privat sektor:

Internett: www.fagbokforlaget.no/offpub

E-post: offpub@fagbokforlaget.no

Telefon: 55 38 66 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på
www.regjeringen.no

Trykk: 07 Xpress AS – 05/2016

